

Nr.dos.1-736/18

12-1-57648-24082018

SENTINȚĂ
În numele Legii

10 decembrie 2024

Judecătoria Chișinău
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător:
Grefieri:
Interpreți

Negru Alexandru
Negru Nicoleta
Lobari Ana
Ciobanu Valeriu
Burujiu Nina
Cucu Sergiu

Specialist

Cu participarea

Acuzatorului de stat, procurorul

Căuș Ala
Codreanu Vitalie

Apărătorului inculpatului, avocatul
Inculpatului

Istratii Adrian
Cojocaru Andrei

Examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Cojocaru Andrei *****, născut la *****, IDNP *****, originar din r*****, moldovean, cetățean al RM, studii superioare în inginerie, energetică și manager, căsătorit, fără persoane la întreținere, nesupus militar, angajat în câmpul muncii la SRL Conseloc, în calitate de manager, grade de invaliditate nu sunt stabilite, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, distincții de stat nu deține, limba de stat o cunoaște, în această cauză penală a fost reținut potrivit procesului-verbal de reținere din 29 septembrie 2017, începând cu 29.09.2017, ora 11:50, ulterior fiind aplicată măsura preventivă arest preventiv începând cu 29.09.2017, ora 11:50, până la 28 noiembrie 2017, ora 11:50, când măsura preventivă a expirat de drept, anterior ne judecat (f.d. 231 vol. II – 9 Vol. III),

de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 30, art. 333 alin. (2) lit. c) și d) CP al Republicii Moldova

CONSTATAT:

Cojocaru Andrei *****, născut la *****, prin ordinul nr. 13/p, din 06 decembrie 2016, a fost numit în funcția de consilier al administratorului Conseloc SRL, entitate juridică care la rîndul său, în temeiul contractului nr. 26 din 22 martie 2017, era desemnată de către Ministerul

Educației, în calitate de responsabil de supravegherea tehnică a lucrărilor de reconstrucție la Centrul de Excelență în Transporturi, situat pe str. Sarmisegetusa nr. 31, mun. Chișinău. Astfel, inculpatul era, în virtutea funcției, prezent la ședințele Comisiei de recepție a lucrărilor de reconstrucție și se prezenta în calitate de reprezentant al Conseloc SRL. Tot el era și semnatarul ofertei financiare, a actelor de constatare și a proceselor - verbale a ședințelor Comisiei menționate. În aceste condiții, inculpatul a creat percepția că exercită atribuțiile factorilor de decizie din cadrul Conseloc SRL și acționând cu intenție directă, înțelegând caracterul social periculos al acțiunilor sale, precum și că prin aceste acțiuni încalcă ordinea relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera privată, în luna iunie a anului 2017, în timp ce se afla în mun. Chișinău, locul exact nefiind identificat, a extorcat de la administratorul „Verilarproiect” SA, Țoi Alexandru, 10% din suma totală a lucrărilor suplimentare de reconstrucție și modernizare ce se impuneau a fi făcute la „Centrul de excelență în Transporturi”, situat pe str. Sarmisegetusa nr. 31, mun. Chișinău, ce constituie suma de 477 641,04 lei, pentru a nu crea impedimente la efectuarea lucrărilor de reconstrucție și la semnarea actului de recepție finală a lucrărilor.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul social periculos al acestora, dându-și seama că prin aceste acțiuni încalcă ordinea relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera privată, Cojocaru Andrei, aflându-se în mun. Chișinău, locul exact nefiind stabilit, aproximativ în perioada lunilor iunie - august a anului 2017, a primit de la administratorul „Verilarproiect” SA, Țoi Alexandru, 30 m³ de blocuri de calcar la preț de 16380 lei, 8 tone de pietriș la preț de 2239,97 lei, precum și servicii de transport în suma de 13200 lei, și respectiv în sumă de 5400 lei, iar în total bunuri materiale și servicii în sumă de 37219,97 lei, în contul sumei de 477 641,04 lei, extorcate anterior în luna iunie a anului 2017.

În ședința de judecată, inculpatul Cojocaru Andrei ***** nu a recunoscut învinuirea care îi este adusă (f.d. 19 Vol. IV). Acesta a făcut declarații în ședințele de judecată din 16.06.2021, 02.07.2021 (f.d. 25 vol. IV), 15.12.2021 (f.d. 45 vol. IV), 22.12.2021 (f.d. 49 vol. IV), 07.04.2022 (f.d. 72 vol. IV). În esență acesta a comunicat că nu este de acord cu acuzațiile care i s-au adus. A afirmat că nu a cerut sau primit mită de la denunțatorul Țoi Alexandru și consideră acuzațiile ca fiind o provocare organizată. A invocat că toate întâlnirile lor au fost publice și organizate, implicând mai multe persoane. A opinat că această constatare nu denotă o intenție de estorcare de beneficii. Aferent rolului său a indicat că a avut un rol de asistent în diverse ședințe, fără drept de a semna documente, și a fost deschis în discuții, refuzând intimidările. A mai indicat că declarațiile denunțatorului sunt falsificate și nu există dovezi concrete care să confirme acuzațiile. Cu referire la semnarea proceselor verbale a afirmat că a semnat acte în contextul unor discuții despre lucrări necesare, fără a fi vorba despre sume de bani, contrar afirmațiilor denunțatorului. A menționat că el a formulat clar refuzul său la propunerile denunțatorului. A indicat că îi răspundea că dacă el crede că ceva va face, va primi sau va influența, atunci greșește amarnic, din contra el nu vrea să facă acest lucru și îi spune clar că nu, refuzul este formulat și în stegorgamă „net, net eșeo raz net”. A indicat că la o întâlnire cu Chintea, ultimul i-a dat două foi A4 pe capota mașinii sale, acesta l-a făcut sul în mână ca să nu le motolească și așa a urcat în transportul urban, s-a întâlnit cu nepotul a luat mașina de la el și a mers la Durlești. Pe la 10 și ceva l-a sunat denunțatorul și a comunicat că urgent trebuie să se vadă motivând că are nevoie de informației și consultație. Alte întâlniri cu persoane cointeresate, cu alte circumstanțe care l-ar

implica la înfăptuirea faptei incriminate, nu a contribuit. În toate convorbirile purtate cu denunțatorul, nu s-a discutat despre faptul că acesta trebuie să semneze careva acte precum și refuzul de a semna invocând unele condiții. A indicat că probele sunt falsificate și anexate ulterior denunțului. A menționat că în denunț se invocă faptul că la momentul semnării procesului-verbal din 29 mai 2017 au fost determinate suma lucrărilor suplimentare în valoare de 4 770 000, fapt care este un neadevăr deoarece procesele verbale semnate în incinta cabinetul directorului Boris Rusu Centrul de Excelență în Transport, de către acesta la insistența denunțatorului pentru a nu perturba efectuarea lucrărilor de reconstrucție a obiectivului. A semnat acele procese verbale după cum i-a explicat și reprezentatul ministerului. A mai indicat inculpatul că a participat la diverse ședințe în cadrul ministerului, unde s-au discutat despre lucrări de reparație și alte aspecte legate de proiect. A fost prezentat ca responsabil tehnic și a fost solicitat să contrasemneze acte. A semnat acte care includeau cantități de lucrări fără a verifica detaliile, fiind presat de ceilalți participanți. A subliniat că în cadrul întâlnirilor, s-au ridicat probleme legate de calitatea lucrărilor și neconformitățile proiectului. A indicat în esență că el a oferit expertiza sa tehnică și a recomandat colaborarea cu arhitecți și antreprenori pentru a rezolva problemele. A indicat că a organizat transportul materialelor de construcție pentru un proiect, subliniind că toate tranzacțiile au fost legale și corecte, el nu a acceptat careva bunuri sau servicii ce nu i se cuveneau. A contestat autenticitatea documentelor prezentate de denunțator, sugerând că au fost falsificate. A reiterat că acuzațiile sunt nefondate și că există dovezi care contrazic afirmațiile denunțatorului. A menționat că nu este de acord cu declarația anterioară precum că ar fi pretins și estorcat 10% din suma lucrărilor suplimentare sub formă de servicii, materiile de construcție, și sume bănești. A menționat că aceasta nu corespunde adevărului. A reiterat că acest fapt se desprinde și din stenogramele anexate la dosar. A mai declarat că dosarul i-a fost fabricat în baza unei sesizării false fără conținut și esență. A menționat că în procesul-verbal și în cererea care a depus-o Țoi la OUP, se găsesc cu totul altfel de învinuiri și parafrazări. A mai indicat că Țoi, a explicat în lămuririle sale scrise în dosar că, la 29 septembrie înainte de reținere în loc să sune OUP, l-a sunat pe acesta și numindu-l cu un cuvânt nu frumos „lapuh gatov”, acesta i-a răspuns „dl Țoi, dvs unde sunați?”. Ulterior el a pus receptorul, a revenit cu un sunet și l-a întrebat în ce constă aceste epitetete. El a spus că s-a greșit cu sunetul.

La întrebările acuzatorului de stat, inculpatul a declarat că administrator la compania Consieloc era dl Guci și Padlețcaia Galina - contabil, ei erau 2 fondatori. A fost formată prin două mii și ceva. Nu știe sigur. Genul de activitate - construcții blocuri locative: construirea, supravegherea. Supravegherea nu e specificată în licență. Avea licență și autorizații pentru construcția pentru monolit, construcția 2-3 până la 8 nivele, apeduct, canalizare, electricitate. Pentru ca să ia licență de genul acesta trebuia să ai specialiști, diriginți de șantier, responsabili tehnici ca să supravegheze efectuarea lucrurilor care sunt autorizați o dată la 5 ani. În perioada anului 2017 în domeniul construcțiilor, în Consieloc oficial erau angajați 3 responsabili tehnici, prorab, master și la obiectul din cauza din Durlești și o brigadă de 4-5 oameni care erau prin contract. Acești 3 angajați participau în Transport. Nu era implicat în supravegherea lucrărilor la centrul respectiv. Nici nu avea permisiunea și nici el nu dorea să apară, să fie. Procura era semnată de administrator dna Claudia Rusu pe fiecare caz în parte. Pentru fiecare acțiune i se elibera procură în parte. El procură generală ca să se ducă să ia materialele nu avea, ea rămânea la furnizor. A explicat că la ședințele la care era prezent el și Verilar Proiect pe altă parte, reprezenta persoana fizică, pe sora și odată a fost trimis în locul ei la Minister. La Minister

trebuia să fie responsabilul tehnic Cerempei, dar el era la alt obiect și nu a fost la minister, dar în schimb la toate ședințele acesta a fost chemat de șefa planificare Verilar Proiect ca acesta să semneze procesul-verbal al ședinței din Minister, căci figura familia lui acolo. Asta a fost la 29 mai. Înainte de ședință nu i-au fost verificate împuternicirile de la Verilar Proiect. Întreprinderea Conseiloc, pentru a monitoriza lucrările a fost selectată prin concurs. În cadrul Ministerului au fost mai multe firme. A fost concurs public, ei au aplicat. Cerempei personal, din partea lui Conseiloc cu documente din partea lui, cu recomandări și Conseiloc a semnat oferta. Nu cunoaște suma precisă a contractului. Știe că era undeva 30 mln suma antreprenorului general, dacă 0,3 % undeva 30 mii. Nu cunoaște dacă suma dată s-a achitat. Acești bani urmau a fi achitați de către Ministerul Educației prin transfer pe contul firmei Conseiloc în baza actelor prezentate de către responsabilul tehnic și facturilor emise de către administrația Conseiloc, semnate de director, contabil. SRL „Conseiloc” nu avea careva raporturi juridice din care să rezulte careva obligații față de Verilar Poriect și invers. Acestea nu aveau careva relații financiare și nici nu au avut, și nici nu pretindea să aibă, căci e interzis. Dacă Conseiloc are contract cu Ministerul, cum poate avea cu antreprenorul? La fața locului acolo unde se moderniza acel Centru de excelență, a fost la 29 mai - a fost prima dată când a fost chemat ca să contrasemneze. A doua oară la 14-15 august - când a fost cu Boaghe vice ministra. A treia oară pe 21 când a fost sunat și l-au înregistrat. A patra oară - în față. În noiembrie a fost chemat ca să-i arate calitatea lucrărilor, căci erau defecte, crăpături. A fost de vreo 5-6 ori. Ultima oară era în calitate de consultant. Prima oară a semnat acel proces-verbal cu intenția lor de a face lucrări suplimentare. Alte acte nu a mai semnat nimic. Nu are studii în domeniul construcțiilor, după studii este inginer electric autorizat. A acceptat să se deplaseze acolo deoarece a fost invitat personal, ca să semnez procesul-verbal al ședinței din cadrul ministerului. Dl Țoi îl suna și spunea că vrea să se întâlnească cu el acolo, că are probleme și că vrea să îl ajute. Practic toate întâlnirile avute acolo erau organizate și inițiate de el. Până la momentul reținerii, cu dl Țoi, în relații ostile - nu era, prietenești - nu era, tovărășești - nu era. Era în relații de lucru, de consultări, până nu l-a numit „lapuh” tot credea că se atârână cu stimă. Față de Țoi și invers, nu sunt relații financiare, nici nu a avut și nici nu are. El față de acesta, la fel, nu are. Nu știe cine a propus lucrările suplimentare, prețul acestora tot nu îl știe, deoarece când a venit în procesul-verbal nu figurează nici un preț. În final, suma a fost ținută în secret față de acesta. În final, nici nu îl interesa. Nu a participat la ședința majorării cheltuielilor și nici nu a semnat. La minister a avut loc o ședință organizată de ministra Cernei despre mersul lucrărilor, demararea lor la toate centrele de excelență. La ședința de la minister nu s-a discutat despre majorare. S-au discutat problemele de demarare a lucrărilor, nu doar la obiectul acesta dar și la altul. Cum s-a terminat la acest obiect, pe ei i-au dat afară. În legătură cu falsificarea de către Țoi a facturilor și foilor de parcurs nu s-a adresat la OUP și nu a înaintat cereri, plângeri obiecții la OUP care gestiona prezenta cauză. A văzut acum când a studiat dosarul. De acest drept nu s-a folosit, dar nici nu l-a avut. În perioada 2017, Conseiloc avea un obiect bun de 1 mln. El personal în perioada anului 2017 nu efectua construcții capitale care să necesite careva materiale de construcție. Din 1994 când a făcut reparație în apartament nu a mai făcut. El personal nu a primit, estorcat, acceptat materiale de construcție de la Țoi și întreprinderea pe care acesta o gestionează. Cu referire la acele materiale de construcție pe care anterior a afirmat că le-a contractat prin PV Construct Service, Conseiloc a achitat prin transfer la cariera de piatră și încă din ianuarie cantitatea de piatră de prima categorie - 80 m³, tot necesarul pentru construcția casei conform contractului și

proiectului dintre Conseiloc și proprietarul persoană fizică. După ce s-a făcut transferul, transportarea la obiect este asigurată de furnizor în cazul când dispune de transport liber. Conform procurii care i-a fost împuternicit de a efectua aprovizionarea șantierului cu piatră naturală, s-a deplasat la carieră. Piatra a fost achitată în avans. Dispecerul de la carieră i-a recomandat transportatorul „PV Construct”. Dispecerul i-a făcut legătură cu șoferii mașinilor. Ulterior a aflat că sunt de la „PV Construct”. Piatra și materialele luate de la carieră au fost duse la obiectul de la Durlești, care era executat de „Conseiloc”. Ultima factură e din septembrie 2017, prima - 27 iunie 2017. Pe data de 15 a refuzat de transport și s-a dus la carieră și a luat transportul de la carieră. Din 15 august până în septembrie a făcut cu acest transport de la carieră. Lua și macaraua. Pentru serviciile de transportare cu șoferii care dispecerul a făcut legătură s-a achitat. Conseiloc a achitat. Modalitatea de achitare, când și cum, avea taloane de benzină și turna la șoferi și urma ca la sfârșit de lună se făcea totalul - raport și trebuiau să îi scrie factură și Conseiloc achita la PV Construct Service. Modalitatea de plată - prin transfer. Nu ține minte dacă au fost făcute transferuri de la Conseiloc la PV Construct pentru prestarea serviciilor de transport. Între Conseiloc și Velar Proiect nu a existat nici o corespondență, niciodată nu s-a făcut corespondență. Cu Țoi nu s-a întâlnit în ore nocturne sau în afara orelor de lucru, poate sunete au fost. Să transmită sau să primească el de la acesta documente, acte - nu a fost. Careva acte de la Nașivan sau de la Țoi nu a primit.

A mai comunicat că de la Țoi nu a primit materiale de construcție. Țoi nu i-a propus careva materiale de construcție pentru activitatea acestuia. La biroul lui Țoi a fost, de la el careva mape/documente nu a primit. Cu referire la video în care era în biroul lui Țoi și a primit o mapă de culoare albastră, în explicații sale, în timp de 10 secunde cât s-a aflat în biroul dlui mapa după cum se vede era albă, dar nu albastră. Mapa a rămas pe masă, el i-a împins-o, dar nici nu s-a atins, ce făcea el și ce punea el în acea mapă, scotea din buzunar, a confirmat și el în mărturiile sale, încerca să facă totul după scenariu, se filma, dar de aici vorbea cu acesta la o altă temă. În acea mapă, din filmări se vede că în mapa era un ziar în care Țoi a pus bancnote. Nu știe dacă a văzut ce era în mapă, nu a observat precis ce era acolo, mapa nu a luat-o. Pe Țoi nu l-a întrebat în legătura cu ce este acea mapă și banii. Pe tot parcursul cât l-a cunoscut pe Țoi și Nașivan, nu i s-a promis, oferit sau dat surse bănești, și nici discuții nu au fost despre așa ceva, cu atât mai mult nu putea crea careva impedimente. Conform contractului cu Ministerul de Supraveghe Tehnică, era responsabil dnul Radu Cirimpei, conform contractului actele lunare de supraveghere sunt semnate și verificate și ștampilate de responsabilul tehnic - Radu Cerempei. Toate lucrurile la fel se efectuau de el, la fel și procesul verbal de recepție finală la fel a fost semnat de Cerempei. L-a rugat pe Chintea să meargă la sediul lui Țoi din motiv că acesta nu era pe loc, l-a rugat pe el să se ducă să ia de la dnul Țoi ceea ce era preconizat să îi transmită, așa cum reiese din discuții și din stenogramă. Și dnul Chintea când a ajuns nu a dorit să ia mapa, întrucât acesta i-a sus să ia documente. Era vorba despre factura lunară pe serviciile de transport. Nu era responsabil să primească aceste facturi, putea să le ia și altcineva. Era persoana de legătura dintre Nașivan și transportator. S-a întâlnit cu Chintea în spatele Colegiului, pe str. Sarmisegetusa nr. 31 sau 29. Atunci în cadrul întâlnirii nu a primit careva obiecte/lucruri/ documente. Afirmările lui Chintea le-a combătut în declarațiile sale, nu poate să comenteze. Nu a avut conflicte cu Chintea. Cu referire la întrebarea dacă l-a mai telefonat pe dl Chintea pentru a mai merge repetat la dl Țoi, la fel a spus asta în declarații. După aceasta l-a mai rugat odată să meargă, el i-a spus că nu este curier. Dnul Chintea nu i-a explicat nedorința lui de nu merge la dl Țoi, i-a spus că nu este

curierul. Necesitatea să îl roage a doua oară, să meargă după aceleași documente, a fost că altcineva în afară decât Țoi nu putea să elibereze aceste facturi, de aceea a reapelat la Chintea. A achitat costul serviciilor de transport, au adus două mașini cu materiale și el două automobile i-a compensat din cota sa. Nu știe unde au fost duse, șoferii le-au adus. Acele mașini care le-au adus i-a spus să le ducă la Durlăști lângă biserică, acolo era un obiect unde se făceau lucrări Conseiloc. Nu își aduce aminte cine a venit cu solicitarea ca mapa respectivă să fie transmisă lui Chintea, i-a spus că nu poate. I-a propus să le lase la obiect. Din mîna lui nu a primit nici un document și nicio mapă. Când a fost în biroul lui Țoi, de la Nașivan trebuia să primească actul de totalizarea a lucrărilor efectuate. De la Nașivan sau Țoi crede că a primit acte. La acele acte expirase termenul, cu actele celea nu a făcut nimic. Actele le-a dat lui Radu, nu își amintește. Pe parcursul lucrării cu Țoi, a sesizat ca el avea interes ca acesta să vorbească cu cineva la minister. Până la momentul când i-a băgat mapa, nu a sesizat nimic, după situația cu mapa, a sesizat că el vrea să îi transmită mapa ca să se ducă să influențeze pe cineva de la minister. Nu a sesizat că el urma să săvârșească un act de corupție. Declarația precum că la UP a recunoscut că a primit bani de prin intermediul lui Chintea a fost după o lună de stt în P-13, a fost forțat ca să insiste pentru a i se da drumul acasă. Pe declarațiile respective este semnătura sa. Bani de 2000 euro au fost întorși de către avocat. Finul său i-a dat bani avocatului, iar avocatul i-a adus la CNA. Sunt banii finului, 1000 i-a întors și urmează să mai achite 1000. Nu ține minte dacă a semnat sau nu, un acord recunoaștere a vinovăției. I s-a transmis de la avocat, procurorul Balan l-a forțat, procurorul de pe dosar. I-a spus că trebuie să întoarcă 2000 euro. Ofițerul de urmărire penală Scorpan i-a spus să recunoască vina, l-a forțat prin faptul că îl va duce la P-13, l-a forțat procurorul Balan Eugen prin batjocoră. Violența fizică nu a fost aplicată, violența morală și psihică da. Violența psihică s-a manifestat prin faptul că îl va ține în P-13, până va îngheța apa. La 03.11.2017 el i-a spus să recunoască vina. Menționează că unul din ofițerii de UP a lucrat în penitenciar, inițial l-a plasat într-o camera, insistența lor a fost să îl ducă în camera unde stau toți criminalii. Până la moment nu a depus plângeri la organele de drept, dar ar putea să o facă. A semnat că a făcut cunoștință cu materialele la urmărirea penală. La acel moment nu a avut obiecții deoarece nu a avut posibilitatea și capacitatea. La acel moment nu a discutat cu avocatul despre această presiune.

Se reține că fiind audiat în calitate de învinuit (f.d. 13 vol. III), Cojocaru Andrei ***** a declarat că vina o recunoaște în totalitate și a explicat că activând în cadrul SRL „Conseloc” în luna iunie 2017, a pretins de la administratorul AO „Verilarproiect” cet. Țoi Alexandru, 10 % din suma totală a lucrărilor suplimentare de reconstrucție și modernizare a „Centrului de Excelență în Transport” din str. Sarmisegetusa nr. 31 mun. Chișinău, ce constituie 477 641,04 lei sub formă de servicii, bunuri și mijloace bănești, pentru a nu crea impedimente la lucrările de reconstrucție și la semnarea actului de recepție finală a lucrărilor, în următoarele circumstanțe: Ulterior în perioada demarării reconstrucției și modernizării obiectului menționat, a estorcat și primit, în repetate rânduri, de la dirigințele de șantire Valentin Nașivan și de la administratorul AO „Verilarproiect” Țoi Alexandru, materiale de construcții și anume: 30 m3 blocuri de calcar echivalentul a 16 380 lei, 8 tone de pietriș în sumă de 2 239,97 lei și totodată i-au fost prestate servicii de transport în sumă de 13 200 lei, precum și servicii cu macaraua în sumă de 5400 lei, suma totală constituind 37 219,97 lei. A mai declarat că în perioada lucrărilor a mai primit 2000 euro, în două tranșe câte o mie euro, bani primiți de la Țoi Alexandru și de Chintea Gheorghe pentru a nu crea impedimente la reconstrucția și renovarea de către „Verilarproiect” a „Centrului

de Excelență în Transport” din str. Sarmisegetusa nr. 31, mun. Chișinău. Materialele extorcate, le-a folosit la alte obiecte care firma „Conseloc” unde este angajat are lucrări de construcții. Referitoare la banii de 2000 euro extorcați de la administratorul „Verilarproiect” Țoi Alexandru, i-a folosit la fel în lucrări de construcție a obiectelor care sunt gestionate de „Conseloc” și anume cherestea, beton. Vina o recunoaște, se căiește în cele săvârșite și este de acord să restituie suma de 2000 euro, prin avocatul său care îl reprezintă, Cijicenco Radu.

În ședință de judecată, acuzatorul de stat a menționat că inițial învinuirea a fost adusă inculpatului chiar din momentul în care a fost recunoscut în calitate de bănuț, ulterior în cadrul cercetării judiciare în legătură cu modificarea art. 126, acuzarea a fost pusă în situația de a modifica învinuirea adusă inculpatului în partea ce ține de calificarea acțiunilor inculpatului sub aspect de proporții mari. Acuzarea a modificat învinuirea în sensul atenuării acuzației. La faza urmării penale, inculpatul a fost audiat, nerecunoscând bănuțială. Ulterior a recunoscut vina, și-a manifestat intenția de a coopera cu organul de urmărire penală, chiar și a binevoit să încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, respectiv cauza a fost expediată în instanța de judecată, fiind pusă în sarcina instanței examinarea cauzei în procedură specială. Însă inculpatul a refuzat acel acord de recunoaștere, a comunicat că nu recunoaște vinovăția. La faza de audiere acesta a comunicat că nu a extorcat, nu a primit mijloace bănești de la Țoi Alexandru sau de la Chintea și la fel nu a primit de la Țoi Alexandru materiale de construcție în valoare de 37 219 lei. A opinat acuzatorul că aceste declarații contravin probelor administrate și examinate în cadrul acestui proces, în special declarațiilor lui Țoi Alexandru care cu lux de amănunte a explicat circumstanțele comiterii infracțiunii din momentul pretinderii iar ulterior extorcării și primirii mijloacelor bănești de către Cojocaru Andrei. Aceleași circumstanțe au fost confirmate într-un fel sau altfel de către martorul Chintea Gheorghe care a relatat circumstanțele transmiterii mijloacelor bănești în acea mapă transmisă de către Țoi Alexandru lui Cojocaru prin intermediul lui Chintea în care s-au aflat mijloace bănești 1000 euro, dar și declarațiile martorului Cerempei Radu care a comunicat circumstanțele în care au avut loc comunicarea cu Cojocaru, prezența lui la ședințele comisiei, acțiunilor de realizare și care au fost săvârșite de Cojocaru Andrei. Au fost examinate rezultatele măsurilor speciale, în care Cojocaru Andrei a primit mijloacele bănești în biroul lui Țoi Alexandru, rezultatele măsurilor speciale care rezultă din controlul transmiterii banilor prin intermediul lui Chintea, dar și acele măsuri speciale de investigație rezultate din interceptarea convorbirilor între Cojocaru și Țoi și Cojocaru și Chintea Gheorghe. Rapoartele de expertiză sunt pertinente și concludente, efectuate în privința mijloacelor bănești transmise lui Cojocaru Andrei. Acțiunile lui Cojocaru au fost încadrate corect. Cu referire la recunoașterea învinuirii, menționează că inculpatul Cojocaru în cadrul cercetării judecătorești a comunicat instanței că au avut loc influențe de ordin psihic, iar acuzarea s-a autosesizat, fiind inițial un proces penal, la 22.04.2022 Procuratura Anticorupție a refuzat în pornirea urmării penale, acuzarea prezentând decizia Curții de Apel care a respins plângerea lui Cojocaru Andrei. Circumstanțele expuse de Cojocaru Andrei în partea influenței care a avut loc față de el acuzarea consideră că nu s-au confirmat. Acuzarea insistă asupra unei atitudini critice față de aceste declarații din cadrul cercetării judecătorești. Calificarea a fost una corectă și nu necesită o altă încadrare. Circumstanțe atenuante nu au fost stabilite. Circumstanțe agravante nu au fost constatate. Acuzarea a solicitat a recunoaște culpabil pe Cojocaru Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 33, art. 333 alin. (2) lit. c) și d) CP, numind pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 88 alin. (3) CP, a

include în termenul pedepsei termenul de reținere și de arest preventiv. A confisca de la inculpat suma de 2000 euro transmise inculpatului în cadrul efectuării măsurii speciale de investigație la 25 august 2017 și 12 septembrie 2017 de către Țoi Alexandru. A confisca de la inculpatul Cojocaru Andrei și a trecut în contul statului suma de 37 219,97 lei, compuse din bunuri și servicii primite. Mijloacele materiale de probă a le păstra la materialele cauzei penale.

La etapa dezbaterilor judiciare, apărătorul inculpatului, avocatul Istrati Adrian a menționat că apărarea consideră că pe parcursul cercetării judecătorești nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Cojocaru Andrei, iar partea acuzării nu a prezentat careva probe pertinente și concludente în acest sens. Apărătorul a făcut referire la acuzația formulată în rechizitoriu. A mai menționat că prin ordonanța de punere sub învinuire din 15.05.2024, de către partea acuzării a fost modificat actul de învinuire în privința inculpatului Cojocaru Andrei în sensul atenuării. Partea apărării a considerat că prin probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată nu s-a probat vinovăția inculpatului, ba din contra a fost confirmată nevinovăția acestuia și organizarea în privința inculpatului a unei provocări din partea denunțatorului organizat în colaborare cu organul de urmărire penală și anume, fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești inculpatul Cojocaru Andrei a declarat că: în exercitarea funcției sale, nu a pretins pentru a îndeplini sau a încetini îndeplinirea unor acțiuni. Nu a estorcat, nu a primit personal sau prin mijlocitor sume de bani ori alte bunuri materiale sub orice formă de la denunțatorul Țoi Alexandra. Consideră că faptele înscrinate sunt o provocare înscenată clasic și organizat de denunțator de comun acord cu organul de UP. Toate întâlnirile personale ale inculpatului cu denunțatorul Țoi Alexandra, director la SRL Proiect.

Apărătorul a menționat că declarațiile inculpatului se confirmă prin următoarele probe anexate la materialele cauzei penale declarațiile denunțatorului în care ultimul indică denunțatorul personal a încheiat un contract cu ME privind reconstrucția CET. Totodată a menționat că nu este cunoscut cine era indicat în contract ca responsabil tehnic, deoarece aceasta e prerogativa beneficiarului. Contractul a fost încheiat cu beneficiarul și nu a prezentat în calitate de conducător a firmei care va realiza supravegherea tehnică, de aceea la toate ședințele, inclusiv la ședințele din cadrul ministerului, mereu asista dl Cojocaru. El semna și ștampila. Responsabilul tehnic a fost dl Radu Cirimpei, el executa doar indicațiile domnului Cojocaru. Denunțatorul a fost în imposibilitate să explice în calitate de cine participa inculpatul la ședințele lucrative, indicând doar că inculpatul reprezenta organizația, și toți considerau că el este conducătorul organizației întrucât el avea și ștampila și dreptul de semnătură. Nemijlocit primirea sau recepționarea lucrărilor și întocmirea actelor de primire sau recepție a lucrărilor, nemijlocit erau semnate de către responsabilul tehnic - Cirimpei Radu, dar înaintea lui a mai fost și altul, dar nu își amintește numele. El semna dar, de multe ori a declarat că semnează doar în cazul în care se coordona că dl Cojocaru. Actele legate de lucrările suplimentare, modificarea proiectelor, modificarea volumelor, la ședințele ordinare de lucru cu ministerul le semna dl Cojocaru. Acestea erau acte care se semnează între organizații care realizează supravegherea tehnică și beneficiar. De aceea, denunțatorul nu a putut să răspundă cum era stabilit, întrucât nu i-au fost prezentate. Inculpatul a fost prezentat ca reprezentat a companiei. La fel denunțatorul a evitat să răspundă dacă potrivit contractului de prestare a serviciilor de supraveghere tehnică, responsabilul tehnic era în drept să semneze modificarea volumului lucrărilor suplimentare, denunțatorul s-a limitat la comunicarea faptului că actele respective erau semnate de obicei de conducător, comunicând că într-un final procesul-verbal privind modificare lucrărilor

suplimentare a fost semnat inclusiv de dl Cojocaru. Acest proces-verbal a fost semnat până la reținerea lui Cojocaru. Martorul Țoi a menționat că erau mai multe procese-verbale. Actele pe care le-a indicat ca fiind condiționată semnarea lor de transmiterea banilor, la fel, au fost semnate de dl Cojocaru înaintea de reținerea lui. Denunțatorul Țoi nu a putut comunica instanței în ce circumstanțe de către inculpat au fost estorcate de la acesta mijloacele bănești, mai mult ca atât denunțatorul a fost în imposibilitate să confirme aceste solicitări imputate inculpatului prin martori, înscrisuri sau careva interceptări, toate acuzațiile limitându-se doar la declarațiile denunțatorului.

În discursul apărătorului, se menționează că potrivit procesului-verbal al ședinței judecătorești din 26.01.2021 s-a constatat că înregistrările audio și video prezentate instanței nu corespund cu datele indicate în stenogramă, astfel la solicitarea părții apărării instanța de judecată a făcut mențiunile respective în procesul-verbal al ședinței de judecată indicat supra. De asemenea fiind vizualizată întâlnirea dintre inculpat și denunțator s-a constatat că în procesul-verbal întocmit de organul de urmărire penală este indicat că inculpatul a luat mapa cu bani și a plecat, fiind vizionată înregistrarea video din imagini se vede cert că în realitate inculpatul a refuzat primirea mijloacelor bănești aruncând mapa pe masă și ieșind din cabinetul denunțatorului.

Apărătorul a mai indicat că în pofida faptului incriminării de către acuzare precum că inculpatul Cojocaru Andrei ***** a primit de la denunțatorul Țoi Alexandru în mai multe tranșe suma de 2000 Euro în două tranșe, acest fapt nefiind probat în instanța de judecată prin nici un mod, mai mult ca atât în pofida faptului indicării în rechizitoriu că au fost supuse expertizei bancnote care urmau să fie transmise inculpatului sub controlul colaboratorilor CNA, de asemenea în rechizitoriu este indicat precum că inculpatul a restituit organului de urmărire penală suma de 2000 euro la materialele cauzei penale în calitate de corpuri delictive nu au fost anexate careva mijloace bănești, la fel pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond nu au fost supuse cercetării mijloacele bănești menționate supra.

Cu referire la facturile prezentate de denunțator în confirmarea poziției sale, partea apărării menționează că pe toate facturile figurează în calitate de Furnizor compania PV Construct Service, iar în calitate de Cumpărător compania VerilarProiect ambele companii aparținând denunțatorului. Nici în una din facturile prezentate de denunțator nu figurează numele inculpatului sau compania Conseloc, mai mult ca atât în facturi nu este nici o semnătură care să aparțină inculpatului. Din actele prezentate de denunțator se constată doar că ultimul este proprietarul mai multor companii și a implementat o schemă de eschivare de la plata impozitelor la bugetul de stat și nici de cum livrarea căror-va bunuri către inculpatul Cojocaru Andrei ***** . Partea apărării menționează că din materialele cauzei penale și în special din interceptările convorbirilor telefonice precum și a înregistrărilor video se constată că de către denunțator împreună cu organul de urmărire penală a fost efectuată o provocare a inculpatului Cojocaru Andrei ***** , prin discuții încercând să-l determine pe ultimul la comiterea unei fapte prejudiciabile. În această ordine de idei constată, că acțiunile menționate și respectiv rezultatele acestora au fost obținute prin provocare, iar probele obținute prin provocare în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 11) nu pot fi admise și nu pot fi puse la baza sentinței. În sensul respectiv, în Hotărârea din 08.03.2016 (cauza Morari contra Moldovei) CtEDO a reiterat că incitarea la comiterea unei infracțiuni are loc atunci când agenții statului nu au comportament pasiv, ci incită la comiterea unei infracțiuni o persoană care altfel nu ar fi comis-o. Potrivit

CtEDO, nu reprezintă un comportament pasiv: - preluarea inițiativei de a contacta reclamantul; propunerea repetată în pofida refuzului inițial, încurajarea insistentă, promisiunea unui câștig financiar, apelarea la compasiunea reclamantului. În speță martorul Țoi Alexandru s-a adresat către CNA cu scopul de a-l provoca pe inculpatul Cojocaru Andrei ***** la comiterea faptei prejudiciabile pentru al determina pe ultimul și compania Conseloc să semneze procesele-verbale cu privire la majorarea volumului de lucrări suplimentare.

Apărarea a mai invocat jurisprudența CtEDO în cauza Teixeira de Castro vs Portugalia, Vanyan vs Rusia, hotărârea din 15 decembrie 2005, CtEDO, Ramanauskas vs Lituania, hotărârea din 05 februarie 2008, (Edward Lewis și Lewis c. Regatului Unit), Sandu vs. Republica Moldova din 11 februarie 2014,

Apărarea a invocat că întrucât inculpatul Cojocaru Andrei ***** a invocat constant pe parcursul procesului penal argumentul instigării și provocării la săvârșirea infracțiunii, urmează a fi apreciat comportamentul și declarațiile martorului Țoi Alexandru, a organului de urmărire penală și a inculpatului Cojocaru Andrei ***** , sub aspectele invocate și examinate în prezenta cauză. În sensul jurisprudenței invocate. A indicat că agentul provocator se află practic, din punctul de vedere al dreptului substanțial, în postura instigatorului care determină o persoană să ia o rezoluție infracțională. Prin urmare, provocarea constituie una dintre sursele nulităților în procesul penal care are ca efect subsecvent excluderea probelor obținute ca urmare a provocării. Rațiunea interdicției provocării săvârșirii unei infracțiuni constă în aceea că statul, prin agenții săi, nu poate să-și depășească competența de a aplica legea, prin instigarea unei persoane să săvârșească o infracțiune, pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru că apoi să declanșeze împotriva acestei persoane mecanismele procesului penal, în vederea tragerii la răspundere. În privința provocării s-a arătat că acțiunea organelor de urmărire penală nu trebuie să supună suspectul unei constrângeri, caracterizată printr-o provocare la săvârșirea unei infracțiuni, care să anihileze voința acestuia sau să abolească libertatea sa de acțiune

Apărarea a conchis că temeiul de achitare indicat supra este constatat cu certitudine în speță și, prin urmare, se impune necesitatea emiterii unei sentințe de achitare în privința inculpatului Cojocaru Andrei *****.

Se reține că în ședință de judecată au fost cercetate nemijlocit și în contradictoriu următoarele probe:

1. Declarațiile martorului Țoi Alexandru din 06.12.2019 (f.d. 175 vol. III), care fiind audiat în ședință de judecată, în contradictoriu și sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase, a comunicat că un avocat nu are, nici nu are nevoie de unul. Așa persoană ca Andrei Cojocaru ***** cunoaște. În anul 2017 ei, firma Verilarproiect administratorul căreia este el, a câștigat un tender privind reconstrucția Colegiului de Transport. Le-a fost prezentat dl Cojocaru Andrei ***** ca administrator, sau persoana responsabilă a firmei care asigură supravegherea tehnică. Cu dl Cojocaru nu sunt în relații de rudenie sau alt gen de relații. La faza urmăririi penale a fost audiat, menține declarațiile respective, de modificat sau de adăugat ceva nu dorește. Dl Radu era responsabil tehnic, dar dl Cojocaru aproba actele pe care le prezenta dl Radu și participa la toate adunările și din numele firmei aproba acele acte. Menționează că au trecut mai bine de 2 ani și posibil că unele detalii nu și le va aminti. Declarațiile pe care le-a dat, le-a semnat și a confirmat că ele corespund adevărului. A menționat că la realizarea lucrărilor la Colegiul de Transport de către organizația lor a fost efectuată revizia proiectului și smetei. Au fost depistate neconformități dintre proiect și

deviz precum și greșeli admise de Institutul de Proiectare în devizul de cheltuieli. În baza observațiilor formulate de organizația lor, de către Ministerul Educației a fost creată o comisie care verifica volumul și corespunderea observațiilor lor. Acolo intrau reprezentanții Ministerului, administrația Colegiului, Institutul de Proiectări și Supraveghetorul tehnic. În comise participa și dl Cojocaru. Dl Cojocaru, în procesul lucrului a început să insiste că ei îi datorează 10 % din suma lucrărilor executate. Înainte de aceasta el de nenumărate ori a luat de la ei materiale de construcție. Nu e secret că ei tot ce luau angro și este mai ieftin și considera că la sfârșit el trebuie să se achite. Dar dl Cojocaru, la solicitarea lor de a se achita a spus că aceste materiale vor compensa datoria lor față de el pentru cele 10 % pe care i le-ar datora. După aceasta, el de nenumărate ori s-a adresat la ei cu solicitarea de a stinge, cum considera el, acea datorie pe care ar fi avut-o, și anume 10 % din lucrări. I-au comunicat că prețurile din deviz oricum sunt minime și nu au posibilitatea să-i dea suma respectivă de 10 %. Oricum el a continuat să insiste, amenințând că va închide lucrările și le va crea probleme la transmiterea lucrărilor. Au fost nevoiți să se adreseze la Centru de Combatere a Corupției și sub îndrumarea Centrului, printr-un intermediar i-a fost transmisă suma de 500 euro. Ulterior încă o sumă în sumă de 1000 euro, deja direct lui care a avut loc la ei în oficiu, știe că au fost instalate camere. Dl Cojocaru solicita în continuare bani, dar deja ofițerii operativi au spus că se va finisa în curând. Dlui Cojocaru i-au dat atât materiale cât și transport pentru transportarea acestora. Poate spune că erau în total de 30 m³ cotileți, 8 tone de pietriș, dar suma totală a acestora acum nu poate să spună, dar crede că e în jur de 35000-37000 lei. Acele 10 % reprezintă undeva suma de 400 000 le, întrucât lucrările suplimentare au constituit aproximativ 4 mln lei. Intermediarul prin intermediul căruia a fost transmisă suma de 500 euro era dl Chintea Gheorghe. Dl Cojocaru i-a spus să-i transmită lui, deoarece și aceștia îl cunoșteau pe Chintea, și din câte a înțeles el căuta cunoștințe comune. În biroul lor, Chintea a primit banii și urma să-i ducă. Totul s-a petrecut în prezența camerelor și a CNA-ului. Și-a amintit, că după aceasta, seara a telefonat dl Cojocaru care a spus că a primit totul și pot să lucreze liniștiți. I-a arătat dlui Chintea o mapă, a deschis-o, în acea mapă erau banii, ulterior a închis-o și i-a dat-o dlui Chintea. Dl Chintea a întrebat ce este aceasta, a spus că dl Cojocaru știe și i-a dat-o. Aceasta a fost undeva la sfârșitul lunii august. Din câte a înțeles ulterior, dl Cojocaru i-a spus lui Chintea că trebuie să ia de la el careva acte. Dl Chintea nu știa că transmiterea banilor se face sub controlul CNA. Dl Chintea lucra la o întreprindere subantreprenoare care se ocupa cu efectuarea lucrărilor de instalare a rețelelor de apă și canalizare. Oficiul se află pe str. Academiei 17, banii în sumă de 1000 euro i-a pus într-o mapă albă obișnuită din carton, dl Cojocaru nu a luat-o dintr-o dată, a ieșit, ulterior s-a întors și a luat-o. Precizează că banii i-a pus în mapa respectivă de față cu dl Cojocaru. Aceasta s-a întâmplat peste câteva zile, sau câteva săptămâni-în luna septembrie. Amenințările dlui Cojocaru constau în amenințări cu împiedicarea desfășurării normale a lucrărilor. După prima oară el a spus că totul este normal, însă ulterior la întâlniri și prin apeluri telefonice i-a comunicat că așteaptă a doua tranșă. Menționează că inițial Cojocaru a solicitat suma de 15 %, ulterior a spus că 10% e minimul sumei pentru care poate să discute cu ei. Chiar i-a adus și adus exemplul că beneficiul lor este mai mic decât ceea ce le cere el. El mai mereu îi comunica că obține mai puțin decât el cere.

Declarațiile martorului Toi Alexandru din 17.12.2019 (f.d. 181 vol. IV), care fiind audiat în ședință de judecată, în contradictoriu și sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase, la întrebarea referitoare la prima tranșă pe care a transmis-o

dului Cojocar prin intermediul lui Chintea a fost de 500 euro sau 1000 euro a răspuns că au fost două bancnote a câte 500 euro. La întrebarea referitoare la faptul dacă unul din factorii care a determinat câștigarea tenderului de către compania sa a fost prețul scăzut față de alte companii a răspuns că există un barem în baza căruia se determină câștigătorul tenderului și se stabilește câștigătorul reieșind din oferta cea mai favorabilă. La moment nu își amintește detalii, întrucât a fost în luna martie 2017. La întrebarea referitoare la faptul dacă prețul pe care compania sa l-a propus a fost mai mare sau mai mic în raport cu celelalte companii a răspuns că după calificare au rămas nu mai puțin de 3 firme, printre care și compania lor. Din firmele care au rămas după calificare, ei aveau cea mai mică propunere. La întrebarea referitoare la faptul dacă până a întocmi devizul de cheltuieli a vizitat obiectul, a văzut ce lucrări urmează a fi efectuate a răspuns că el nu ține minte. De obicei, dacă cel care dă comandă are careva îndoieli, atunci se vizitează obiectul, dar în cazul dat nu își amintește. La întrebarea referitoare la care a fost evaluarea inițială a lucrărilor preconizate a răspuns că nu își amintește posibil că treizeci și ceva mln, dar nu își amintește, poate până la treizeci mln. La întrebarea referitoare la momentul când a stabilit necesitatea realizării unor lucrări suplimentare a răspuns că în prima lună de când au început lucrările la obiect. La întrebarea referitoare la dacă inițial au inclus aceste lucrări în ofertă a răspuns că o parte din lucrări erau prevăzute de ofertă dar nu erau suficient volumul lor, iar unele lucrări, în genere lipseau sau nu erau prevăzute. La întrebarea referitoare la câte procente s-a mărit costul lucrărilor după stabilirea lucrărilor suplimentare a răspuns că potrivit legii, nu mai mult de 15 %. Lucrări au fost cu mult mai multe, iar comisia de tender a decis 15 % din valoarea contractului. Pe parcursul desfășurării lucrărilor apărea necesitatea unor alte lucrări suplimentare care se documentau, iar la un moment dat li s-a spus „destul”, întrucât nu se încadrau în suma respectivă. La întrebarea referitoare cine i-a informat că dl Cojocarui este membru al comisiei de constatare a răspuns că nu își poate aminti, sau de la Minister sau de la Administrația Colegiului, dar dl Cojocarui l-a prezentat pe supraveghetorul său tehnic, care nemijlocit va lucra cu ei la obiect. Acesta era dl Radu. Membru al comisiei era dl Cojocarui. Știa că dl Cojocarui e membru al comisiei, deoarece atunci când ia-au chemat la comisie pentru a examina aceste lucrări suplimentare, atunci supravegherea tehnică din partea firmei era asigurată de dl Cojocarui. La întrebarea referitoare la cine i-a transmis procesele-verbale pentru lucrările suplimentare a răspuns că de la Minister după ce au avut loc lucrările comisiei. La întrebarea referitoare la cine l-a inclus pe dl Cojocarui în acest proces-verbal a răspuns că nu poate să răspundă, probabil că cine a participat. Familia este tapată. La întrebarea referitoare la cine de regulă, trebuia să semneze procesul-verbal, persoana care direct era responsabilă tehnic sau altcineva a răspuns că de regulă, semnează responsabilul tehnic, sau acel care are dreptul de a semna și a pune ștampila din numele firmei, deoarece supravegherea tehnică nu o efectua Radu dar o făcea firma. El răspunde cum de obicei se realizează. El regulamentul nu îl știe, întrucât nu s-a ocupat cu aceasta. La întrebarea referitoare la circumstanțele concrete și modul în care Cojocarui i-a solicitat remunerarea a răspuns că el de nenumărate ori se apropia de dânsul la obiect și îi solicita asta sau prin intermediul dlui Valentin Nașivan- maestrul de șantier, sau telefona direct. La întrebarea referitoare de ce potrivit stenogramelor din dosar martorul telefona mai des pe inculpat și solicita întâlnirile. Care era necesitatea acestor întâlniri a răspuns că aceasta a fost deja sub controlul CNA și cum i se spunea așa proceda. La întrebarea referitoare la faptul dacă el direct în mâna lui Cojocarui a transmis careva mijloace bănești a răspuns că da, aceasta a fost deja în oficiu, tot sub controlul CNA, la mijlocul lui septembrie. El a deschis mapa , i-a arătat banii și

a transmis-o lui Cojocaru. Despre asta a menționat și la ședința trecută. A pus de față cu el banii în mapă, el a spus că va ieși, după aceea a revenit, a luat-o și a plecat. La întrebarea referitoare la cum s-a calculat valoarea lucrărilor suplimentare a răspuns că valoarea lucrărilor era calculată luând în considerație volumul lucrărilor. Volumul lucrărilor suplimentare este aprobat de comisie. După aceasta se transmit la Institutul de Proiectări. Institutul de Proiectări stabilește încă o dată dacă sunt necesare aceste lucrări, precum și își dă acordul și după care întocmește devizul de cheltuieli. Ulterior, devizul de cheltuieli se transmite solicitantului și lor în calitate de executori li se transmite doar partea de deviz fără costul lucrărilor. După ce li se transmite oferta respectivă ei fac contraoferta lor, în care, dacă lucrările sunt cele prevăzute de deviz urmează să pună aceleași prețuri ca prețurile inițiale din ofertă, dar dacă sunt lucrări noi, ei pot să indice prețurile lor și transmit toată aceasta beneficiarului. Beneficiarul verifică dacă prețul lucrărilor propus de ei corespunde cu cele propuse de Institutul de Proiectare, dacă sunt mai mare- atunci obligă diminuarea acestora. La întrebarea referitoare la ce se întâmplă dacă apar lucrări suplimentare și dacă se calculează inițial volumul lucrărilor sau costul lucrărilor a răspuns că volumul lucrărilor, costul se calculează ulterior după întreaga procedură descrisă. La întrebarea referitoare la faptul dacă dl Cojocaru a refuzat să semneze volumul lucrărilor sau costul lucrărilor suplimentare a răspuns că dl Cojocaru i-a prevenit că dacă nu o să meargă după condițiile lui atunci, ei vor avea probleme la toată procedura de efectuare a lucrărilor și nemijlocit la transmiterea acestora. La întrebarea referitoare la faptul dacă el a semnat plângerea în limba rusă (i s-a prezentat f.d. 12-13 Vol I) a răspuns că e a sa. La întrebarea referitoare la faptul dacă în această plângere el a indicat că dl Cojocaru solicită 10 % pentru semnătură pe act. Este pentru semnătură sau și pentru altceva, a răspuns că inclusiv și pentru semnătură. La întrebarea referitoare la faptul dacă semnătura urma a fi pusă pe volumul lucrărilor sau pe costul lucrărilor a răspuns că urma să semneze procesul-verbal de stabilire a volumului lucrărilor. La întrebarea referitoare la faptul când a fost stabilită valoarea lucrărilor suplimentare a răspuns că pe parcursul efectuării lucrărilor se stabileau. Prețul final al lucrărilor a fost stabilit spre sfârșitul lucrărilor, la momentul când trebuia dat în exploatare, dar se făcea pe etape. La întrebarea referitoare la faptul dacă a fost sau nu aprobat de Ministerul Educației devizul de cheltuieli pentru lucrări suplimentare a răspuns că a fost aprobat. Nu poate să spună data exactă de aprobare, întrucât se făcea consecutiv. La întrebarea referitoare la care era suma aproximativă a lucrărilor suplimentare a răspuns că nu își amintește, dar era undeva 4 mln și ceva. La întrebarea referitoare la faptul dacă au fost sau nu eliberate facturi pentru materiale de construcție care au fost transmise lui Cojocaru a răspuns că nu au fost eliberate. El s-a apropiat ca să se înțeleagă când să le scrie, dar a spus că asta este în contul datoriei lor pe care el o considera că o au față de dînsul. La întrebarea referitoare la faptul dacă aceste materiale de construcție le-a dus la domiciliul dlui Cojocaru sau la vre-un obiect de construcție a răspuns că acolo unde a spus el. La întrebarea referitoare la marca mașinii cu care au fost duse aceste materiale de construcție a răspuns că Maz sau Camaz, nu poate spune exact. La întrebarea referitoare la de ce în foile de parcurs a mașinii Camaz și macaralei Craz alăturate la 2 facturi fiscale din 06.07.2017 sunt rectificări și anume data eliberării foii de parcurs sunt modificate în 06.07.2017 iar data ieșirii din garaj a rămas 20.07.2017 (A fost prezentată fd. 16 Vol I) a răspuns că nu poate să explice. Poate că această foi de parcurs au fost eliberate pe o lună. La întrebarea referitoare la când inculpatul a aflat despre valoarea lucrărilor suplimentare a răspuns că toți lucrau foarte repede, deoarece termenele de predare erau scurte. Poate o lună sau o lună și jumătate. La întrebarea

referitoare la cum a stabilit suma de 477 641 lei la data depunerii plângerii, dacă costul lucrărilor, tot din declarațiile lui, a fost stabilit în lunile octombrie- noiembrie 2017 a răspuns că înseamnă că la acel moment suma deja era cunoscută. La întrebarea referitoare la cine și când a semnat ultimul deviz de cheltuieli pentru lucrări suplimentare a răspuns că nu poate să răspundă. Devizul de cheltuieli e semnat de Ministrul sau de viceministru, dar cine- nu poate să spună.

La întrebarea referitoare la faptul dacă a discutat cu cineva din colaboratorii CNA înainte de a depune plângere la CNA, a răspuns că nu. La întrebarea în ce perioadă a zilei a depus plângerea a indicat că nu își amintește. La întrebarea referitoare la dacă a fost audiat când a depus plângere imediat sau în altă zi a răspuns că nu își poate aminti. Știe doar că a fost de mai multe ori audiat. ați fost audiat. La întrebarea referitoare la cât a durat înregistrarea plângerii, a fost primită imediat sau i s-a spus să aștepte a răspuns că nu ține minte. La întrebarea referitoare la cât a durat audierea sa a răspuns că nu tine minte. Au trecut 2 ani și ceva. La întrebarea referitoare la faptul dacă interpretul a fost prezent a răspuns că da. La întrebarea dacă l-a așteptat sau era pe loc a răspuns că l-au așteptat. La întrebarea referitoare la cum poate explica faptul că în plângerea sa face trimitere la suma 4 700 000 care a fost stabilită prin procesul-verbal din 29.05.2017, când în acest proces este indicat doar volumul lucrărilor nu și suma lor a răspuns că înseamnă că la acel moment suma deja era cunoscută. La întrebarea referitoare la faptul de ce a hotărât să transmită acele materiale și acea sumă dlui Cojocaru a răspuns că inițial a transmis materialele contând pe faptul că el se va achita, iar când nu s-a achitat și a început să solicite și bani, ei au încercat inițial să-l convingă că este imposibil reieșind din devizele pe care le au, dar el continua să insiste și ei s-au adresat la CNA. La întrebarea referitoare la faptul dacă a considerat a fi reale acele afirmații ale lui, că îi va crea probleme a răspuns că da, le considera a fi reale. La întrebarea referitoare la faptul de ce din conținutul stenogramei convorbirilor telefonice, el niciodată nu i-a vorbit lui Cojocaru nimic despre bani a răspuns că în primul rând dl Cojocaru l-a prevenit să nu discute la telefon despre aceasta, iar în al doilea rând, ce îi spuneau colaboratorii CNA, aceea și făcea.

Declarațiile suplimentare date de martorul Țoi Alexandru din 15.05.2023 (f.d. 128 vol. IV), care fiind audiat în ședință de judecată, în contradictoriu și sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase, a comunicat că a încheiat un contract cu ME privind reconstrucția. Nu cunoaște documentul potrivit căruia s-a indicat responsabilul tehnic cu drept de semnătură la construcția respectivă, deoarece aceasta e prerogativa beneficiarului. Contractul a fost încheiat cu beneficiarul și nu s-a prezentat în calitate de conducător a firmei care va realiza supravegherea tehnică, de aceea la toate ședințele, inclusiv ministerul, mereu asista dl Cojocaru. El semna și ștampila. Responsabilul tehnic, ultimul a fost dl Radu Cirimpei, el executa doar indicațiile dnului Cojocaru. Nu poate spune exact la ședințele menționate, în calitate de ce participa dl Cojocaru. El reprezenta organizația, și toți considerau că el este conducătorul organizației întrucât el avea și ștampila și dreptul de semnătură. Potrivit contractului, nemijlocit primirea sau recepționarea lucrărilor și întocmirea actelor de primire sau recepție a lucrărilor, nemijlocit erau făcute de către responsabilul tehnic - Cirimpei Radu, dar înaintea lui a mai fost și altul, dar nu își amintește cum îi spune. El semna dar, de multe ori a declarat că semnează doar în cazul în care se coordona cu dl Cojocaru. Actele legate de lucrările suplimentare, modificarea proiectelor, modificarea volumelor, la ședințele ordinare de lucru cu ministerul le semna dnul Cojocaru. Nu poate răspunde dacă Cojocaru Andrei ***** figura în careva acte ca responsabil tehnic. Aceasta sunt acte care se semnează între organizații care

realizează supravegherea tehnică și beneficiar. De aceea, nu poate răspunde cum era stabilit, întrucât nu i-a fost prezentate. El i-a fost prezentat ca reprezentat a companiei. Nu poate răspunde dacă conform contractului de prestare a serviciilor supravegherea tehnică, responsabilul tehnic era în drept să semneze lucrările suplimentare efectuate. Actele se semnează de obicei de conducător. Procesul verbal pe lucrările date a fost semnat într-un final, inclusiv de dnul Cojocaru. Au fost semnate pana la reținerea lui Cojocaru. Menționează că sunt mai multe procese verbale. Actele pe care le-a indicat ca fiind condiționate semnarea lor de transmiterea banilor, la fel, au fost semnate de dl Cojocaru înainte de reținerea lui. Nu își amintește exact când și ce în ce circumstanțe, Cojocaru i-a pus condiția să achite pentru semnarea actelor de lucrări suplimentare, întrucât a trecut 5 ani, însă el mereu era la șantier, și probabil acolo a făcut-o. Cojocaru Andrei *****

, se apropia și soluționa aceste chestiuni direct cu el. Nemijlocit aceste discuții el le purta în lipsa a cărorva martori.

La întrebările apărătorului, martorul a comunicat că pentru transportul pus la dispoziția lui Cojocaru, serviciul respectiv a fost prestat neoficial, de aceea careva semnături nu au fost. Nu își amintește de la care companie a fost distribuit transportul pentru a oferi serviciul de transport, sau transportul lor, sau a organizației cu care ei colaborau la acel moment, denumirea nu și-o poate aminti. Dacă este necesar, poate să concretizeze această întrebare în baza foilor de parcurs. PV Construct este o organizație care efectua servicii de transport care lucra împreună cu firma lor, și ea ar fi putut să acorde serviciile menționate mai sus. El este unul din fondatorii PV Construct. Cu referire la actele semnate de Cerempei Radu privind efectuarea lucrărilor suplimentare pentru Centrul de Excelență în Transport, a menționat că după ce lucrările suplimentare, volumele și calcule erau coordonate cu beneficiarul au fost întocmite și semnate acordori adiționale cu beneficiarul și executantul. Ei aceste lucrări le executau, iar dnul Cerempei le semna. O parte din lucrări erau semnate de dnul Cojocaru, atunci când a dus cu el aceste negocieri, restul actelor au fost semnate după ce ei au dat acordul. Posibil că primele lucrări erau la acel moment aprobate de beneficiar. Era vorba în primul rând, de semnarea proceselor verbale, de fixare a necesității unor lucrări suplimentare, însă aprobarea este o procedură lungă din achizițiile publice care vine mult mai târziu. Lucrările suplimentare din procesul verbal se expun nemijlocit de către comisie, volumul pe care ei le prezentau ca suplimentare, le verifică firma de supraveghere tehnică, Institutul de Proiectări și alți reprezentanți a beneficiarului și fiecare semnează. Actul care arăta necesitatea lucrărilor suplimentare l-a întocmit Comisia. Ei exprimau punctul lor de vedere și volumul care considerau că nu ajunge.

La întrebările inculpatului, martorul a comunicat că nu poate să comenteze fraza indicată în procesul verbal nr. 1 din 29.05.2017 „în instituția o mare parte a elevilor sunt băieți, iar nodurile sanitare din blocul de studii B, sunt preconizate să fie exploatate de băieți pentru ameliorarea condițiilor de exploatare”. Dacă ME s-a adresat către autorul proiectul SA Androin Proiect cu o solicitare de a proiecta și calcula costul de deviz suplimentar pentru reparația capitală a nodurilor pentru Băieți în blocul pe la nivel 1-4. Nu își amintește exact dacă s-a făcut asta. Nu cunoaște cine din membrii comisiei putea să introducă în actele întocmite următoarea frază: „prezint proces verbal întocmit pentru eliberarea divizului de cheltuieli de către autorul de proiect și restituirea cheltuielilor antreprenorului”. La momentul semnării proceselor verbale, șefa de producere mai lucrează la el.

La întrebările apărătorului inculpatului, martorul a comunicat că nu poate spune exact dacă Cojocaru a semnat actele de recepție a lucrărilor înainte sau după ce dvs s-a adresat la CNA,

acesta a fost un proces mai îndelungat, a discutat cu el a încercat să se înțeleagă. Apărătorul inculpatului poate prezenta actele respective.

Declarațiile martorului Țoi Alexandru din 06 martie 2024 (f.d. 175 vol. IV), care fiind audiat în ședință de judecată, în contradictoriu și sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase, a comunicat la întrebările apărătorului inculpatului, a indicat că în factura din 14.06.2017 la rubrica furnizor este indicat Const Service, și cumpărător Verilar Proiect. La Cons Service el este fondator, iar la Verilar Proiect el este administrator. Această este o factură care atestă achiziționarea materialului. Factura 622 din 03 iulie arată că acest material a fost transportat în Durlești. Nu avea la acel moment scopul de a demonstra că acel material a fost preluat de către dl Cojocaru, de aceea în ea nu este făcută mențiune că bunurile au fost preluate de acesta. În baza acestei facturi au fost transportate 5 cuburi de cotileț la obiectul care, la cel moment, l-a indicat dl Cojocaru. A transportat bunurile prorabul care s-a înțeles cu dnul Cojocaru. Menționează că această persoană la moment este decedată. Menționează că dl Cojocaru nu era permanent la obiect. Factura este semnată de către prorab. A semnat prorabul său deoarece așa este procedura atunci când nu este nimeni. Menționează că acolo la obiect, era un muncitor, și conform înțelegerii cu dnul Cojocaru, acestuia era descărcat cotileții și el primea. Nu au semnat muncitorii, din motiv că ei erau doar muncitori. În facturile prezentate nu este indicată niciăieri firma lui Cojocaru sau numele acestuia, întrucât ei la acel moment nici nu bănuiau. Cu referire la faptul că în plângeri a indicat că i s-a solicitat 10% din volumul lucrărilor, din facturile prezentate valoarea materialului este mai mică de 10%, a menționat că o înțelegere definitivă nu a fost, suma era foarte mare, și ei nu erau de acord cu aceasta, și a transportat în contul viitoarei înțelegeri. Au trecut 7 ani, îi este greu să răspundă dacă s-a adresat cu plângere la organele statutului și dacă a dus materiale la adresele indicate de dl Cojocaru. La întrebările acuzatorului de stat, martorul a comunicat că dl Cojocaru când venea la birou, oficiu se prezenta mereu și peste tot, la toate adunările și întâlnirile, în calitate de director al firmei care se ocupa cu supravegherea tehnică. A participat la ședința comisiei din care făcea parte și reprezentantul ministerului, la comisia respectivă participa și dnul Cojocaru. El a fost prezentat din partea ministrului în calitate de reprezentat a firmei care se ocupa supravegherea tehnică a obiectului Conseloc. Nimeni și niciunul din antreprenorii generali nu i-a venit ideea să verifice împuternicirile acestuia, el avea ștampila, s-a semnat, chiar și la minister în actele, în procesele verbale, și nu a apărut dubii sau îndoieli. Radu Cerempei era nemijlocit executorul supravegherii tehnice. Dnul Radu Cerempei lua decizii doar după ce se consulta cu dnul Cojocaru. La ședințele respective, se discutau volumele lucrările efectuate, nu poate să își aducă aminte dacă se discuta și despre sumele sau valoarea acestora. La întrebările apărătorului inculpatului, martorul a comunicat că era vorba de lucrările în care era beneficiar Ministerul învățământului.

La întrebările acuzatorului de stat, martorul a comunicat că materialele care sunt indicate în facturi și despre care a menționat astăzi, și contravaloarea lor intră în acea sumă de 10% din cuantumul lucrările globale care trebuie efectuate. Au fost transmise Cotileț - 30 cuburi - 16 380 lei, 8 tone de prundiș - 2 239 lei. Serviciile de transport - 13 200 lei și serviciile cu macaraua - 5400 lei. în total 37 000 aproximativ. Societatea acestuia nu are careva pretenții față de dnul Cojocaru, întrucât a trecut mult timp. Nu s-a adresat în instanță pentru restituirea sumei de 37 000 lei. Suma respectivă constituia un prejudiciu considerabil. Valoarea celor 10% din lucrările suplimentare constituia aproximativ 400 000, întrucât valoarea lucrărilor suplimentare era de

peste 4 milioane lei. Suma respectivă de 400 000 lei era o sumă considerabilă. Ea depășea posibilitățile lor. Nu își amintește dacă a acceptat condițiile puse de dl Cojocaru. Nu își amintește care a fost rulajul total la compania lui în anul 2017. Nu își amintește suma totală a contractelor care firma lui le-a încheiat în anul 2017. Nu își amintește care a fost valoarea contractului cu Ministerul învățământului, sau 18 mln sau 20 mln. La solicitarea ofițerului de investigații a transmis lui Cojocaru prin intermediari 1000 euro, și a două oară încă 1000 euro. Ambele sume au fost transmise sub supravegherea CNA.

La întrebările apărătorului inculpatului, martorul a comunicat că Cojocaru solicita ca ei să înceapă să achite, motiv din care a transmis banii. Nu ține minte dacă atunci când a încercat să transmită banii la el în birou, Cojocaru a întors mapa cu banii respectivi sau nu.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba nr. 1 denotă că în perioada anului 2017 inculpatul se prezenta ca reprezentant al companiei SRL Conseloc, care asigura supravegherea tehnică a unor lucrări de reconstrucție realizate de compania Verilarproiect SA, al cărei administrator era martorul Țoi Alexandru. Aceleași informații denotă că în procesul efectuării lucrărilor s-a depistat necesitatea efectuării unor lucrări suplimentare neprevăzute de proiect. Astfel s-au depistat anumite divergențe între proiect și respectiv devizul de cheltuieli. Aprobarea lucrărilor suplimentare respective ținea inclusiv de competența supraveghetorului tehnic SC Conseloc. Procesul de aprobare a lucrărilor respective presupunea stabilirea inițială a volumului acestora, iar ulterior realizarea lor din contul antreprenorului și achitarea acestora după semnarea actului de recepție. Astfel se constată că inculpatul Cojocaru Andrei în temeiul funcției deținute la SC Conseloc dar și a acțiunilor de fapt realizate din perspectiva acesteia, deținea calitatea de persoană care lucrează pentru o organizație comercială. Aceleași informații demonstrează că ținea inclusiv de atribuția inculpatului luarea deciziilor referitoare la aprobarea sau neaprobarea volumelor și costurilor unor lucrări suplimentare propuse de Verilarproiect SA.

Aceleași informații denotă că valoarea lucrărilor suplimentare nu putea depăși 15 % din valoarea întregului proiect. Chiar și în condițiile în care calculele efectuate arătau că lucrările suplimentare ce se impuneau a fi efectuate depășeau suma de 15 % din valoarea întregului proiect, Cojocaru Andrei a extorcat de la Țoi Alexandru o sumă în valoare de 10 % (echivalentul a 400 000 lei) din valoarea tuturor lucrărilor suplimentare care urmau a fi efectuate de SRL Verilarproiect. Extorcarea a luat forma amenințării acestuia că, în caz de neacceptare a condiției impuse de el, în calitatea sa de reprezentant a companiei care asigură supravegherea tehnică, nu-și va realiza atribuția ce-i revenea și nu va accepta recepția lucrărilor suplimentare în valoare de 400 000 lei, sau că, în general va stopa lucrările inițiate.

Se reține că celelalte probe din dosar (a se vedea probele nr. 17 și analiza lor) denotă că ulterior, inculpatul a realizat și punerea lui Țoi Alexandru în situația de a accepta condiția impusă de el prin punerii lui Țoi Alexandru, în situația care îl determina să-i transmită remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele acesteia. Ori, în situația în care Țoi Alexandru a început să înregistreze "rețineri" în transmiterea materialelor și serviciilor care urmau să compenseze suma de 10% extorcată, la acesta au început să apară diverse probleme, exprimate prin diferite controale la care era supus, chemarea acestuia la nenumărate ședințe la care nu i se semna nimic și implicit era pus în imposibilitatea de a-și obține mijloacele financiare investite în lucrările efectuate suplimentar.

Această probă relevă că în continuare, în rezultatul acestor acțiuni, inculpatul a primit

pentru sine, de la Țoi Alexandru, prin intermediul societăților comerciale ale ultimului, bunuri și servicii ce nu i se cuvin, după cum urmează: cotileț - 30 m/3 în valoare de 16 380 lei, 8 tone de prundiș în valoare de 2 239 lei, serviciile de transport în valoare de 13 200 lei și servicii de lucru cu macaraua în valoare de 5400 lei, în total bunuri și servicii în cuantum de aproximativ 37000 lei.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de martorul Țoi Alexandru concordă cu informațiile relevate de probele specificate la pct. 17 din prezenta sentință, dar și cu declarațiile date de inculpat la etapa UP, cu acordul de recunoaștere a vinovăției semnat de Cojocaru Andrei în prezența avocatului său cu procurorul la 13.11.2017 (f.d. 37 vol. II), dar și cu cele comunicate de Nașivan Valentin la 02.10.2017 (f.d. 214 vol. II).

Informațiile relevate de aceleași probe mai denotă că inculpatul, în realizarea aceleiași plan infracțional, a primit sub controlul ofițerilor din cadrul CNA, suma de 2000 euro din partea lui Țoi Alexandru. Instanța de judecată reține că în actul de acuzare nu sunt incriminate faptele de primire a acestor mijloace bănești. Totuși, informațiile relevate de probele specificate la pct. 17 denotă cu certitudine că respectivele acțiuni nu au fost nici provocate și nici nu au fost acțiuni sporadice, din contra, conduita inculpatului relevată de probele specificate, demonstrează că acesta înțelegea să-l pună pe Țoi Alexandru în situația de a-i transmite bunuri sau bani, pentru a evita repercusiunile negative ce i le putea crea în calitatea sa de reprezentant al societății de supraveghere tehnică. Se mai reține că probele specificate la pct. 17 denotă că Andrei Cojocaru avea și inițiativă în solicitarea banilor și/sau materialelor de construcție și serviciilor, precum și era suficient de abil în a-i induce lui Țoi Alexandru ideea că anume o astfel de conduită este așteptată de la el. Tot acest spectru de informații, în tandem cu informațiile comunicate de Țoi Alexandru, au convins instanța că inculpatul a extorcat de la Țoi Alexandru suma de 400 000 lei ceea ce constituia 10% din cuantumul lucrărilor suplimentare ce urmau a fi efectuate de compania condusă de acesta.

2. Declarațiile martorului Cerempei Radu Gheorghe din 20.02.2020 (f.d. 191 vol. III), care fiind audiat în ședință de judecată, în contradictoriu și sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase, a comunicat că îl cunoaște pe Cojocaru Andrei ***** din 2013, deoarece a fost angajat în compania dlui. Cu dlui nu sunt rude sau în careva alt gen de relații. A comunicat că a fost audiat la faza urmăririi penale, susține acele declarații, admite că pe parcurs poate ceva s-a mai schimbat. A indicat că dorește să adauge la declarațiile anterioare că la momentul audierii nu cunoștea funcția lui Cojocaru Andrei în Conseloc, credea că e fondator sau director, ulterior a aflat că e angajat. Dlui l-a invitat să participe la licitație în decembrie 2016. A precizat că era licitația de la Ministerul Educației Culturii și Cercetării cu privire la reconstrucție la centrele de excelență. El urma să fie în calitate de responsabil tehnic, a precizat că el în rezultat a fost responsabil tehnic. Nu a participat chiar la toate obiectele, la una nu a participat, la restul a participat pînă la urmă. Nu era posibil la toate obiectele deoarece a avut un conflict cu dl Cojocaru deoarece acesta nu i-a achitat salariul. Nu ține minte cînd a fost data licitației la Centru de Excelență în Transporturi.

Admite că dlui l-a chemat deoarece a vrut să-l promoveze. El l-a sunat la telefon, a zis că este licitație la Ministerul Educației, l-a invitat să participe în calitate de reprezentant al

Conseloc. A depus toate actele. Până atunci nu a avut tangențe cu acesta firmă. În firmă sunt 3 fondatori: Dna Claudia Rusu în calitate de administrator. A dat documentele sale la Conseloc dnului Andrei. Din documente a transmis Certificatul de responsabil tehnic. Le-a dat acestuia deoarece cu dlui mai mult conversa, cu doamna administrator nu. A indicat că abia din ordinul de numire a lui în calitate de responsabil tehnic, și-a dat seama că dna Claudia Rusu este administrator. Nu a discutat cu dnul Cojocaru despre atribuțiile dlui în această firmă. Firma Conseloc a participat la licitație, lucrările acesta le-a efectuat. La licitație se depun documente, a participat în baza documentelor depuse de acesta și de firmă.

A precizat că lucrările urmau să le efectueze SRL Verilar Proiect. El pe șantier mergea la fața locului. Din partea Conseloc, dl Andrei a venit de câteva ori. Procesele verbale ce țineau de control le semna el în calitate de responsabil tehnic.

A indicat că îl cunoaște pe Țoi Alexandru, dlui e directorul companiei de construcție Verilar Proiect SRL, pe dlui la fel îl vedea la șantier. Cu dlui discuta întrebări de lucru, doar la șantier. Discuții între dnul Țoi și dnul Cojocaru a observat. A văzut că ei discutau, nu a asistat la convorbire. La ședințele comisiei create de reprezentării ministerului și al centrului de excelență el asista, câteva ori a fost și dnul Andrei. Înțelegea că dlui ori e director ori administrator, reieșind din faptul că dlui era director general la Vis Urban unde erau mai multe firme el înțelegea. La Vis Urban activau vreo 3 firme. El se prezenta ca director. Asta el a dedus din comportament. După ce a apărut ordinul de numire a sa, ulterior s-a gândit că dacă nu e administrator crede că e director la firmă, nu a văzut careva acte. Dlui practic nu trebuia să fie prezent la acele ședințe. Nu poate să spună cine îl invita la ședințele date. De câteva ori, dl Cojocaru a fost pe la ședințele comisiei, nu ține minte să fi susținut ceva în cadrul acelor ședințe. La șantierul de construcție dna Claudia nu a venit niciodată la șantierul de construcții. În tot cazul nu a văzut-o. Din partea SRL Conseloc nu venea nimeni la șantier. Dl Cojocaru a venit din partea SRL Conseloc la șantier de vreo câteva ori, altcineva nimeni nu venea. Cu Verilar Grup comunica cu diriginții de șantier pe nume Nașivan Valentin. Verilar Proiect era ca un antreprenor general, ei au luat asupra lor mai multe companii. A precizat martorul că el a fost reprezentant din partea Conseloc ca reprezentant tehnic și dnul Andrei mai vorbea cu cei de la Verilar.

A indicat că atribuțiile Conseloc erau că banii din partea lor trebuiau să ajungă la el (la martor), și nu au ajuns. A mai indicat că el cerea de la dl Andrei informația despre salariu și dlui l-a trimis. De atunci cu dlui nu a mai discutat. A mai indicat că la șantier era obligatorie doar prezența sa. Despre cum urma să aibă loc controlul tehnic nu s-a discutat cu reprezentanții Conseloc SRL. A explicat că din partea SRL Verilar Proiect participa tot timpul directorul, mai rar divizierul dlui și dirigintele de șantier. Rezultatele controlului le comunica prin îndeplinirea actelor, pe care le semna și le transmitea dlui Cojocaru, mai departe dlui se ocupa cu facturile. La activitatea sa în cadrul Centrului de excelență mai apăreau diverse probleme ce țineau de domeniul construcțiilor. Acestea le discuta cu beneficiarul cu antreprenorul, cu subantreprenorii. Nu cunoaște dacă dl Cojocaru a pretins de la reprezentanții firmei careva sume bănești. A indicat martorul că de la el inculpatul nu a cerut nimic. Numai dl Cojocaru îl întreba despre mersul lucrărilor. Nu l-a rugat să contribuie cumva la semnarea proceselor verbale. Pur și simplu a întrerupt activitate în firma Conseloc din 31.12.2017, din cauza neachităților. Cu această întrebare s-a adresat în judecată, anterior despre achitare a discutat cu dna Claudia, care nu i-a explicat care este motivul. La momentul în care a finisat activitate nu ține minte la ce etapă a lăsat lucrurile, trebuie să verifice procesul-verbal, poate vreo 70% din lucrări erau făcute. A avut

contract cu SRL Conseloc de prestări de servicii. A explicat că dl Andrei i-a adus contractele și le-a semnat, nu ține minte unde s-au întâlnit. Activitatea sa în calitate de responsabil tehnic nu era verificată de cineva de la Conseloc. În procesele-verbale era doar ștampila responsabilului tehnic, a dlor doar pe contracte și facturi, în perioada sa de activitate a semnat toate procesele verbale prezentate de Verilar Proiect. Au fost prezentate procese-verbale privind efectuarea lucrărilor suplimentare, care el le-a semnat. Dl Țoi nu a formulat pretenții că nu au fost semnate careva documente. La orișicine dacă fac careva lucrări și nu se semnează înseamnă că ceva nu e calitativ. Dacă procesele verbale nu erau semnate Verilar Proiect îi puteau fi blocate lucrările. Rolul proceselor verbale privind controlul tehnic era obligatoriu. Dl Cojocaru niciodată nu a interzis să semneze vreun proces-verbal cu Verilar Proiect.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba nr. 2 denotă că între Cerempei Radu și Conseloc SRL a fost încheiat un contract de prestări servicii, care era valabil inclusiv în perioada de referință (2017), până la întreruperea raporturilor la 31.12.2017, din motivul neachitării salariului. Se mai reține că proba nr. 2 mai denotă că anume inculpatul a fost cel care l-a contactat și i-a propus martorului să participe în această calitate la SC Conseloc.

Se mai reține că din informațiile relevate de aceeași probă reiese faptul că Andrei Cojocaru se ocupa cu toate treburile de administrare și reprezentare a SC Conseloc cel puțin în partea ce se referea la activitățile acestei entități la Centrul de Excelență în Transporturi. Ori martorul a indicat expres că inculpatul l-a invitat să participe în calitate de reprezentant al Conseloc, tot inculpatul i-a dat să semneze contractul și tot inculpatul ar fi trebuit să soluționeze chestiunile ce țin de remunerarea lui Cerempei Radu de către Conseloc. Mai mult, martorul a comunicat că el din start credea că Andrei Cojocaru este director sau conducător al societății respective și abia atunci când a văzut că ordinul prin care a fost numit ca responsabil tehnic la Conseloc, este semnat de altă persoană a înțeles că administrator al SC Conseloc de fapt este altcineva. A mai indicat în acest sens, că doamna care în acte avea funcția de administrator nu o cunoaște, la șantier venea doar Cojocaru Andrei.

Se reține că toate aceste informații concordă cu informația expusă la analiza probei nr. 1 și atestă în esență, că Cojocaru Andrei deținea calitatea de persoană care lucrează pentru o organizație comercială (SC Conseloc SRL), dar și se prezenta și acționa de facto ca reprezentant și decident al acestei firme, iar în atribuția sa intra luarea deciziilor referitoare la aprobarea sau neaprobarea volumelor și costurilor unor lucrări suplimentare propuse de Verilarproiect SA.

Informațiile relevate de proba nr. 2 induc ideea că Andrei Cojocaru avea o anumită autoritate în raport cu martorul Cerempei Radu, în condițiile în care primul putea să decidă chestiuni de ordinul achitării sau neachitării acestuia de către Conseloc SRL, sau de ordinul atragerii sau neatragerii lui Cerempei Radu în activitățile SC Conseloc SRL.

Instanța de judecată reține că informațiile specificate la alineatele anterioare, demonstrează că afirmația lui Țoi Alexandru, privind perceperea lui Cojocaru Andrei ca persoana care deținea o funcție de răspundere în cadrul societății comerciale, în temeiul căreia era împuternicit cu luarea deciziilor referitoare la supravegherea tehnică realizată de SC Conseloc în raport cu Centrul de Excelență în Transporturi, este una veridică și pasibilă de a fi reținută. Ori, proba nr. 2 denotă că o asemenea percepție a avut și martorul Cerempei Radu.

Se reține că proba nr. 2 denotă că la șantierul unde executa lucrări SRL Verilarproiect,

adică la Centrul de excelență în transporturi, pe lângă Cerempei Radu se prezenta și Cojocaru Andrei, care purta discuții cu Țoi Alexandru. Totodată, Cojocaru Andrei participa la întrunirile care aveau loc cu privire la obiectul de referință. Instanța de judecată observă că aceleași informații derivă din procesele verbale de stabilire a volumelor de lucrări suplimentare (a se vedea proba nr. 18 f.d. 27-34 vol. I)

Mai mult, se reține că aceleași informații mai denotă că Cerempei Radu participa la verificarea lucrărilor, iar ulterior acesta transmitea actele îndeplinite inculpatului Cojocaru Andrei. Toate aceste informații și constatări relevă, în viziunea instanței, că Andrei Cojocaru avea capacitatea de a lua decizii importante pentru Verilar Proiect, direct sau prin intermediul lui Cerempei Radu.

3. La 13.10.2020 martorul Rusu Claudia (f.d. 214 vol. III), în ședință de judecată a refuzat să dea declarații întrucât Cojocaru Andrei ***** este fratele acesteia.

*În condițiile în care martorul Rusu Claudia a declarat că inculpatul Cojocaru Andrei ***** este fratele acesteia, punând în valoare prevederile art. 90 alin. (2) și alin. (11) din Codul de procedură penală, instanța de judecată a luat act de refuzul martorului de a da declarații.*

4. Declarațiile martorului Chintea Gheorghe din 30.11.2020 (f.d. 223 vol. III), care fiind audiat în ședință de judecată, în contradictoriu și sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase, a comunicat că nu îl cunoștea pe Andrei Cojocaru pînă ce au început reparații la Centru de Excelență în Transport, cu vreo 2-3 ani în urmă. L-a cunoscut la volanță, dlui era director al unei firme de supraveghere tehnică pentru lucrări de executare, nu își amintește cum se numea. Era în calitate de subantreprenor care executa lucrările - Chintamih SRL, antreprenorul era Valiral Proiect, firma sa avea încheiat un contract de antrepriză cu Veliral Proiect. A precizat că nu este în nici un fel de relații cu dl Cojocaru, nu sunt nici rude nici în relații conflictuale nici prieteni. A fost audiat la faza urmăririi penale, susține acele declarații, nu are nimic de modificat sau de adăugat. Într-o zi, l-a sunat dl Andrei, motivând prin faptul că este la Bălți și l-a rugat să treacă pe la Veliral Proiect și să ia o mapă cu procese-verbale și să o transmită că dlui este la Bălți și nu reușește să vină. Urma să o transmită dlui. A explicat martorul că știind că va fi în acea zi la Veliral Proiect i-a zis că va trece. Între timp, a trecut pe la Veliral Proiect și a luat o mapă de hârtie și a transmis-o dlui la Centrul de Excelență în Transport din Chișinău. Dl era la Bălți l-a rugat să treacă pe la Veliral Proiect, deoarece era la Bălți și nu reușea să treacă să o ia. A indicat că l-a uimit că l-a rugat anume pe el. A luat-o și a transmis-o. După aceea a mai trecut o săptămână sau două, dlui iarăși l-a sunat și iarăși l-a rugat să facă același lucru, ceea ce pentru acesta era suspect și a refuzat. În perioada lunii mai 2017, era director la Chitamih, funcție care o deține pînă în prezent din 1999.

A explicat că din cîte a înțeles acesta avea funcția de supraveghere tehnică, în atribuții lui intrau anume supraveghere executării lucrărilor și verificarea volumului executat. Era atunci la început și dlui nu a ajuns la faza ca să verifice, ulterior era un reprezentant care verifica pe nume Radu Cerempei. La acel moment era ca subantreprenor, procesul de verificare a lucrărilor nu țineau nemijlocit de acesta, întocmea procesele-verbale și le prezenta antreprenorului general. Dacă avea întrebări reprezentantul care supraveghează la el, atunci îi chema și ei apărau volumele la ceia ce a făcut și răspundea la întrebări.

A explicat că dlui verifica și cantitatea și calitatea lucrului. Administrator la Veliral Proiect era Țoi Alexandru Constantin. Din cîte își amintește dl Cojocaru l-a contactat prima dată să aducă mapa în 2017 sau 2018 nu își amintește, era vara afară. Dlui l-a contactat pe nr 079437647, de pe

un număr mobil care nu îl are fixat. Dlui i-a comunicat că în mapă trebuiau să fie niște procese-verbale de executare a lucrărilor, nu cunoaște cine era semnatarul lor. Mapa a luat de la Veliral Proiect, Țoi Alexandru, de pe str. Academiei, de la Telecentru, exact nu ține minte. Nu cunoaște conținutul mapei. I s-a dat mapa de hârtie legată cu o ață. Nu a văzut să fi fost în mapă bani.

La prezentarea f.d 223, 224, 225 proces-verbal de audiere a martorului, martorul a menționat că semnăturile sunt ale sale. A explicat că explicațiile pe care le-a dat azi sunt divergente cu cele de la UP deoarece a trecut timp de atunci, nu mai ține minte. A explicat că nu a fost influențat de nimeni când a depus declarațiile. Declarațiile la care au fost date citire corespund adevărului. Nu și-a pus întrebarea despre conținutul din mapă, discuții referitoare la suma de bani nu a avut cu nimeni. Nu cunoaște de ce dl Țoi a transmis acești bani dlui Cojocaru. I-a transmis mapa dlui Cojocaru la Centrul de Excelență, nu mai ține minte la ce oră. Alte personale la momentul transmiterii nu erau prezente, în prezența sa dl Cojocaru nu a deschis această mapă. Mapa i-a transmis-o afară, la Centrul de Excelență unde este un loc de parcare. După asta nu a mai avut discuții cu dl Cojocaru.

La întrebările acuzatorului de stat, martorul a comunicat că nu cunoaște despre estorcarea banilor de la dl Țoi sau de la alte persoane, cum ar fi Valentin Nașivan. Nașivan Valentin era diriginte de șantier din partea Veliral Proiect. Nu cunoaște dacă dl Cojocaru a primit careva materiale de construcții de la dl Nașivan.

La întrebările apărătorului, martorul a comunicat cu referire la mapa transmisă dlui Cojocaru, că doar a luat-o și a dus-o, nu s-a uitat în ea. Erau și hârtii acolo, crede el. Dl Țoi nu a menționat că în mapă sunt bani, nu a menționat nimic.

A mai explicat că dacă apar lucrări adăugătoare, ele se execută. La el lucrări adăugătoare nu au fost. Nu cunoaște despre faptul că în acea perioadă au apărut lucrări suplimentare care urmau să fi incluse în devizul de cheltuieli. În afară de ei mai executau lucrări și alți subantreprenori. Compania lui a efectuat lucrări de instalare, canalizație apeduct, sistemul de încălzire. Cu dl Cojocaru când s-a întâlnit la Centru de Excelență când i-a dat mapa nu a avut careva discuții. Nu i-a reproșat nimic și nu i-a spus atunci nimic.

La întrebarea de ce la UP a comunicat că i-ar fi spus lui Cojocaru Andrei că nu e frumos ceea ce face, martorul a comunicat că reproșul menționat în procesul-verbal de audiere „nu e frumos ce faceți”, posibil că a fost un reproș, acuma nu își mai aduce aminte. I-a spus lui Țoi că l-a rugat Andrei să îi dea o mapă.

La întrebările apărătorului, martorul a comunicat că în ziua când a luat mapa, înainte de a se duce la Verilar Proiect nu l-a contactat dl Țoi să îl întrebe dacă se apropie.

La întrebările instanței, martorul a comunicat că la Durlești s-au întâlnit de câteva ori pentru a face niște lucrări, dar a refuzat pentru că era încărcat cu volum de lucru. Nu cunoaște cine era proprietar în casa respectivă. La casă era Cojocaru și mai era cineva.

La 30 noiembrie 2020 martorul Chintea Gheorghe *****(f.d. 223 vol. III), a mai comunicat că dorește să menționeze că deja mult timp a trecut și a uitat unele aspecte. A indicat că atunci când a intrat la dl Țoi, dlui a scos niște bani și i-a pus în mapă, el a încercat să refuze implicarea dar dlui a insistat, că o dată ce colaborează să-l ajute. A observat că a pus bancnote în euro, dar ce fel nu a observat, nu cunoaște ce sumă era, el o dată ce le-a văzut a refuzat. Acea mapă, a dus-o direct la Centrul de Excelență în Transport, și a dat-o lui Andrei Cojocaru.

La întrebările apărătorului, martorul a comunicat că atunci când dl Țoi a transmis mapa, nu i-a comunicat pentru ce sunt acești bani, acesta a refuzat să mai fie implicat, dar dlui i-a zis că

trebuie. În afara de mapa asta, nu a mai primit de la dl Țoi altceva suplimentar careva acte ștampilate.

La întrebările inculpatului peste cât timp s-au întâlnit a explicat că s-au întâlnit după aproximativ jumătate de oră de la Verilat Proiect. S-au văzut la Centrul de Excelență.

La întrebările acuzatorului de stat, martorul a comunicat că atunci când a ieșit din biroul lui Țoi, nu a mai revenit în acea clipă, a plecat direct spre Centru de Excelență și nu s-a oprit. Nu a fost telefonat de Țoi pentru a transmite careva acte.

La întrebările apărătorului, martorul a comunicat că după ce a transmis mapa în cauză, a luat mapa, s-a întors, și s-a dus, direct la întâlnire.

După ce i-a fost prezentat Vol. II fd.d 223 - proces-verbal de audiere a martorului Chintea Gheorghe, martorul a comunicat că semnătura îi aparține, scrisul la fel. Susține declarațiile din procesul verbal de la UP.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba nr. 4 denotă că Chintea Cheorghe era un subantreprenor al SC Verilarproiect și a executat anumite lucrări la același obiect la care a executat lucrări în calitate de antreprenor general SRL Verilarproiect. Toate aceste lucrări erau verificate de SRL Conseloc. Se reține că informațiile relevate de proba nr. 4 concordă cu informațiile relevate de probele nr. 1-3, aferent faptului că Andrei Cojocaru activa din numele SC Conseloc SRL. Ori, martorul a indicat în acest sens că l-a cunoscut pe inculpat la volantă, dlui fiind director al unei firme de supraveghere tehnică pentru lucrări de executare.

Instanța de judecată mai reține că informațiile relevate de proba nr. 4 mai denotă că inițiativa ca acesta să meargă la Țoi Alexandru, să-i aducă ceva de la ultimul, i-a aparținut lui Cojocaru Andrei. În acest sens martorul a comunicat că într-o zi, l-a sunat dl Andrei, motivând prin faptul că este la Bălți și l-a rugat să treacă pe la Veliral Proiect și să ia o mapă cu procese-verbale și să o transmită că dlui este la Bălți și nu reușește să vină. Mai mult, tot martorul a comunicat că din momentul în care a luat mapa și a mers la Centrul de Excelență a trecut puțin timp, aproximativ 30 min, iar acolo el s-a întâlnit cu Cojocaru Andrei și i-a transmis mapa. Instanța de judecată, din cele enunțate deduce că pretextul invocat de inculpat, martorului Chintea, precum că primul ar fi la Bălți și are nevoie de ajutorul lui pentru a lua o mapă de la Țoi Alexandru, a fost unul inventat și fals. Ori, este greu de crezut că Cojocaru Andrei ar fi putut parcurge distanța Bălți – Chișinău într-un timp atât de scurt, astfel încât să poată să se întâlnească cu martorul Chintea peste aproximativ 30 minute de la preluarea de către acesta a mapei cu bani de la Țoi Alexandru. Instanța de judecată, pornind de la această informație, dar și de la alte fascicule de informații relevate de dosar, consideră că această afirmație a inculpatului referitor la plecarea sa la Bălți și necesitatea de a fi ajutat de martorul Chintea, a constituit o modalitate prin care acesta a înțeles să se protejeze pe sine, prin interpunerea între el și Țoi Alexandru a unei persoane terțe, la primirea banilor pe care cunoștea că sunt o parte din valoarea de 10 % a lucrărilor suplimentare extorcată de la Țoi Alexandru.

Constatarea expusă la alineatul anterior, în tandem cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar a convins instanța că rezoluția infracțională, anume extorcarea și ulterior primirea bunurilor, serviciilor și mijloacelor ce nu i se cuveneau i-a aparținut exclusiv inculpatului și nu i-a fost provocată sau indusă de către Țoi Alexandru. Faptul că inculpatul a înțeles să-și ia măsuri de protecție, în sensul ca acțiunile sale să rămână clandestine, demonstrează că acesta, pe de o parte a planificat fapta sa, iar pe de altă parte și-a dorit realizarea acțiunii prejudiciabile.

Din aceste motive, instanța de judecată a apreciat că afirmația apărării privind persistența la speță a elementelor provocării nu poate fi reținută. În același context, instanța de judecată reține că un astfel de comportament din partea inculpatului la momentul primirii banilor, denotă inclusiv persistența elementului extorcării. Ori, ultimul înțelegând că prin acțiunile sale anterioare l-a constrâns pe Țoi Alexandru ca acesta să accepte condiția impusă de el (10 % din costul lucrărilor), precum și că ultimul nu era de acord și încerca să se opună acestor cerințe și-a luat măsuri de siguranță pentru a nu intra în contact direct cu Țoi Alexandru la momentul primirii banilor.

Instanța de judecată reține că aceeași idee este susținută și de faptul că martorul a comunicat că peste o săptămână sau două, tot Cojocaru Andrei l-a telefonat și iarăși l-a rugat să facă același lucru, adică să meargă la Țoi Alexandru și să-i aducă ceva de la el. Însă martorul a refuzat. Se reține că această informație este confirmată și de înregistrările apelurilor telefonice (a se vedea probele nr. 17). Aceleași informații denotă că inițiativa de creare a condițiilor pentru primirea mijloacelor ce nu i se cuvin, a aparținut inculpatului Cojocaru Andrei.

Se reține că informațiile relevate de proba nr. 4 denotă că în prima mapă pe care a transmis-o martorul către inculpat se aflau mijloace bănești în euro. Acest fapt demonstrează primirea de către inculpat a unei părți din bunurile extorcate ce nu i se cuveneau.

5. Raportul de expertiză (ex.1) nr.170 din 21.08.2017: prin care s-a stabilit că bancnotele prezentate pentru examinare, care urmează a fi transmise sub controlul ofițerilor CNA - corespund după calitate și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice. f.d. 49 vol. I

6. Raportul de expertiză (ex.2) nr.185 din 05.09.2017: prin care s-a stabilit că bancnotele prezentate pentru examinare, care urmează a fi transmise sub controlul ofițerilor CNA - corespund după calitate și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice. f.d. 59 vol. I

7. Raportul de expertiză (ex.3) nr.209 din 22.09.2017: prin care s-a stabilit că bancnotele prezentate pentru examinare, care urmează a fi transmise sub controlul ofițerilor CNA - corespund după calitate și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice. f.d. 74 vol. I

8. Proces-verbal de percheziție din 29.09.2017 (f.d. 198 vol. II), efectuat în automobilul de model ***** ce aparține cet. Cojocaru Andrei. În cadrul percheziției au fost ridicat 100 bancnote cu nominalul de 100 lei fiecare, un telefon mobil de model Nokia, un telefon mobil de model Iphone 4.

9. Proces-verbal de percheziție din 29.09.2017 (f.d. 203 vol II), efectuat la domiciliul lui Cojocaru Andrei din mun. Chișinău, str. *****

10. Procesul-verbal de reținere din 29.09.2017 ora de fapt 11:50, a cet. Cojocaru Andrei f.d. 231 vol. II.

11. Proces-verbal de cercetare a două telefoane mobile de model Iphone 4 de culoare neagră și Nokia 515 de culoare neagră care au fost ridicate prin procesul verbal de percheziție din 29.09.2017 (conform ordonanței) din automobilul de model ***** , care era la acel moment parcată în fața blocului din str. N. Titulescu 47/2, mun. Chișinău și aparține cet. Cojocaru Andrei (f.d. 16-17 vol. III). Prin recipisa din 13.11.2017 telefoanele mobile au fost restituite inculpatului (f.d. 19 vol. III)

12. Proces-verbal de cercetare din 08.11.2017 (f.d. 20 vol. III) a mijloacele bănești în

sumă de 10 000 lei care au fost ridicate prin procesul verbal de percheziție din 29.09.2017 (conform ordonanței) din automobilul de model *****, care era la acel moment parcată în fața blocului din str. N. Titulescu 47/2, mun. Chișinău și aparține cet. Cojocaru Andrei. Potrivit conținutului procesului verbal enunțat respectivele mijloace bănești au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive și atașate la materialele cauzei. Acestea au fost cercetate la ședința din 11.01.2021 (f.d. 236 vol. III). Potrivit recipisei anexate la f.d. 234 vol. III, plicul cu bani în cuantum de 10 000 lei a fost transmis procurorului pentru a fi depus la camera de păstrare.

Mijloacele materiale de probă:

13. Purtătorii de informații: CD-R, cu numere de inventar DGAO a CNA după cum urmează: 2880/17, 3006/17, 3185/17, 3218/17, 3469/17, care conțin înregistrările telefonice purtate de cet. Țoi Alexandru (plic anexat la materialele cauzei cercetate la 11.01.2021).

14. Purtătorii de informații: CD-R, cu numere de inventar DGAO a CNA după cum urmează: 2877/17, 2939/17, 3002/17, 3107/17, 3183/17, 3214/17, 3354/17 și 3323/17, care conțin înregistrările telefonice purtate de cet. Cojocaru Andrei (plic anexat la materialele cauzei cercetate la ședințele de judecată din 11.01.2021).

15. Purtătorul de informație CD-R „Artex” cu numărul de inventar al DGAO a CNA „2091”, conține înregistrările audio și video a comunicărilor, întâlnirilor dintre Țoi Alexandru Constantin și reprezentatul SRL. „Conseloc” cet. Cojocaru Andrei, precum și terțe persoane (f.d. 1 vol. IV, cercetat la ședința din 26.01.2021).

16. Procesul-verbal privind consemnarea măsurii de investigație - controlul transmițerii banilor din 06.10.2017, în care este consemnat că la 25.08.2017, cetățeanul Țoi Alexandru i-a transmis prin mijlocitor cetățeanului Cojocaru Andrei bani în sumă de 1000 euro și la 12.09.2017, cetățeanul Țoi Alexandru i-a transmis cetățeanului Cojocaru Andrei bani în sumă de 1000 euro (f.d. 43 vol. I).

17. Actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele:

a. Procesele-verbale cu planșe fotografice (f.d. 100-177 vol. II) privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) din 29.08.2017 f.d. 100, din 15.09.2017 f.d. 123, din 19.09.2017 f.d. 144, din 02.10.2017 f.d. 165.

Se reține că informațiile relevate de aceste procese verbale denotă că în perioada în care a fost supus monitorizării (august – septembrie 2017), cet. Cojocaru Andrei de mai multe ori a intrat în diverse case de schimb valutar din mun. Chișinău unde a vândut valută străină (euro) și a procurat lei moldovenești. Se mai reține că procesul verbal al monitorizării, întocmit la 29 august 2017 (f.d. 100 vol. II) relevă că acționînd în temeiul mandatului judecătoresc din 17.08.2017 s-a purces la documentarea cet. Chintea Gheorghe la data de 25.08.2017. Astfel s-a stabilit că acesta, la 25.08.2017 ora 11:20, avînd o mapă de carton format A4 în mînă, după ce s-a despărțit de Țoi Alexandru, s-a deplasat la ora 13.04 la centrul de Excelență în Construcții (Str. Sarmisegetusa nr. 31). Acolo, la ora 13:27 s-a întîlnit cu inculpatul Cojocaru Andrei, iar după o scurtă discuție, la ora 13:34 cei doi s-au despărțit. La despărțire, Cojocaru Andrei a preluat mapa de carton de la Chintea Gheorghe și a plasat-o în automobilul pe care îl avea în posesie. Același proces verbal

relevă că inculptul Cojocaru Andrei s-a deplasat la adresa Studenților nr. 11/1. La ora 14:01 s-a întâlnit cu Irovan Marcela care a urcat în automobilul condus de Cojocaru Andrei și împreună s-au deplasat pe bd. Moscova. La coborîre, Cojocaru Andrei a deschis portbagajul unde anterior plasase mapa de carton primită de la Chintea Gheorghe, iar Irovan Marcela a luat din ea careva mijloace bănești în valută străină și imediat s-au deplasat la o casă de schimb valutar din incinta farmaciei felicia de la locația respectivă. După aceasta Cojocaru Andrei și Irovan Marcela au ieșit din casa de schimb valutar, ambii avînd în mîini mijloace financiare în valută națională. Ulterior cei doi au mers și au luat masa, iar la 15:20 Cojocaru Andrei s-a despărțit de Irovan Marcela și a mers la bancă (16:07) iar la 17:20 s-a întâlnit cu cet. Ohotnicov Alexandr căruia i-a transmis un plic cu conținut necunoscut (f.d. 115 vol. II).

Se mai reține că informațiile relevate de procesele verbale enunțate, denotă că Andrei Cojocaru s-a deplasat la un obiectiv în construcție amplasat în localitatea Durlești mun. Chișinău Str. Sf. Andrei nr. 7 (f.d. 131 vol.II). Din planșa fotografică se observă că respectivele obiective reprezintă cîteva case aflate la diferite etape de construcție.

Instanța de judecată reține că aceste informații apreciate coroborat cu informațiile relevate de martorul Nașivan Valentin (f.d. 216 vol. II care a comunicat că Andrei Cojocaru îl telefona și îi spunea ca mașinile cu materiale de construcție să fie trimise la Durlești), dar și cu informațiile relevate de Cojocaru Adrei la data de 03.11.2017 (f.d. 13 vol. III), precum și cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar (pct. 1, 17 și 22 din prezenta sentință), au convins instanța de judecată că, în contul sumei de 10% extorcate de la Țoi Alexandru, Cojocaru Andrei a primit de la acesta materiale de construcție și servicii de transport după cum urmează: 30 m3 de blocuri de calcar la preț de 16380 lei, 8 tone de pietriș la preț de 2239,97 lei, precum și servicii de transport în suma de 13200 lei, și respectiv în sumă de 5400 lei, iar în total bunuri materiale și servicii în sumă de 37219,97 lei. Primirea era manifestată prin indicarea locului unde aceste materiale urmau a fi transportate (Durlești) și unde acestea erau folosite în interesul inculpatului.

Instanța de judecată mai reține că informațiile relevate de proba nr. 17.a interpretate în tandem cu celelalte informații relevate de probele din dosar, în special de probele nr. 17.d.I – 17.d.VI, demonstrează cu certitudine că la caz, inițiativa infracțională a aparținut lui Cojocaru Andrei. Mai mult, conduita ultimului, relevată de celelalte procese verbale de documentare, denotă indicii serioase că ultimul și în alte situații s-ar fi putut deda primirii unor mijloacelor bănești din surse neclare. Ori, se reiterează că procesele verbale enunțate atestă că acesta mergea la casele de schimb valutar unde de fiecare dată vindea valută străină și procura valută moldovenească. Acest indiciu în tandem cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar a fost un motiv în plus de a nu reține argumentul apărării referitor la existența provocării în cazua de referință.

b. Procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor sau imaginilor din 06.10.2017, privind întâlnirile între cet. Țoi Alexandru și cet. Cojocaru Andrei, precum și alte persoane terțe (f.d. 31 vol. II).

I. Episodul discuției dintre Țoi Alexandru și cet. Cojocaru Andrei din data de 21.08.2017 (f.d. 31-34 vol. II) în care Țoi Alexandru îi comunică printre altele lui Cojocaru Andrei că el are o situație încordată cu materialele, deoarece el are materiale care îi atîrnă și el nu reușește să le treacă la casare. La fel îi comunică că situația este încordată și cu transportul. În continuare Țoi Alexandru îi spune lui Cojocaru Andrei că dacă el dorește, datoria pe care el a

acumulat-o și care au calculat-o anterior de aproximativ 37, el în urma unei discuții cu contabilul, poate să o stingă săptămînal treptat a cîte 10-15 mii pe săptămîină. Aceste afirmații nu sunt negate de Cojocaru Andrei, acesta doar spune nu nu știu, nu-mi amintesc trebuie să ne uităm (se referă la cuantumul datoriei). În continuarea discuției Țoi Alexandru spune printre altele că el cu materialele și transportul nu va soluționa problema deoarece la el este situație încordată, iar dacă el dorește propune să se gîndească în felul respectiv. La această afirmație Cojocaru Andrei nu pune în discuție eventuala origine a acestei propuneri sau motivele formulării ei, dar din contra afirmă că el se gîndește cînd să vorbească, acum sau cînd interlocutorul său va fi gata să discute. În continuarea discuției respective, Țoi Alexandru afirmă că el este gata chiar acum să discute, dar doar o dată în săptămîină nu mai des (se referă la transmițerile de bani) și-i solicită lui Cojocaru Andrei să-l înțeleagă corect că la el situația este încordată, deoarece și materiale de casat și defecțiuni la tehnică, iar pentru el este mai ușor ca el (inculpatul) să-și rezolve toate celelalte probleme. În continuare Cojocaru Andrei menționează scurt, "bine" după care afirmă că el a crezut că din contra că așa e mai ușor pentru el, dar dacă săptămînal atunci săptămînal. În continuare în cadrul aceleiași discuții inculpatul afirmă că dacă nu sunt materiale nu-i problemă, poftim ne vom determina cum, unde și ce, ca și restul. Se reține de asemenea că în cadrul aceleiași discuții, inculpatul Cojocaru Andrei îi comunică lui Țoi Alexandru că acesta a întins puțin, de aceea posibil și au apărut întrebări, sau să le prelungească ceva. La întrebarea lui Țoi Alexandru dacă cu adevărat nu s-a semnat, inculpatul a continuat și a afirmat că posibil acolo sunt ai săi la fel, o dată vor face careva corectări, pe urmă la ministerul finanțelor se adună de peste tot și ... sau semnează și gata, ei au năravurile lor sau În continuarea aceleiași fraze inculpatul întreabă dacă săptămîna respectivă pot să pregătească ceva sau În continuarea aceleiași idei, Cojocaru Andrei a afirmat că el înțelege că ei deja sunt gata și că ceea ce a mers astăzi, deja nu e pentru lucrări suplimentare dar pentru bani. Mai mult, în același context, inculpatul îi comunică lui Țoi Alexandru că atunci cînd el i-a spus că va debloca semnarea, tot el a vorbit cu ministerul și peste jumătate de oră totul s-a pornit.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de această probă fundamentează informațiile relevate de proba nr. 1, în particular afirmațiile lui Țoi Alexandru referitoare la faptul că Andrei Cojocaru a început să insiste că ei îi datorează 10 % din suma lucrărilor executate, precum și că deși i-a comunicat că prețurile din deviz oricum sunt minime și nu au posibilitatea să-i dea suma de 10 % acesta a continuat să insiste, amenințând că va închide lucrările și le va crea probleme la transmiterea lucrărilor. Ori, instanța observă că din conținutul discuției din 21.08.2017 reiese cert, că o situație de genul respectiv, deja avusese loc atunci cînd Țoi Alexandru a întîrziat transmiterea cărora bunuri din cele pretinse de Cojocaru Andrei.. În acest context ultimul a afirmat că situații de genul respectiv se vor putea întîmpla dacă nu se vor transmite materiale sau bani, sau din contra ele pot fi evitate în cazul acceptării cerințelor înaintate de el.

Informațiile relevate de proba nr. 17.b.I din prezenta sentință, în tandem cu informațiile relevate de probele nr. 1 și 17.d.I-17.d.XX, demonstrează cu certitudine că Andrei Cojocaru inițial a extorcat de la Țoi Alexandru suma de 10 % din valoare lucrărilor suplimentare efectuate, după care a primit de la Țoi Alexandru, în contul sumei solicitate atît materiale de construcție, servicii și bani. Aceleași informații apreciate în tandem, combat argumentul apărării că în speță ar fi existat o provocare, ori analizate în ansamblu, informațiile relevate de probele specificate anterior denotă că inițiativa infracțională i-a aparținut lui Cojocaru Andrei,

precum și că acesta în repetate rânduri îl telefona și-l întreba pe Țoi Alexandru despre "întîlnirile" pe care le preconiza pentru a primi bani.

II. Episodul discuției dintre Țoi Alexandru și Chintea Gheorghe din data de 25.08.2017 (f.d. 33 vol. II). Informațiile relevate de această probă denotă că urmare a solicitării lui Cojocaru Andrei către Chintea Gheorghe (a se vedea probele nr. 17.d.III-17.d.V) ultimul s-a prezentat la Țoi Alexandru care i-a transmis o mapă în care a plasat bani. Se reține că proba respectivă denotă că în momentul în care Chintea Gheorghe a observat plasarea banilor în mapă de către Țoi Alexandru, a obiectat și a comunicat că el știe doar de careva acte și că el bani nu primește deoarece știe de documente și că Andrei Cojocaru l-a rugat de trei ori. La aceste afirmații Țoi a spus că acestea și sunt documentele și că el trebuie să le transmită doar să fie atent.

Apărarea a apreciat că această conduită a lui Țoi Alexandru urmează a fi apreciată ca provocare. Instanța de judecată nu a putut reține această versiune din motiv că informațiile relevate de proba nr. 17.b.II nu urmează a fi apreciate distinct de informațiile relevate de celelalte probe. Astfel, respectivele informații, apreciate în tandem cu informațiile relevate de probele nr. 17.d.III-17.d.V, dar și a celorlalte fascicole de informații relevate de restul probelor din dosar, demonstrează că în acest episod, Țoi Alexandru a acționat ca urmare a indicațiilor și recomandărilor primite anume de la Cojocaru Andrei.

III. Episodul discuției dintre Țoi Alexandru și Cojocaru Andrei din data de 31.08.2017 (f.d. 33 vol. II). Instanța de judecată reține că în stenograma anexată la dosar este admisă o eroare astfel că cele spuse de Țoi Alexandru sunt marcate ca fiind spuse de Cojocaru Andrei, iar cele spuse de Cojocaru Andrei sunt marcate ca fiind spuse de Țoi Alexandru. Acest fapt se confirmă prin înregistrarea audio corespunzătoare care se regăsește pe purtătorul de informații anexat la dosar (f.d. 1 vol.IV). Din esența respectivei discuții reiese că Țoi Alexandru îl întreabă pe Cojocaru Andrei ce este cu lucrările suplimentare și dacă acolo ceva nu se primește. La această întrebare Cojocaru Andrei îi răspunde că totul va fi, luni iese Abașev și totul va fi, deoarece pînă acum nu avea cine să prezinte. În cadrul aceleiași discuții Țoi Alexandru îi spune că ei anterior au discutat despre planurile lor, dar el ar dori să atragă atenția la anumite aspecte deoarece între ei să nu fie careva neînțelegeri. La această observație Cojocaru Andrei nu neagă existența înțelegerii respective, însă spune "bine, nu trebuie, asta lăsați, o să ne întîlnim". În condițiile în care Țoi Alexandru vorbește despre ceva ce a avut loc la 21, ultimul îi face observație precum că Dvs iar repetați, nu trebuie să repetați în glas.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba nr. 17.b.III demonstrează că inculpatul deși nu nega cele spuse de Țoi Alexandru aferent înțelegerilor anterioare, mereu se ferea să vorbească în glas sau deschis despre acestea și îi cerea același lucru intelocutorului său. Aceste aspecte demonstrează că inculpatul Cojocaru Andrei înțelegea că respectiva înțelegere era ilegală și pentru a se proteja, evita să vorbească deschis despre aceasta. Totuși, aprecierea afirmațiilor și spuselor sale reflectate în prezenta înregistrare precum și în celelalte înregistrări, permit stabilirea certă a sensului acestora, inclusiv constatarea faptului că aceste înțelegeri vizau transmiterea unui anumit procent din lucrările efectuate. O idee similară se desprinde și din analiza celorlalte probe din dosar.

IV. Episodul discuției dintre Țoi Alexandru și Cojocaru Andrei din data de 05.09.2017 ora 12:50 (f.d. 33-34 vol. II) în care Țoi Alexandru îi spune lui Cojocaru Andrei că el nu este contra să se achite în totalitate pentru aceste lucrări suplimentare, dar el este sufocat de controalele care i se fac și de faptul că nu poate lucra și este tîrît prin diferite ședințe la care nu i

se semnează nimic. La fel, acesta menționează că dacă ar porni lucrările el ar avea de unde să se achite, însă așa, el trebuie să facă lucrări suplimentare din banii proprii și tot din banii proprii să-i achite și lui. A mai menționat că totul se întinde și se întinde și nu se semnează nimic. În cadrul aceleiași discuții, Cojocaru Andrei menționează că el angajamentul și l-a realizat prin semnarea de către el și aplicarea ștampilelor, iar ei (cei de la minister) mai mult nu o să mai verifice. A explicat că asta este deoarece ba aici se întinde ba dincolo A mai indicat că el prin contract este împuternicit să verifice executarea proiectului de către el, inclusiv aceste 15 %. A mai afirmat că el, angajamentul și l-a respectat și mai departe ține doar de Țoi, menționând că ei încă mai demult s-au contractat, iar el (inculpatul) i-a spus că măi, aceștia sunt bani care vor fi pentru asta anume și că ei vor fi. El și-a asumat asta și a semnat iar mai departe depinde de abilitatea lui Țoi (f.d. 34). La aceste afirmații, Țoi Alexandru îi răspunde că ei s-au înțeles la 8% și că el nu este contra însă problema este alta că el nu are bani la moment și nu a putut el astăzi.

Instanța de judecată a analizat aceste informații în contextul informațiilor relevate de probele 17.d.VIII-17.d.X. Astfel, se reține că din esența probei nr. 17.b.IV reiese cert că între Cojocaru Andrei și Țoi Alexandru, anterior au existat discuții contradictorii referitor la transmiterea de către ultimul a unor sume bănești. Aceleași informații relevă că în discuții, Cojocaru Andrei îi sugerează lui Țoi Alexandru că el este împuternicit să verifice executarea proiectului, inclusiv în partea a 15 % care ar fi fost bani destinați pentru "aceasta" (din sensul discuției este cert că erau bani pentru corupere), iar mai departe totul depinde de Țoi. La fel, acesta menționează că deși el și-a ținut promisiunea referitoare la aceste volume, din partea lor (a lui Țoi) au fost mai multe rețineri (ba aici se întinde ba dincolo). A menționat că cei de la minister pot să taie sau altceva să facă. În același timp, în contextul în care Țoi Alexandru a fost de acord să achite anumite sume săptămânale (a se vedea proba nr. 17.b.I), a spus că cei de la minister mai mult nu o să mai verifice, contraargumentând că el și-a ținut promisiunea referitor la acceptarea lucrărilor suplimentare. Aceeași probă, denotă că chiar inculpatul recunoaște că lucrările suplimentare erau necesare deoarece au fost admise erori la proiectare.

La finele acestei înregistrări Cojocaru Andrei după o lungă alocuțiune în care susține că el nu ar avea nici un interes și că ceea ce i se întâmplă lui Țoi Alexandru (controalele și problemele cu nesemnarea actelor nu au nici o legătură cu întârzierile admise de el) precum și neagă că el ar dori să se implice în astfel de acțiuni (net, net i işio raz net), acesta afirmă că foarte corect ați început și ați procedat cu subantreprenorul său precum și că mai mult decât atât după această situație, după acest pas al lui (se are în vedere a lui Țoi Alexandru) totul s-a schimbat imediat și în raport cu el personal și în raport cu lucrările lui. Tot Cojocaru Andrei a mai menționat că el (Țoi) va simți în continuare această schimbare (f.d. 34 vol. IV). În continuare Cojocaru Andrei i-a urat succes lui Țoi Alexandru și i-a transmis că el este în așteptarea sunetului ultimului.

Instanța de judecată a analizat informațiile relevate de proba nr. 17.b.IV (în special afirmația inculpatului privind caracterul laudabil al acțiunii realizate de Țoi cu participarea subantreprenorului său) în tandem cu informațiile relevate de proba nr. 17.d.II. Ori, în discuția telefonică din 25.08.2017, acesta făcând referire la subantreprenorul lui Țoi Alexandru (Chintea Gheorghe) solicită ca anume prin intermediul acestuia Țoi Alexandru să-i transmită ce avea de transmis, adică bani. Se reține că această trimitere la faptele realizate cu subantreprenorul, a fost făcută de Cojocaru Andrei anume în contextul în care aceștia discutau cu Țoi Alexandru chestiunea referitoare la problemele ultimului cu lucrările și aprobarea efectuării lor. Se mai reține că imediat după invocarea acestor fapte, inculpatul a ținut să sublinieze că impactul lor a

fost unul deosebit de benefic pentru Țoi Alexandru și pentru lucrările efectuate de el și l-a îndemnat pe acesta să se gândească ce simte personal și ce va simți în continuare.

Contextul, intonația, amplasarea în frază a sintagmei respective, caracterul relațiilor dintre cei doi interlocutori, au determinat instanța de judecată să conchidă că inculpatul Cojocaru Andrei în discuția din 05.09.2017, la folosirea sintagmei "corect ați început și ați procedat în trecut cu ... subantreprenorul" s-a referit anume la faptele realizate la data de 25.08.2017 prin intermediul lui Chintea Gheroghe. Această constatare, alături de fraza folosită imediat de Cojocaru Andrei, precum că "după aceasta, după acest pas al Dvs, imediat s-a schimbat atitudinea în raport cu Dvs și în raport cu lucrările Dvs și de aceea gândiți-vă la ce simțiți acum și ce veți simți în viitor", demonstrează cert că Andrei Cojocaru extorca sume de bani de la Țoi Alexandru prin punerea lui Țoi Alexandru în situație care îl determinau să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntîmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele acestuia.

Instanța de judecată mai reține că aceeași probă mai demonstrează caracterul duplicitar al inculpatului. În acest sens, se reține că înainte de a face precizările din ultimile două propoziții, din lunga alocuțiune de la finele discuției din 05.09.2017 ora 12:50 (f.d. 34 verso), inculpatul s-a îngrijit să folosească o serie de afirmații precum că el nu are nici un interes și nu dorește nimic și nu are careva implicație la ce i se întîmplă lui Țoi Alexandru. S-a arătat anterior că aceste afirmații sunt în disonanță evidentă cu afirmațiile făcute de inculpat în ultimele două propoziții ale discuției din 05.09.2017 și nu pot fi reținute ca veridice. Mai mult, instanța de judecată reține că o asemenea tendință a inculpatului, este reflectată de majoritatea probelor care surprind comportamentul acestuia în raport cu Țoi Alexandru. Respectivele constatări, conving instanța că inculpatul înțelegea caracterul ilegal și grav al acțiunilor la care el s-a dat, precum și faptul că acesta acționa în vederea constrîngerii psihologice a lui Țoi Alexandru la transmiterea banilor, materialelor de construcție sau a serviciilor nedatorate. Ori anume această idee explică motivul din care Cojocaru Andrei pe de o parte se interesa constant și des, cînd se pot vedea cu Țoi Alexandru și dacă acesta este gata de întîlniri, dar evita în același timp întîlnirile directe sau discuțiile directe cu acesta, preferînd să interpună persoane neutre între ei, sau să vorbească în termeni alegorici, așa cum a procedat la discuția din 05.09.2017 ora 12:50.

Toate aceste informații au determinat instanța de judecată să constate că în speță extorcarea a luat forma punerii victimei, în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntîmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele acesteia. Astfel, din analiza informațiilor menționate anterior se constată că inițial Cojocaru Andrei a condiționat acceptarea realizării volumelor de lucrări suplimentare (care erau necesare) și care depășeau suma limită de 15% din costul total al proiectului, de transmiterea către el, de către Țoi Alexandru, a contravalorii a 10% din costul volumelor de lucrări suplimentare aprobate, în materiale de construcție servicii de transport sau în orice altă formă. Ulterior, în situația în care Țoi Alexandru a început să înregistreze "rețineri", în transmiterea materialelor și serviciilor care urmau să compenseze suma de 10% extorcată, la acesta au început să apară diverse probleme, exprimate prin diferite controale la care era supus, chemarea acestuia la nenumărate ședințe la care nu i se semna nimic și implicit era pus în imposibilitatea de a-și obține mijloacele financiare investite în lucrările efectuate suplimentar.

Astfel se constată că, în mod deschis, inculpatul doar se interesa insistent de momentele în care se pot întîlni pentru a primi cele convenite. Acesta voalat, îl atenționa pe Țoi Alexandru cu

ce poate să se întâmple dacă el nu va acționa în sensul cerut de el. În acest sens, acesta îi sugera care este rolul său și ce poate să se întâmple mai departe chiar și în cazul în care lucrările au fost aprobate, dacă el nu va realiza acțiunile la care s-a angajat. Din esența discuțiilor purtate dar și din cel a celorlalte probe din dosar, reiese că în situația în care Țoi Alexandru înregistra rețineri la realizarea acțiunilor cerute de inculpat, la primul începeau să apară probleme și anume supunerea obiectivului construit de ultimul la diferite controale, invitarea lui Țoi Alexandru la diferite adunări unde se repunea în discuție oportunitatea și calitatea lucrărilor pentru care ultimul deja primise aprobare.

V. Înregistrarea video audio a discuției dintre Țoi Alexandru și Cojocaru Andrei din data de 12 septembrie 2017 (f.d. 33-34 vol. II). Informațiile relevate de proba respectivă denotă că Andrei Cojocaru s-a prezentat la oficiul SC Verilar Proiect SRL. În cadrul acestei întâlniri, Țoi Alexandru îl chestionează pe Cojocaru Andrei de ce a venit personal în condițiile în care anterior a spus că prin cineva, la care ultimul răspunde că să-și facă deja acțiunile sale. În continuare, Țoi Alexandru plasează suma de 1000 ero într-o mapă de carton pe care o pune înaintea lui Cojocaru Andrei. După o scurtă discuție, inculpatul ia mapa respectivă și pleacă.

Instanța de judecată a interpretat informația relevantă de proba enunțată în tandem cu informațiile relevate de probele nr. 17.d.XII și 17.d.XVI. Ori, probele respective denotă că în condițiile în care Chintea Gheorghe a refuzat rugămintea lui Cojocaru Andrei de a fi folosit în calitate de cărăuș al banilor, inculpatul a venit personal la Țoi Alexandru pentru a primi sumele pretinse.

c. Procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 06.10.2017, purtate de către cet. Țoi Alexandru, de la postul de telefon cu nr. *****.

d. Procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 06.10.2017, purtate de către cet. Cojocaru Andrei, de la posturile de telefon cu nr. *****și *****cu anexa la acesta f.d. 242-250 vol. I.

I. Actele respective relevă purtarea la data de 23.08.2017 ora 10 17 a unei discuții dintre Țoi Alexandru și Cojocaru Andrei în care ultimul îi comunică că vineri urmează să se întâlnească (f.d. 244 vol. I).

II. Discuția din 25.08.2017 ora 08 03 dintre Țoi Alexandru și Cojocaru Andrei (f.d. 244-244 verso vol. I). Din esența discuției respective se constată că Țoi Alexandru îi spune lui Cojocaru Andrei să se întâlnească seara, însă ultimul evită această propunere afirmând că pleacă la Bălți spunând în același timp că poate să se întâlnească mai târziu spre seară. Din conținutul discuției se constată că Andrei Cojocaru a fost cel care a propus ca ceea ce vroia să-i transmită Țoi Alexandru să fie făcut prin intermediul unor terți (el a propus Gheorghe sau Valentin). Se reține că în discuție se constată că ambii interlocutori înțelegeau că obiectul transmiterii nu era ceva obișnuit. Ori, la propunerea lui Cojocaru Andrei de a transmite prin careva terț, Țoi Alexandru a spus că el nu dorește ca treburile respective să fie prin altcineva deoarece, cineva cumva undeva La aceasta Cojocaru Andrei spune că și el la fel nu dorește acest lucru. În continuare, se observă că în cadrul discuției, în momentul în care Țoi Alexandru, după afirmația lui Cojocaru Andrei că este disponibil doar seara, îi spune că se vor telefona și vor stabili momentul întâlnirii și că lui îi este indiferent, Cojocaru Andrei revine la ideea anterior sugerată tot de el și spune că lui îi este mai comod ca totul să fie făcut peste Gheorghe. În continuare Țoi Alexandru îl întreabă pe Cojocaru Andrei cine este Gheorghe, iar acesta îi spune că ultimul este un **subantreprenor al lui Țoi** și că el Cojocaru îl cunoaște deoarece au lucrat anterior împreună

(la KDSK). Se observă că în cadrul discuției Țoi Alexandru afirmă că va veadea prin cine va transmite prin Gheorghe sau prin Valentin și că lui îi este indeferent, însă Cojocaru Andrei intervine și iar îl direcționează pe Țoi spre adoptarea propunerii înaintate de el și anume de a-l implica pe Gheorge în transmitere. Astfel, în sensul respectiv Cojocaru Andrei i-a spus lui Țoi că Valentin nu ar trebui chestia asta ..., îl convinge pe Țoi că și pentru el Valentin este incomod și revine la ideea că pentru el Gheorghii este un om foarte comod. În momentul în care Țoi Alexandru spune că a înțeles, Cojocaru Andrei îi zice ca el să-i spună că el doar să-i transmită lui și gata, el să-l sune deoarece ei au chestii comune la un cămin.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de această discuție demonstrează că inițiativa de a-i fi transmiși banii a aparținut lui Cojocaru Andrei. Tot ultimului i-a aparținut și inițiativa de a stabili un procedeu sofisticat pentru realizarea acestei acțiuni. Analiza discuției purtate și modul de a acționa, realizat de Cojocaru Andrei, converg anume spre respectiva idee. Această constatare concordă cu concluziile expuse de instanță la analiza probelor anterioare. Instanța de judecată a considerat că în cadrul acestor discuții Cojocaru și Țoi vorbeau anume de transmiterea banilor. Pentru a reține această concluzie, instanța a pornit de la faptul că chiar ei, în discuții și-au sugerat că problema discutată nu este una simplă și nu este benefică implicarea unor terți în activitatea pusă la cale, ca să nu iasă ceva la iveală undeva cumva (termeni utilizați de protagoniștii discuției). În egală măsură, instanța de judecată a coroborat aceste informații cu informațiile relevate de proba nr. 4 (declarațiile lui Chintea Gheorghe), care denotă cert că în mapa luată de el de la Țoi și dusă la Cojocaru Andrei erau bani.

Instanța de judecată a luat în calcul faptul că în cadrul discuției, Cojocaru Andrei a afirmat că ‘‘acte sunt acte’’. Instanța de judecată observă că această afirmație a lui Cojocaru Andrei, a survenit în momentul în care Țoi Alexandru, a indicat că nu este nimerit să fie implicate persoane terțe în planul lor, deoarece ar exista riscul deconspirării - să nu iasă ceva la iveală undeva cumva. Anume atunci Cojocaru Andrei a înțeles să sublinieze că ar fi vorba de acte.

Această conduită a lui Cojocaru Andrei și această intervenție a lui, a fost apreciată de instanță ca fiind o încercare de a deruta potențiali investigatori, care ar cerceta exclusiv înregistrarea dată, fără a ține cont de contextul general al acesteia.

Instanța de judecată observă că existența banilor în mapă este relevată de celelalte probe din dosar. Pe de altă parte, instanța de judecată observă că ideea că în mapă ar fi fost doar documente este contrară chiar măsurilor de siguranță pe care Cojocaru Andrei a înțeles să și le ia, pentru primirea acelei mape. Ori, se reține că natura actelor ce urmau a fi semnate, sau care ar fi putut circula eventual între Cojocaru și Țoi, nu era nici secretă și nici nu prezenta un careva interes comercial ce ar fi presupus un grad oarecare de protecție a ei. Prin urmare, pentru instanță a fost evident că luarea unor stfel de măsuri de protecție și precauție, era una vădit de prisos și inexplicabilă, în cazul în care ar fi fost vorba doar de acte. O cu totul altă situație se profilează atunci când observatorul acestei discuții, înțelege că cei doi discutau despre bani. Ori în acest caz, este explicabilă și tendința lui Cojocaru Andrei de a nu se întâlni tet a tet cu perosana de la care a extorcat aceste sume și de a se îngriji să spună că ceea ce urmează să se transmită ar fi doar acte și în același timp, să insiste ca transmiterea să se realizeze anume prin intermediul persoanei în care el are încredere.

Din aceste considerente instanța de judecată a apreciat că la caz, Țoi Alexandru a rămas un onservator pasiv și nu a realizat acțiuni care să-l fi determinat pe Cojocaru Andrei la

comiterea infracțiunii. Aceleași indicii relevă că rezoluția infracțională, precum și ideea aferentă modalității de realizare a elementului transiterii banilor și a altor bunuri a aparținut lui Cojocaru Andrei. Prin urmare, pornind de la informațiile relevate de proba respectivă și concluziile expuse la analiza acesteia, instanța de judecată nu a putut reține argumentul apărării precum că în speță ar fi existat o provocare.

III. Discuția din 25.08.2017 ora 10:25 dintre Cojocaru Andrei și Gheorghe Ivanovici (Chintea) (f.d. 244 verso – 245 vol. I). Din esența discuției respective se constată că Cojocaru Andrei l-a sunat pe Chintea Gheorghe și l-a rugat să ia careva documente de la Țoi Alexandru deoarece el, Cojocaru Andrei ar fi la Bălți.

IV. Discuția din 25.08.2017 ora 10:36 dintre Țoi Alexandru și Cojocaru Andrei (f.d. 245 vol. I). Din esența acesteia reiese că Andrei Cojocaru insistă pe ideea că el ar fi la Bălți și că va veni târziu și îi sugerează lui Țoi să acționeze prin Gheorghe spunând că acesta este la curent și că el a vorbit cu el ca ei să se întâlnească pînă la 11.

V. Discuția din 25.08.2017 ora 12:52 dintre Cojocaru Andrei și Chintea Gheorghe (f.d. 245 vol. I). Din esența acesteia reiese că Andrei Cojocaru îl întreabă pe Chintea dacă l-a sunat sau nu Țoi Alexandru. La această întrebare Chintea răspunde că a fost și că totul este la el. În aceste condiții Cojocaru Andrei îl întreabă unde este și convinge să se întâlnească cît mai repede (în termen de jumătate de oră).

Aceste circumstanțe au convins instanța de judecată că afirmația lui Cojocaru Andrei că la momentul enunțat inculpatul era în Chișinău, iar afirmația precum că ar fi fost la Bălți în ziua respectivă nu corespunde adevărului și a fost folosită de el doar pentru a evita contactul direct cu Țoi Alexandru și pentru a-și interpune între el și Țoi, o persoană terță care nu era la curent cu cele desfășurate între ei.

Faptul că anume Cojocaru Andrei l-a propus pe Chintea Gheorghe și ulterior l-a telefonat întrebîndu-l dacă l-a sunat Țoi sau nu demonstrează o dată în plus că inițiativa infracțională a aparținut lui Cojocaru Andrei și nu a emanat de la Țoi Alexandru așa cum a înțeles să pretindă partea apărării.

VI. Discuția din **25.08.2017** ora 14:58 dintre Cojocaru Andrei și Țoi Alexandru (f.d. 245 verso vol. I). Din esența acesteia reiese că Andrei Cojocaru îi confirmă lui Țoi că băiatul a reușit. Această afirmație, coroborată cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar, denotă că Andrei Cojocaru a confirmat a primit ceea ce i-a transmis Chintea Gheorghe, adică mapa în care se afla suma de 1000 de euro, parte a banilor în mărime de 10 % din costul lucrărilor, extorcați de la Țoi Alexandru. Se reține că în cadrul acestei discuții, Cojocaru Andrei nu i-a reproșat eventual lui Țoi Alexandru că în mapă ar fi fost mijloace bănești și nu acte așa cum a subliniat el în cadrul discuției din dimineața zilei. Din contra acesta a confirmat că totul este normal și băiatul a reușit.

VII. Discuțiile din 30 și 31 august 2017 dintre Cojocaru Andrei și Țoi Alexandru (f.d. 246-246 verso vol. I). Din esența acestora reiese că Andrei Cojocaru s-a întâlnit cu Țoi Alexandru la 31.08.2017.

VIII. Discuția din **01.09.2017** ora 13:32 dintre Cojocaru Andrei și Țoi Alexandru (f.d. 246 verso vol. I). Din esența acesteia reiese că Andrei Cojocaru îl întreabă pe Țoi dacă ei se întâlnesc astăzi, iar ultimul îi comunică despre faptul că nu este gata în săptămîna respectivă dar se va strădui la începutul următoarei săptămîni. La care Cojocaru Andrei îi spune că luni ar trebui să fie gata, motivînd că el ar avea o anumită adunare și el trebuie să fie gata.

IX. Discuția din 04.09.2017 ora 13:36 dintre Cojocaru Andrei și Țoi Alexandru (f.d. 246 verso - 247 vol. I). Din esența acesteia reiese că Țoi Alexandru, în contextul discuției precedente, îi confirmă că el a doua zi va putea să se întâlnească. Cojocaru Andrei a propus să se întâlnească de dimineața însă Țoi Alexandru îi comunică că dimineața nu este posibil deoarece contabilul trebuie să reușească.

Instanța de judecată reține că la această afirmație Cojocaru Andrei nu a obiectat aferent la rolul și necesitatea contabilului în întâlnirea lor, din contra a indicat că este de acord cu ora propusă de Țoi.

Din esența înregistrărilor precedente instanța a dedusă că și de această dată, discuțiile dinre cei doi se refereau la banii pe care Țoi Alexandru ar fi trebuit să-i transmită către Cojocaru Andrei. Astfel, se constată că afirmațiile lui Cojocaru Andrei din discuția din 01.09..2017 precum că Țoi ar trebui să fie gata până luni, se referă la bani și nu la altceva.

X. Discuția din **05.09.2017** ora 09:3 dintre Cojocaru Andrei și Țoi Alexandru (f.d. 247 vol. I). Din esența acesteia reiese că Țoi Alexandru, în contextul discuțiilor precedente îi confirmă că nu poate să se întâlnească cu Cojocaru Andrei deoarece contabilul a venit cu întârziere. La aceste afirmații Cojocaru Andrei nu a obiectat referitor la care ar putea fi atribuția contabilului la întâlnirea dintre ei. Din contra acesta a continuat discuția și au convenit altă dată pentru a se întâlni.

XI. Discuția din 07.09.2017 ora 11:25 dintre Cojocaru Andrei și Țoi Alexandru (f.d. 247 verso vol. I). Din esența acesteia reiese că Țoi Alexandru, în contextul discuțiilor precedente îi confirmă că este gata în ziua respectivă de întâlnire. În continuare, Cojocaru Andrei îi spune lui Țoi Alexandru ca să procedeze ca și data trecută, prin intermediul lui Gheorghe (Chintea). La întrebarea lui Țoi Alexandru dacă el așa dorește, Cojocaru Andrei spune că da, el așa vrea, pentru ca lui să-i fie mai mult sau mai puțin În continuare Țoi Alexandru, îi spune lui Cojocaru Andrei că el să se înțeleagă cu Gheorghe, deoarece el nu se va înțelege cu el întrucât el nu-i poate explica acestuia. La această replică Andrei Cojocaru spune că bine, dar ulterior menționează că nu. În contextul în care Țoi Alexandru îi menționează că rămîne la voința sa, dacă vrea direct cu el, el îi va aduce direct, dacă vrea prin Gheorghe să-i spună acestuia. În această situație, Cojocaru Andrei îi spune lui Țoi, că pentru ca el să fie mai încrezut și să aibă un garant, precum și ca el (Cojocaru) să fie mai liniștit este Gheorghe. După aceasta îi spune lui Țoi că el îi va telefona lui Gheorghe și îi va spune.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de această discuție, în contextul informațiilor relevate de celelalte discuții, demonstrează cu certitudine că Andrei Cojocaru pretindea bani de la Țoi Alexandru și pentru a-și lua măsuri de protecție, evita să se întâlnească cu persoana de la care îi extorca (Țoi Alexandru), numea persoanele care trebuie interpușe între el și Țoi și fiind foarte atent, mereu își lua măsuri de siguranță prin efectuarea unor precizări, precum că ei ar vorbi de chestiuni care ar ține de serviciu. Instanța de judecată reiterează în acest sens concluziile expuse la analiza discuției din 25.08.2017. Concluzia enunțată este susținută și ca urmare a analizei discuțiilor următoare.

XII. Discuția din 07.09.2017 ora 11:55 dintre Cojocaru Andrei și Gheorghe Ivanovici (Chintea) (f.d. 2477 verso vol. I). Din esența acesteia reiese că Andrei Cojocaru imediat după ce a discutat cu Țoi Alexandru, l-a telefonat pe Chintea Gheorghe și i-a spus, din nou să meargă să ia ceva de la Țoi. În continuare, persoana pe nume Gheorghe îi obiectează că el nu umbă cu din astea și că el nu este curier și nu vrea să fie folosit și să se întâlnească ei personal. Se reține că la

aceste afirmații Cojocaru Andrei nu reacționat, nu a contra argumentat în careva mod, din contra a rîs forțat, după care a schimbat tema discuției.

Instanța de judecată reține că aceste informații, confirmă concluziile expuse la analiza discuțiilor precedente și anume că anterior, martorul Chintea Gheorghe a fost folosit pentru organizarea primirii de către Cojocaru Andrei a unor sume de bani de la Țoi Alexandru. La fel, din conținutul discuției din 07.09.2017 reiese cert că Andrei Cojocaru, prin interpunerea lui Chintea Gheorghe, încerca să-și ascundă acțiunile sale criminale exprimate prin primirea banilor de la Țoi Alexandru. Din aceleași considerente, instanța de judecată a apreciat că declarațiile date la acest subiect de Țoi Alexandru urmează a fi apreciate ca veridice.

XIII. Discuția din 08.09.2017 ora 11:06 dintre Țoi Alexandru și Cojocaru Andrei (f.d. 248 vol. I). Din esența acesteia reiese că Țoi Alexandru, în contextul discuțiilor precedente îi comunică lui Cojocaru Andrei că nu pot să se întâlnească în ziua respectivă deoarece contabilul nu a ieșit la serviciu, iar el fără ea nu poate să rezolve întrebarea, deoarece trebuie să meargă acolo

XIV. Discuția din 08.09.2017 ora 13:08 dintre Cojocaru Andrei și Țoi Alexandru (f.d. 248 vol. I). Din esența acesteia reiese că Andrei Cojocaru l-a apelat pe Țoi Alexandru și în discuție invocă că ar avea nevoie de un careva certificat pentru data de întîi și-l întreabă pe Țoi dacă poate astăzi sau mâine. La această întrebare Țoi Alexandru motivează din nou că contabilă sa și-a luat liber de la serviciu și că doar luni speră că va putea să fie gata să se întâlnească pentru a soluționa întrebarea. În continuare, Țoi Alexandru se justifică afirmînd că el nu poate soluționa pentru a doua zi deoarece băncile nu lucrează a doua zi. În aceste condiții inculpatul Cojocaru Andrei nu obiectează și nu reacționează în careva mod aferent tangenței contabilei la cele ce le au a discuta ei cu Țoi Alexandru, dar spune că bine, atunci lăsăm totul pentru luni. Țoi Alexandru continuă și spune că luni dimineața o să-l apeleze, iar Cojocaru Andrei îl întreabă dacă le va da lui Valentin sau cui.

XV. Discuția din 11.09.2017 ora 08:43 dintre Cojocaru Andrei și Țoi Alexandru (f.d. 248 verso vol. I). Din esența acesteia reiese că Andrei Cojocaru l-a apelat pe Țoi Alexandru și acesta îi comunică scurt că a vorbit telefonic cu contabilă și aceasta i-a spus că vine a doua zi. La această afirmație Cojocaru Andrei spune bine și discuția se încheie.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de ultimele două apeluri telefonice demonstrează că Andrei Cojocaru îl suna constant pe Țoi Alexandru, pentru a-l întreba cifrat despre cum stau lucrurile referitoare la mijloacele bănești pe care primul le extorca de la ultimul. Aceste informații relevă perseverența camuflată potrivit căreia acționa Cojocaru Andrei în demersurile sale formulate către Țoi Alexandru. Aceste aspecte, exclud versiunea apărării precum că la caz, ar fi incidente elementele provocării și fundamentează afirmațiile date de Țoi Alexandru referitor la pretinderea constantă și insistentă a mijloacelor bănești nedatorate de către Cojocaru Andrei. Informațiile relevate de aceste discuții, au fundamentat suplimentar părerea instanței că în speță obiectul discuțiilor telefonice dintre cei doi constituia anume subiectul transmiterii banilor și crearea premiselor pentru realizarea acestei acțiuni.

XVI. Discuția din 12.09.2017 ora 09:12 dintre Țoi Alexandru și Cojocaru Andrei (f.d. 248 verso vol. I). Din esența acesteia reiese că Țoi Alexandru l-a apelat pe Andrei Cojocaru și i-a comunicat că omul său (contabilul) a plecat după ceea ce au discutat cu o zi în urmă și el este gata. În continuare Țoi Alexandru îl întreabă pe Cojocaru Andrei dacă să-l telefoneze pe Chintea,

la care Cojocaru Andrei răspunde că nu trebuie și că el singur se va apropia de oficiu.

XVII. Discuția din 20.09.2017 ora 16.10 dintre Cojocaru Andrei Țoi Alexandru (f.d. 249 vol. I). Din esența acesteia reiese că inculptul l-a apelat pe Țoi Alexandru și l-a întrebat când se pot întâlni pentru anumite discuții.

XVIII. Discuția din 25.09.2017 ora 10:33 dintre Cojocaru Andrei Țoi Alexandru (f.d. 249 verso vol. I). Din esența acesteia reiese că inculptul l-a apelat pe Țoi Alexandru. În cadrul discuțiilor Țoi îi comunică lui Cojocaru Andrei că el pe la ora 12 va fi gata, deoarece el l-a încetinit în oarecare măsură pe contabil. În același context Țoi îl întreabă pe inculpat dacă nu s-a schimbat ceva și în ziua respectivă nu se primește. La această întrebare Cojocaru Andrei răspunde că nu, se poate chiar trebuie. În continuare Țoi Alexandru spune că nu vrea să poarte asemenea discuții pe telefon, dar peste jumătate de oră va fi în oficiu și va discuta cu contabilul, după care o să-l apeleze pe Cojocaru. La această afirmație inculpatul spune că bine și îi mulțumește interlocutorului său.

XIX. Discuția din 25.09.2017 ora 11:27 dintre Cojocaru Andrei Țoi Alexandru (f.d. 249 verso vol. I). Din esența acesteia reiese că inculptul l-a apelat pe Țoi Alexandru și îi comunică că el stă în ambuteiaj pe str. *****

, iar la remarcă lui Țoi Alexandru că el îl poate aștepta pentru a soluționa problema, îi comunică acestuia să meargă cu treburile sale, dar să ia ce are cu sine deoarece el îl va telefona când se va elibera. În continuarea discuției Țoi îi psune că se vor putea întâlni doar după ora 17 în acest caz, astfel că cei doi se înțeleg să lase totul pe a doua zi.

XX. Discuțiile telefonice din 25.09.2017 ora 13:52 și 28.09.2017 ora 10:26 dintre Cojocaru Andrei și Irovan Marcela (f.d. 249 verso – f.d. 250 vol. I). Din esența acesteia reiese că inculpatul a apelat-o pe persoana respectivă și îi comunică printre altele anumite temeri ale sale aferent unei anumite situații. Afirmând că cineva i-a spus că nu poate pînă la cinci și că în aceste circumstanțe va refuza complet. În cea de a doua discuție inculpatul menționează că vine dar nu are nimic la el deoarece s-a confirmat ceva din ziua precedentă.

18. Procesul-verbal nr. 1 din 29.05.2017, (f.d. 180 vol. III), Procesul-verbal nr. 2 din 29.05.2017, Procesul-verbal nr. 3 din 30.05.2017, Procesul-verbal nr. 4 din 13.06.2017 și Procesul-verbal nr. 5 din 19.06.2017 (f.d. 27-35 vol. I). Actele enunțate relevă că la obiectivul Centrul de Excelență în Transporturi au fost depistate o serie de deficiențe care nu au fost luate în calcul la proiectare și care implică efectuarea unor lucrări suplimentare. Același act relevă că lucrările de construcție erau efectuate de antreprenorul general Verilaproiect iar în calitate de supraveghetor tehnic era SC Conseloc SRL responsabil tehnic fiind indicat Cojocaru Andrei. Lucrările suplimentare enunțate erau determinate de starea nesatisfăcătoare a diferitor părți ale construcției care nu fuseseră luate în calcul la proiectare și care împiedicau efectuarea lucrărilor specificate în proiect. În aceleași acte se menționa ca investitorul Ministerul Educației să se adreseze la proiectant SA Agroindproiect pentru a solicita proiectarea și calcularea devizului suplimentar pentru reparația capitală a nodurilor sanitare.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba nr. 18 denotă că este veridică afirmația lui Țoi Alexandru referitoare la existența necesității efectuării unor lucrări suplimentare la obiectivul enunțat. La fel, se reține că în toate aceste acte figura Andrei Cojocaru în calitate de reprezentant al societății cu atribuții de supraveghere tehnică a

proiectului – SC Conseloc SRL. La fel, actul enunțat este semnat de către Cojocaru Andrei din numele SC Conseloc SRL.

19. Informația despre contribuabilul SC Conseloc SRL (f.d. 94 vol. III). Din conținutul acestui înscris reiese că administratorul societății comerciale enunțate este Rusu Claudia.

20. Copia contractului nr. 26 din 22.03.2017 încheiat între SC Conseloc SRL și Ministerul Educației RM (f.d. 101-103 vol. IV). Din esența acestui act reiese că SC Conseloc SRL era autorizat să realizeze supravegherea tehnică a lucrărilor de construire a centrului de excelență în transporturi.

21. Copia ordinului nr. 13/p din 06.12.2016 (f.d. 112 vol. IV) care relevă că, pentru dirijarea și executarea operativă a lucrărilor, Andrei Cojocaru era numit în funcția de consilier al administratorului SC Conseloc SRL.

Informațiile relevate de înscrisul repectiv, în tandem cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar demonstrează cu certitudine că Andrei Cojocaru în perioada anului 2017 reprezenta compania SRL Conseloc, care asigura supravegherea tehnică a unor lucrări de reconstrucție realizate de compania Verilarproiect SA, al cărei administrator era martorul Țoi Alexandru. Aceleași informații denotă că inculpatul Cojocaru Andrei deținea calitatea de persoană care lucrează pentru o organizație comercială, care așa cum a fost enunțat era responsabilă de supravegherea tehnică a lucrărilor efectuate de compania Verilarproiect.

22. Copia contractului de arendă a mijloacelor circulante din 10.02.2017 încheiat între PV Const Service SRL și Verilarproiect (f.d. 141 vol. IV), actul de predare primire a mașinilor și mecanismelor încheiat între PV Const Service SRL și Verilarproiect (f.d. 143 vol. IV). Copia bonurilor de consum nr. 637, 632,634, 687, 621, 622 și 689, copiile facturilor fiscale nr. DV 8630433 din 27.06.2017, nr. DV 9742290 din 06.07.2017, nr. DV 9742289 din 06.07.2017, nr. DV 8630434 din 27.06.2017, nr. DV 9742288 din 14.06.2017, nr. DV 9742287 din 14.06.2017, nr. DV 8630435 din 12.07.2017, foile de parcurs din 11.07.2017, 21.07.2017, 21.07.2017, 01.07.2017 (f.d. 147-164 vol. IV). Înscrisurile enunțate, în tandem cu informațiile relevate de probele specificate la probele nr. 1 și 17, au convins instanța de judecată că, în contul sumei de 10% extorcate de Țoi Alexandru, Cojocaru Andrei a primit de la acesta materiale de construcție și servicii de transport după cum urmează: 30 m³ de blocuri de calcar la preț de 16380 lei, 8 tone de pietriș la preț de 2239,97 lei, precum și servicii de transport în suma de 13200 lei, și respectiv în sumă de 5400 lei, iar în total bunuri materiale și servicii în sumă de 37219,97 lei.

Instanța de judecată reține că analiza coroborată a informațiilor relevate de probele enunțate, demonstrează cu certitudine existența faptei prejudiciabile și comiterea acesteia cu vinovăție de către inculpat și anume că **Cojocaru Andrei *******, născut la *****, prin ordinul nr. 13/p, din 06 decembrie 2016, a fost numit în funcția de consilier al administratorului Conseloc SRL, entitate juridică care la rîndul său, în temeiul contractului nr. 26 din 22 martie 2017, era desemnată de către Ministerul Educației, în calitate de responsabil de supravegherea tehnică a lucrărilor de reconstrucție la Centrul de Excelență în Transporturi, situat pe str. Sarmisegetusa nr. 31, mun. Chișinău. Astfel, inculpatul era, în virtutea funcției, prezent la ședințele Comisiei de recepție a lucrărilor de reconstrucție și se prezenta în calitate de reprezentant al Conseloc SRL. Tot el era și semnatarul ofertei financiare, a actelor de constatare

și a proceselor - verbale a ședințelor Comisiei menționate. În aceste condiții, inculpatul a creat percepția că exercită atribuțiile factorilor de decizie din cadrul Conseloc SRL și acționând cu intenție directă, înțelegând caracterul social periculos al acțiunilor sale, precum și că prin aceste acțiuni încalcă ordinea relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera privată, în luna iunie a anului 2017, în timp ce se afla în mun. Chișinău, locul exact nefiind identificat, a extorcat de la administratorul „Verilarproiect” SA, Țoi Alexandru, 10% din suma totală a lucrărilor suplimentare de reconstrucție și modernizare ce se impuneau a fi făcute la „Centrul de excelență în Transporturi”, situat pe str. Sarmisegetusa nr. 31, mun. Chișinău, ce constituie suma de 477 641,04 lei, pentru a nu crea impedimente la efectuarea lucrărilor de reconstrucție și la semnarea actului de recepție finală a lucrărilor.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul social periculos al acestora, dându-și seama că prin aceste acțiuni încalcă ordinea relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera privată, Cojocaru Andrei, aflându-se în mun. Chișinău, locul exact nefiind stabilit, aproximativ în perioada lunilor iunie - august a anului 2017, a primit de la administratorul „Verilarproiect” SA, Țoi Alexandru, 30 m³ de blocuri de calcar la preț de 16380 lei, 8 tone de pietriș la preț de 2239,97 lei, precum și servicii de transport în suma de 13200 lei, și respectiv în sumă de 5400 lei, iar în total bunuri materiale și servicii în sumă de 37219,97 lei, în contul sumei de 477 641,04 lei, extorcate anterior în luna iunie a anului 2017.

Înainte de a ajunge la această concluzie cu privire la fapte, instanța de judecată a luat în calcul argumentul apărării precum că în speță ar fi persistat o provocare din partea organelor de drept, sub aspectul că prin transmiterea sumei de 2000 euro sub control lui Cojocaru Andrei, agenții statului ar fi preluat inițiativa infracțională.

La fel, instanța de judecată a luat în calcul argumentele inculpatului precum că probatoriul nu demonstrează fapta sa și că el nu ar fi pretins niciodată bani sau bunuri de la Țoi, iar toate întâlnirile cu acesta au fost publice, desfășurate în prezența altor persoane, că întâlnirile au avut scopul de a asista la activități legate de proiecte de reparații și nu implicau cereri de beneficii personale. La fel a fost luat în calcul argumentul inculpatului precum că nu ar fi deținut funcții oficiale în compania „Conseloc”, ci doar și-a reprezentat sora, iar lucrările erau coordonate de către Radu Cerempei. La fel, s-a luat în calcul argumentul inculpatului precum că el a plătit pentru serviciile de transport și nu a acceptat careva materiale de la acesta.

La fel, instanța de judecată a luat în calcul argumentul inculpatului precum că ar fi fost constrâns să recunoască faptele în timpul anchetei, fiind supus unei presiuni psihologice. A afirmat că avocatul său a întors organului de urmărire penală 2000 de euro, dar că a fost forțat să și recunoască vina. În concluzie, el a susținut că a cooperat cu procurorul în speranța de a obține dreptate, dar a simțit că declarațiile sale au fost ignorate.

Instanța de judecată reține că în rezultatul cercetării minuțioase a informațiilor relevate de probele din dosar, nici unul din aceste argumente nu a putut fi reținut. Din contra probele specificate demonstrează existența faptei prejudiciabile reținută de instanța de judecată.

Cu referire la pretinsa constrângere a inculpatului în vederea recunoașterii vinei, instanța de judecată a reținut că din materialele cauzei penale reiese că fiind audiat în calitate de învinuit la 03 noiembrie 2017 (f.d. 13 vol. III), Cojocaru Andrei ***** a recunoscut vina în totalitate. În esență, a comunicat că activând în cadrul SRL „Conseloc” în luna iunie 2017, a pretins de la administratorul AO „Verilarproiect” cet. Țoi Alexandru, 10 % din suma totală a lucrărilor

suplimentare de reconstrucție și modernizare a „Centrului de Excelență în Transport” din str. Sarmisegetusa nr. 31 mun. Chișinău, ce constituie 477 641,04 lei sub formă de servicii, bunuri și mijloace bănești, pentru a nu crea impedimente la lucrările de reconstrucție și la semnarea actului de recepție finală a lucrărilor, în următoarele circumstanțe. În perioada demarării reconstrucției și modernizării obiectului menționat, a estorcat și primit, în repetate rânduri, de la dirigintele de șantier Valentin Nașivan și de la administratorul AO „Verilarproiect” Țoi Alexandru, materiale de construcții și anume: 30 m³ blocuri de calcar echivalentul a 16 380 lei, 8 tone de pietriș în sumă de 2 239,97 lei și totodată i-au fost prestate servicii de transport în sumă de 13 200 lei, precum și servicii cu macaraua în sumă de 5400 lei, suma totală constituind 37 219,97 lei. A mai declarat că în perioada lucrărilor a mai primit 2000 euro, în două tranșe câte o mie euro, bani primiți de la Țoi Alexandru și de Chintea Gheorghe pentru a nu crea impedimente la reconstrucția și renovarea de către „Verilarproiect” a „Centrului de Excelență în Transport” din str. Sarmisegetusa nr. 31, mun. Chișinău.

Se reține că din conținutul procesului verbal de audiere reiese că Andrei Cojocaru a făcut declarațiile din 03 noiembrie 2017 (f.d. 13 vol. III), în prezența avocatului său ales, Cijicenco Radu, care acționa în baza mandatului nr. 1212726 care este anexat la dosar (f.d. 250 vol. II). În respectivul proces verbal, careva mențiuni despre aplicarea unor constrângeri de ordin fizic sau psihic în raport cu Andrei Cojocaru nu au fost făcute nici de învinuit și nici de către apărătorul acestuia. În condițiile respective, instanța de judecată a apreciat că în speță afirmația inculpatului aferentă acestor aspecte nu este plauzibilă și prin urmare nu a putut fi reținută.

Se reține că inculpatul Cojocaru Andrei ***** nu a putut să furnizeze careva explicații plauzibile referitor la cauza pentru care nu a depus o plângere aferentă pretinsei influențe psihice din partea organului de urmărire penală și / sau procurorului imediat după ce a fost eliberat din arest, dar a așteptat până la momentul audierii sale în calitate de inculpat în instanța de judecată, adică mai mult de 5 ani.

Se mai reține că inculpatul în ședința de judecată din 07.04.2022 (f.d. 72 vol. IV), a declarat că nu își aduce aminte dacă a semnat sau nu un acord de recunoaștere a vinovăției și dacă a discutat cu avocatul său despre pretinsa influență psihică la acel moment.

Mai mult, se reține că partea acuzării a prezentat în ședința de judecată ordonanța de neîncepere a UP din 22.04.2022 (f.d. 78 vol. IV) în condițiile în care acuzatorul de stat s-a autosesizat în legătură cu cele enunțate de inculpat pe parcursul audierii sale. La fel, la dosar este anexată și decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr. 10r-143/23 din 14.08.2023 prin care a fost respins recursul declarat de Cojocaru Andrei împotriva încheierii judecătorești de instrucție prin care a fost respinsă plângerea depusă de Cojocaru Andrei contra ordonanței din 22.04.2022. Astfel se constată că pretinsa afirmație a inculpatului Cojocaru Andrei referitoare la aplicarea în raport cu el a constrângerii psihice pentru recunoașterea vinovăției nu s-a adeverit, iar chestiunea respectivă este soluționată în mod definitiv de către instanțele de judecată.

În lumina celor specificate la alineatele precedente, instanța de judecată a apreciat că explicația dată de inculpat declarațiilor din 03.11.2017 nu este una credibilă. Instanța a considerat neconvingătoare alegațiile inculpatului cu referire la pretinsele influențe psihice în raport cu acesta la etapa urmăririi penale, având în vedere constatările de la alineatele anterioare, dar și în condițiile în care audierea inculpatului la etapa urmăririi penale în calitate de învinuit s-a efectuat în prezența apărătorului, iar inculpatul nu a negat și nu a obiectat niciodată cu referire la acest aspect. Pe lângă aceasta, instanța de judecată a luat în calcul faptul că fapta

recunoscută de inculpat la 03.11.2017 este relevantă de probele din dosar. În astfel de condiții, instanța de judecată a concluzionat că la caz, dreptul la apărare a fost respectat, iar declarațiile inculpatului din 03.11.2017 nu a fost rezultatul unor acte de violență sau a unor presiuni necorespunzătoare. În astfel de condiții, instanța a apreciat că schimbarea declarațiilor în ședință de judecată a constituit o tactică a apărării.

Indiferent de cele enunțate la alineatele precedente, instanța de judecată menționează că declarațiile date de Cojocaru Andrei au jucat un rol secundar la formularea concluziilor cu privire la fapte în această cauză penală. Ori, existența faptelor reținute în sentință s-a constatat cu prisosință în rezultatul analizei probelor din dosar.

Aferent afirmațiilor inculpatului și apărătorului său privind pretinsa provocare în cauză enunțată, instanța de judecată a reținut aspectele ce succed.

Se reține că potrivit art. 94 alin. (1) pct. 11 CPP în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: 11) prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

În condițiile specificate, luând în calcul jurisprudența CtEDO în cauza Morari c Moldova (Cerera nr. 65311/09) din 8 martie 2016 și Ramanauskas vs Lituania, precum și alegațiile formulate de apărare referitor la admiterea unor provocări în această cauză, instanța de judecată a considerat necesar de a realiza o analiză a informațiilor relevante de declarațiile martorului Țoi Alexandru dar și a celorlalte probe din dosar, inclusiv a rezultatelor măsurilor speciale de investigație, prin prisma rigorilor stabilite de CtEDO în jurisprudența enunțată.

În acest sens, instanța de judecată reține că în cauza Morari către Moldova (Cerera nr. 65311/09) din 8 martie 2016 (par. 30- 35), CtEDO a reiterat semnificația noțiunii de provocare și regulile ce incumbă instanțelor naționale în cazul în care inculpatul invocă că a fost supus unor asemenea acțiuni.

Astfel, Curtea a indicat că, potrivit regulii generale, admisibilitatea și evaluarea probelor sînt reglementate de legea națională și apreciate de instanțele naționale. Totuși, admiterea unor anumite probe poate genera un proces inechitabil. Așa s-a dovedit a fi cazul, spre exemplu, a probelor obținute ca rezultat a tratamentului inuman, aplicat cu scopul de a obține mărturii sau probele obținute prin intermediul provocărilor de către polițiști (Teixeira de Castro contra Portugaliei, 9 June 1998, Declarații, § 38, 1998-IV). Pct. 31. „Provocările organizate” de poliție au loc atunci cînd ofițerii implicați – fie membrii forțelor de securitate, fie persoanele care acționează conform instrucțiunilor lor – nu se limitează doar la investigarea activității criminale într-o manieră pasivă, dar exercită asupra subiectului o influență de natură să-l determine la săvârșirea unei infracțiuni pe care în mod normal nu ar fi comis-o, cu scopul de a permite stabilirea unei infracțiuni, inclusiv să furnizeze probe și să facă posibilă acuzarea (Ramanauskas, citat mai sus § 55). 32. Pricipiul de mai sus a fost reflectat în cauzele Bannikova v. Rusia (no. 18757/06, § 47, 4 Noiembrie 2010) și în Veselov și alții contra Rusiei (nos. 23200/10, 24009/07 și 556/10, § 92, 2 Octombrie 2012) în care Curtea a atenționat că operațiunile sub acoperire necesită executate într-o manieră pasivă, fără nicio presiune care l-ar determina pe reclamant la săvârșirea infracțiunii prin mijloace cum ar fi: preluarea inițiativei de a contacta reclamantul,

reînnoirea ofertei în pofida refuzului inițial, încurajare insistentă, promisiunea de avantaje financiare cum ar fi creșterea prețului peste medie, sau apelarea la compasiunea reclamantului. La pct. 33 din aceeași cauză Curtea a reținut ca și în cauza Ramanauskas (§ 60) că, atunci când un acuzat afirmă că a fost provocat să comită o infracțiune, instanțele trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, iar pentru ca procesul să fie echitabil în sensul art.6 § 1 al Convenției, toate probele obținute în rezultatul provocării organizate de polițiști urmează a fi excluse. Acest lucru este valabil în mod special în cazul când operațiunile poliției au avut loc în lipsa cadrului legal adecvat sau în lipsa măsurilor de siguranță necesare. 34. Când acuzatul continuă să formuleze afirmații controversate cu privire la provocare, Curtea pune sarcina probațiunii pe seama autorităților. Acuzarea are sarcina de a demonstra faptul că nu a existat o provocare, și că alegațiile reclamantului sunt nefondate. Scopul controlului judiciar trebuie să reflecte motivele pentru care operațiunea sub acoperire a fost controversată, nivelul de implicare a polițiștilor la săvârșirea infracțiunii, precum și natura oricărei provocări la care reclamantul a fost supus. La pct. 35 a fost specificat că, în cele din urmă, atunci când informația furnizată de organul de urmărire penală nu permite Curții să conchidă dacă reclamantul a fost sau nu victima unei provocări a poliției, este esențial ca Curtea să examineze pentru fiecare caz aparte procedura prin care a fost determinată provocarea cu scopul de a se asigura dacă dreptul la apărare a fost asigurat în mod corespunzător, fiind respectat principiul contradictorialității și egalității armelor (a se vedea Edwards și Lewis v. Marea Britanie [GC], nos. 39647/98 și 40461/98, §§ 46-48, ECHR 2004; Ramanauskas, citat mai sus, § 61.

Pentru a ști dacă a existat sau nu o provocare și pentru a aplica la speță, rigorile evidențiate la alineatele precedente, în viziunea instanței este esențial să se răspundă la întrebarea dacă martorul Țoi Alexandru, care deși nu era agentul statului, dar era în legătură cu organul de urmărire penală, a rămas în limitele comportamentului „esențial pasiv” sau l-a depășit, acționând ca agent provocator.

În procesul de găsimă a răspunsului la această întrebare, precum și de verificare a respectării la prezenta speță a rigorilor enunțate la alineatele precedente, instanța de judecată a luat în calcul conținutul procesului-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor sau imaginilor din 06.10.2017, privind întâlnirile între cet. Țoi Alexandru și cet. Cojocaru Andrei, precum și alte persoane terțe; procesului-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 06.10.2017, purtate de către cet. Țoi Alexandru, de la postul de telefon cu nr. *****; procesului-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 06.10.2017, purtate de către cet. Cojocaru Andrei, de la posturile de telefon cu nr. *****și ***** , dar și conținutul purtătorilor de informații: CD-R, cu numere de inventar DGAO a CNA după cum urmează: 2880/17, 3006/17, 3185/17, 3218/17, 3469/17, care conțin înregistrările telefonice purtate de cet. Țoi Alexandru; CD-R, cu numere de inventar DGAO a CNA după cum urmează: 2877/17, 2939/17, 3002/17, 3107/17, 3183/17, 3214/17, 3354/17 și 3323/17, care conțin înregistrările telefonice purtate de cet. Cojocaru Andrei; CD-R „Artex” cu numărul de inventar al DGAO a CNA „2091”, conține înregistrările audio și video a comunicărilor, întâlnirilor dintre Țoi Alexandru Constantin și reprezentatul SRL. „Conseloc” cet. Cojocaru Andrei, precum și terțe persoane.

Se reține că în concluziile expuse la analiza probelor 17.b.I (înregistrarea discuției Țoi - Cojocaru referitoare la incapacitatea lui Țoi de a mai furniza materiale și servicii transport și disponibilitatea acestuia de a acoperi datoria cu bani, în care Cojocaru Andrei îi spune că el din

contra credea că e mai ușor cu materiale dar că el este gata să primească și bani în contul datoriei acumulate), 17.b.II (înregistrarea discuțiilor Țoi, Cojocaru referitoare la Chintea) și 17.d.II (interceptările discuțiilor telefonice din 25.08.2017) instanța de judecată a reținut expres că informațiile relevate de probele nominalizate, exclud ideea provocării, ori acestea relevă că inițiativa infracțională a aparținut mereu și a fost dirijată de inculpatul Cojocaru Andrei și nu a fost preluată de agentul sub acoperire Țoi Alexandru. Ori, din esența informațiilor relevate de probele enunțate reiese că acesta (Țoi) a acționat pornind de la condițiile pe care i le-a trasat în iunie iulie 2017 Cojocaru Andrei și anume acelea de a-i transmite acestuia un anumit procent din valoarea lucrărilor suplimentare efectuate și aprobate, în caz contrar, primul riscînd să fie supus controalelor și să nu-i fie recepționate lucrările efectuate.

Mai mult, la analiza probei nr. 17.b.IV (înregistrarea discuției Țoi Cojocaru din 05.09.2017 ora 12:50) instanța de judecată a stabilit că inculpatul de cele mai dese ori, adopta un caracte duplicitar și folosea un limbaj alegoric, pentru a se proteja de eventuale înregistrări. La analiza acelei probe, instanța a indicat că sensul spuselor inculpatului precum și adevărata intenție a acestuia pot fi deduse doar ca urmare a unei analize de ansamblu a întregului material probator și nu doar a unei discuții în parte, precum și pornind de la acțiunile acestuia. În acest sens a fost reținut că în cadrul discuției din 05.09.2017 în care Țoi Alexandru se plîngea de diverse impedimente ce îi sunt create și de situația dificilă financiară în care este pus el, inculpatul la finele unei discuții în care susținea că nu are nici o tangență cu cele invocate de Țoi Alexandru, îi spune ultimului că el a procedat foarte corect cu subantreprenorul său, precum și că mai mult decît atît, după această situație, după acest pas al lui totul s-a schimbat imediat și în raport cu el personal și în raport cu lucrările lui. Tot atunci Cojocaru Andrei a mai menționat că el (Țoi) va simți în continuare această schimbare (f.d. 34 vol. IV). În continuare Cojocaru Andrei i-a urat succes lui Țoi Alexandru și i-a transmis că el este în așteptarea sunetului ultimului.

Instanța a observat că această frază urmează a fi analizată în tandem cu informațiile relevate de proba nr. 17.d.II. Astfel s-a reținut că, în discuția telefonică din 25.08.2017, Cojocaru Andrei făcînd referire la subantreprenorul lui Țoi Alexandru (Chintea Gheorghe) solicită ca anume prin intermediul acestuia Țoi Alexandru să-i transmită ce avea de transmis, adică bani.

Se reține că această trimitere, în discuția din 05.09.2017, la faptele realizate cu subantreprenorul, a fost făcută de Cojocaru Andrei anume în contextul în care aceștia discutau cu Țoi Alexandru chestiunea referitoare la problemele ultimului cu lucrările și aprobarea efectuării lor. Se mai reține că imediat după invocarea acestor fapte, inculpatul a ținut să sublinieze că impactul lor a fost unul deosebit de benefic pentru Țoi Alexandru și pentru lucrările efectuate de el și l-a îndemnat pe acesta să se gîndească ce simte personal și ce va simți în continuare.

Contextul, intonația, amplasarea în frază a sintagmei respective, caracterul relațiilor dintre cei doi interlocutori, au determinat instanța de judecată să conchidă că inculpatul Cojocaru Andrei în discuția din 05.09.2017, la folosirea sintagmei ”corect ați început și ați procedat în trecut cu ... subantreprenorul” s-a referit anume la faptele realizate la data de 25.08.2017 prin intermediul lui Chintea Gheorghe. Această constatare, alături de fraza folosită imediat de Cojocaru Andrei, precum că ”după aceasta, după acest pas al Dvs, imediat s-a schimbat atitudinea în raport cu Dvs și în raport cu lucrările Dvs și de aceea gîndiți-vă la ce simțiți acum și ce veți simți în viitor”, demonstrează cert că Andrei Cojocaru extorca sume de bani de la Țoi Alexandru prin punerea lui Țoi Alexandru în situație care îl determinau să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntîmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele acestuia.

Aceleași informații în tandem cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar denotă că o asemenea conduită fusese aplicată de inculpat și anterior. Ori, atunci când Țoi Alexandru invoca faptul că el nu mai poate hotărî cu transmiterea materialelor de construcție și serviciilor de transport și că e gata să compenseze datoria cu bani, Cojocaru Andrei, nu a negat în careva mod această datorie, dar a spus că el este disponibil pentru orice modalitate de stingere a ei. Tot Cojocaru Andrei a indicat că el credea că stingerea datoriei prin materiale și servicii e mai facilă pentru Țoi Alexandru, dar el este dispus și la stingerea ei cu bani.

Instanța de judecătă, pornind de la aceste informații a reținut caracterul duplicitar al inculpatului. În acest sens, se reține că înainte de a face precizările din ultimile două propoziții, din lunga alocuțiune de la finele discuției din 05.09.2017 ora 12:50 (f.d. 34 verso), inculpatul s-a îngrijit să folosească o serie de afirmații precum că el nu are nici un interes și nu dorește nimic și nu are careva implicație la ce i se întâmplă lui Țoi Alexandru. S-a arătat anterior că aceste afirmații sunt în disonanță evidentă cu afirmațiile făcute de inculpat în ultimele două propoziții ale discuției din 05.09.2017 și nu pot fi reținute ca veridice. Mai mult, instanța de judecătă a reținut că o asemenea tendință a inculpatului, este reflectată de majoritatea probelor, care surprind comportamentul acestuia în raport cu Țoi Alexandru.

Respectivele constatări, au convins instanța că inculpatul înțelegea caracterul ilegal și grav al acțiunilor la care el s-a datat, precum și faptul că acesta acționa în vederea constrângerii psihologice a lui Țoi Alexandru la transmiterea banilor, materialelor de construcție sau a serviciilor nedatorate. Ori anume această idee explică motivul din care Cojocaru Andrei, pe de o parte se interesa constant și des, când se pot vedea cu Țoi Alexandru și dacă acesta este gata de întâlniri, dar evita în același timp întâlnirile directe, sau discuțiile directe cu acesta, preferînd să interpună persoane neutre între ei, sau să vorbească în termeni alegorici, așa cum a procedat la discuția din 05.09.2017 ora 12:50.

Toate aceste informații au determinat instanța de judecătă să constate că în speță extorcarea a luat forma punerii victimei, în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntîmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele acesteia. Astfel, din analiza informațiilor menționate anterior s-a constatat că, inițial Cojocaru Andrei a condiționat acceptarea realizării volumelor de lucrări suplimentare (care erau necesare) și care depășeau suma limită de 15% din costul total al proiectului, de transmiterea către el, de către Țoi Alexandru, a contravalorii a 10% din costul volumelor de lucrări suplimentare aprobate (în materiale de construcție servicii de transport sau în orice altă formă). Ulterior, în situația în care Țoi Alexandru a început să înregistreze "rețineri", în transmiterea materialelor și serviciilor care urmau să compenseze suma de 10% extorcată, la acesta au început să apară diverse probleme, exprimate prin diferite controale la care era supus, chemarea acestuia la nenumărate ședințe la care nu i se semna nimic și implicit era pus în imposibilitatea de a-și obține mijloacele financiare investite în lucrările efectuate suplimentar. Ori, plata lucrărilor suplimentare era condiționată de recepția acestora.

Astfel se constată că, în mod deschis, inculpatul doar se interesa insistent de momentele în care se pot întâlni pentru a primi sumele bănești convenite. Acesta voalat, îl atenționa pe Țoi Alexandru cu ce poate să se întâmple dacă el nu va acționa în sensul cerut de el. În acest sens, acesta îi sugera care este rolul său și ce poate să se întâmple mai departe chiar și în cazul în care lucrările au fost aprobate, dacă el nu va realiza acțiunile la care s-a angajat.

Pentru a conchide lipsa provocării, instanța de judecătă a mai reținut că propunerea lui Țoi

Alexandru de a-i transmite bani inculpatului nu a fost un act separat, ci a survenit într-un anumit context. Astfel se reține că aceasta a fost motivată pe imposibilitatea ultimului de a mai asigura metoda de achitare anterioară care presupunea transmiterea materialelor de construcție și a serviciilor de transport. Mai mult, la formularea acesteia s-a invocat existența datoriei istorice acumulate (ca rezultat al netransmiterii materialelor) care nu a fost negată de inculpatul Cojocaru Andrei. Din contra acesta a comunicat că el credea că metoda stingerii datoriei prin transmiterea materialelor de construcție și serviciilor e mai ușoară pentru Țoi, precum și că el este disponibil să accepte și bani dacă asta nu e posibil cu materiale.

În acest context, instanța de judecată a apreciat că propunerea lui Țoi Alexandru de a transmite bani în loc de materiale de construcție și servicii de transport, nu poate fi echivalată cu preluarea inițiativei infraționale, ori în esență în acest caz, la inițiativa persoanei aflate sub controlul agenților statului, a avut loc o schimbare a unei forme deja existente de remunerare ce nu i se cuvenea, cu altă formă de remunerare ce nu i se cuvenea. În condițiile în care, se constată că inculpatul, din proprie inițiativă și prin acțiuni proprii, a determinat instituirea primei forme de remunerare, dar mai ales în condițiile în care se constată că acesta a extorcat 10 % din valoarea lucrărilor suplimentare, fapt care și genera acumularea acelor datorii din parte lui Țoi Alexandru, instanța de judecată a apreciat că în condițiile prezentei spețe, modificarea unei forme de remunerare ce nu i se cuvenea cu altă formă de remunerare ce nu i se cuvenea nu poate fi considerată o provocare.

Din aceste considerente, instanța de judecată a apreciat că afirmațiile lui Țoi Alexandru referitoare la extorcarea de la el, de către Cojocaru Andrei, în iunie 2017 a sumei de 10 % din valoarea lucrărilor suplimentare, precum și primirea de către inculpat de la el, în contul stingerii datoriilor acumulate astfel, în perioada lunilor iunie - august a anului 2017, a unor materiale de construcție și servicii de transport în valoare totală de 37219,97 lei, sunt veridice.

Mai mult, instanța de judecată observă că cele comunicate de Țoi Alexandru la acest subiect, concordă cu informațiile relevate de probele din dosar și anume 17.a (procesul verbal al urmăririi prin mijloace tehnice), proba nr. 22 (facturile și contractele prezentate de Țoi Alexandru referitoare la materialele și tehnica deținută) și informațiile comunicate de Nașivan Valentin la 02.10.2017 (f.d. 214 vol. II). Ori, probele enunțate denotă primirea de către Cojocaru Andrei a materialelor de construcție și serviciilor de transport nedatorate. Primirea se materializa prin indicarea făcută oamenilor lui Țoi Alexandru (Nașivan Valentin) a locului în care materialele urmau a fi transportate și lăsate. Acest loc era un obiectiv în construcție din or. Durlăști care era realizat de Cojocaru Andrei.

În lumina tuturor fasciculelor de informații relevate de prezenta speță, instanța de judecată a conchis că materialele și serviciile enunțate au fost primite de Cojocaru Andrei anume ca urmare a conduitei anterioare a acestuia exprimată prin extorcarea sumei de 10 % din valoarea lucrărilor suplimentare.

Aferent argumentului apărării precum că inculpatul nu ar fi deținut calitatea specială de ”persoană care gestionează o organizație comercială” sau de ”persoană care lucrează pentru o astfel de organizație” stabilită de art. 333 CP, instanța de judecată reține următoarele aspecte.

Analiza probelor nr. 1-4, 18-21 denotă cert că în perioada anului 2017 inculpatul reprezenta compania SRL Conseloc în activitățile pe care aceasta le desfășura la obiectivul Centrul de Excelență în Transporturi. Informațiile relevate de aceleași probe mai denotă că SRL Conseloc era contractată de ME pentru a asigura supravegherea tehnică a unor lucrări de

reconstrucție realizate la Centrul de Excelență în Transporturi, de compania Verilarproiect SRL, al cărei administrator era martorul Țoi Alexandru.

Informațiile relevate de proba nr. 21, în tandem cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar, denotă cu certitudine că Andrei Cojocaru, fiind angajat prin ordinul nr. 13/p din 06.12.2016 (f.d. 112 vol. IV) în funcția de consilier al administratorului SC Conseloc SRL, în perioada anului 2017 de facto reprezenta și în mod efectiv gestiona toate acțiunile companiei SRL Conseloc, în ceea ce ținea de obiectivul Centrul de Excelență în Transport. Mai mult, aceleași probe relevă că acesta acționa din această poziție atât înainte cât și pe parcursul realizării lucrărilor la acest obiectiv (a se vedea în acest sens declarațiile martorului Cerempei Radu care a comunicat că anume inculpatul l-a identificat și l-a îndemnat să depună actele pentru a participa din numele Conseloc în cadrul proiectului respectiv, tot el i-a dat spre semnare contractul și tot el era cel care trebuia să soluționeze chestiunile referitoare la remunerarea lui Cerempei Radu).

Aceleași probe denotă că respectiva companie asigura supravegherea tehnică a unor lucrări de reconstrucție realizate de compania Verilarproiect SA, al cărei administrator era martorul Țoi Alexandru.

Se mai reține că aceleași probe, mai demonstrează că la obiectivul Centrul de Excelență în Transporturi au fost depistate o serie de deficiențe care nu au fost luate în calcul la proiectare și care implică efectuarea unor lucrări suplimentare. Același act relevă că lucrările de construcție erau efectuate de antreprenorul general Verilaproiect iar în calitate de supraveghetor tehnic era SC Conseloc SRL responsabil tehnic fiind indicat Cojocaru Andrei (proba 18). Lucrările suplimentare enunțate erau determinate de starea nesatisfăcătoare a nodurilor sanitare scurgerile de canalizare. Astfel se indica faptul că în loc de reparația cosmetică și parțială a comunicațiilor se impune reparația capitală. În același act se menționa ca investitorul Ministerul Educației să se adreseze la proiectant SA Agroindproiect pentru a solicita proiectarea și calcularea devizului suplimentar pentru reparația capitală a nodurilor sanitare.

Se reține că deși inculpatul în declarațiile sale a indicat că nu cunoștea despre necesitatea unor lucrări suplimentare, proba nr. 18 demonstrează exact contrariul. Aceste informații confirmă afirmațiile lui Țoi Alexandru la acest subiect. Astfel, s-a reținut că informațiile relevate de proba nr. 18 denotă că este veridică afirmația lui Țoi Alexandru referitoare la existența necesității efectuării unor lucrări suplimentare la obiectivul enunțat, fapt care impunea necesitatea realizării lor, din contul antreprenorului și recepționarea acestora de către comisia de recepție, din care făcea parte și supraveghetorul tehnic al proiectului. Se mai reține că același act denotă că Andrei Cojocaru figura în calitate de reprezentant al societății cu atribuții de supraveghere tehnică a proiectului – SC Conseloc SRL. La fel, actul enunțat este semnat de către Cojocaru Andrei din numele SC Conseloc SRL. Din esența probelor din dosar reiese că inculpatul după ce a extorcat suma globală de 10 % din valoarea tuturor acestor lucrări, o dată cu realizarea etapizată a lor, de către Verilaproiect, primea materiale de construcție și servicii de transport ce nu i se cuveneau, pentru a semna actele de recepție finală a lucrărilor suplimentare și pentru a nu crea probleme la etapele ulterioare ale ciclului de aprobare și recepționare a acestor lucrări, dar și pentru a nu împiedica realizarea altor lucrări suplimentare din volumul general aprobat.

În consecință, instanța a reținut că inculpatul Cojocaru Andrei, deținea la momentul faptelor, calitatea de persoană care lucra și în virtutea funcției și atribuțiilor realizate, de facto reprezenta și în mod efectiv gestiona toate acțiunile companiei SRL Conseloc aferente

obiectivului Centrul de Excelență în Transport. S-a mai reținut că organizația comercială SRL Conseloc, la care activa inculpatul Cojocaru Andrei și asupra căreia, în virtutea funcției și poziției sale, avea putere de decizie deplină, era responsabilă de supravegherea tehnică a lucrărilor efectuate de compania Verilaproiect.

Din aceleași motive, instanța de judecată a apreciat că în speță, inculpatul a realizat acțiunile enunțate, fiind în exercițiul funcției sale. Ori, se constată că atât de jure cît și de facto, inculpatul folosea calitatea de consilier al administratorului SC Conseloc SRL, în vederea implicării sale directe și nemijlocite, în procesele de supraveghere tehnică a lucrărilor efectuate la Centrul de Excelență în Transporturi.

Instanța de judecată reține că din iunie 2017 pînă la momentul emiterii prezentei sentințe, art. 333 CP a suferit modificări operate de legea nr. 136 din 06.06.24 (în vigoare din 07.09.2024).

În mod evident, în condițiile enunțate, este necesar să se stabilească care normă este aplicabilă speței.

Cadrul normativ intern care reglementează această chestiune este determinat de art. 8, 10 și 10/1 CP.

Astfel, regula generală este că caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrșirii faptei.

Această regulă presupune și anumite excepții. Ori, art. 10 alin. (1) CP legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Alin. (2) din aceeași normă vine să fundamenteze principiul enunțat și să arate că el funcționează doar într-o singură direcție și anume în sensul îmbunătățirii situației inculpatului. Astfel, este indicat că legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Articolul 10/1 CP stabilește o serie de situații în care principiul enunțat la art. 10, funcționează în raport cu persoanele condamnate deja.

Articolul 22 din constituție stabilește că nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decît cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Norma constituțională enunțată, corespunde fidel art. 7 alin. (1) din CEDO care stabilește că nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul săvîrșirii, nu constituia o infracțiune potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decît aceea aplicabilă în momentul săvîrșirii infracțiunii.

În jurisprudența sa, CtEDO a completat acest principiu cu regula potrivit căreia, dacă legea penală în vigoare la momentul săvîrșirii infracțiunii și legile penale ulterioare adoptate înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive sunt diferite, judecătorul trebuie să o aplice pe cea a cărei prevederi sunt cele mai favorabile acuzatului (Scoppola c. Italiei (nr. 2) [GC], 2009, §§ 103-109).

Instanța pornind de la prevederile art. 7 din CEDO, dar și de la cele specificate la pct. 80 din Avizul Consultativ emis de Marea Cameră a CtEDO la 29 mai 2020 la cererea nr. P16-2019-

001 formulată de Curtea Constituțională din Armenia, referitoare la utilizarea tehnicii legiferării prin referință pentru incriminarea unei infracțiuni și criteriile aplicabile pentru compararea legii penale în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și a legii penale care o modifică, constată că în cazul modificării unei legi de incriminare în perioada de la comiterea infracțiunii până la judecarea cauzei, sarcina instanțelor naționale este de a verifica dacă există o continuitate a incriminării, de la momentul săvârșirii infracțiunii și momentul condamnării (pct. 83 din aviz, sau pct. 49-56 din cauza Berardi și Mularoni contra San Marino cererea nr. 24705/16 și 24818/16, hotărâre din 10 ianuarie 2019). Ori, situația în care o faptă incriminată de legea veche nu mai este incriminată în legea contemporană examinării cauzei, trebuie să profite inculpatului.

La realizarea acestei sarcini, instanțele naționale urmează să evite o comparare în abstracto a normelor de incriminare, ci mai degrabă să recurgă la o abordare în concreto, care presupune o raportare a faptelor atît la legea în vigoare la momentul comiterii lor, cît și la legea contemporană judecării cauzei (pct. 88 din aviz). Acest principiu este utilizat de mai mult de jumătate dintre statele membre ale CoE (punctele 37-38 din aviz). De asemenea, acest principiu este puternic reflectat în jurisprudența Curții (punctul 79 din aviz).

Instanța de judecată reține că anume pe această platformă, este posibilă realizarea exercițiului logico juridic care permite formularea răspunsurilor la întrebarea dacă, a) la caz se constată o continuitate a infracțiunii și după caz, b) care din definițiile stabilite de aceste două legi este mai favorabilă inculpatului.

În cazul în care se atestă existența unei continuități a incriminării, instanțele urmează să verifice dacă pedeapsa aplicată nu depășește limitele stabilite de dispoziția care era în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii (Berardi și Mularoni, citată mai sus, § 41) (pct. 85 din aviz).

Instanța de judecată reține că la situația lunii mai 2017 art. 333 CP avea următoarea structură și presupunea următoarele variante normative de incriminare. Alin. (1) incrimina printre altele pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană care gestionează o organizație comercială, sau de către o persoană care lucrează pentru o astfel de organizație, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu, pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni fiind în exercițiul funcției sale sau contrar acesteia. Fapta respectivă era pedepsită cu amendă în mărime de la 1350 la 3350 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Alin. (2) al art. 333 CP incrimina cceleași acțiuni săvârșite: b) de două sau mai multe persoane; c) cu extorcarea mitei; d) în proporții mari. Respectiva faptă se pedepsea cu amendă în mărime de la 2350 la 4350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani.

Alin. (3) al art. 333 CP incrimina acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), săvârșite: a) în proporții deosebit de mari; b) în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale. Faptele respective se pedepseau cu amendă în mărime de la 4350 la 6350 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 10 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani.

Alin. (4) din art. 333 CP incrimina acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale. Aceste fapte erau sancționate cu amendă în mărime de la

850 la 1850 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Prin efectul legii nr. 136 din 06.06.24, în vigoare 07.09.24 art. 333 CP a suferit anumite modificări. Astfel alin. (1) al acestuia incriminează printre altele pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană care gestionează o organizație comercială, sau de către o persoană care lucrează pentru o astfel de organizație, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea unor oferte ori promisiuni din partea acestora pentru a îndeplini sau nu, pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni fiind în exercițiul funcției sau contrar acesteia. Faptele respective se pedepsesc cu amendă în mărime de la 850 la 1850 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Alin. (2) al aceluiași articol incriminează faptele prevăzute la alin. (1) săvârșite în proporții ce depășesc 100 de unități convenționale. Acestea se pedepsesc cu amendă în mărime de la 1350 la 3350 de unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Potrivit prevederilor alin. (3) din același articol faptele prevăzute la alin. (1) sau (2) săvârșite: a) cu extorcarea mitei; b) în proporții mari se pedepsesc cu amendă în mărime de la 2350 la 4350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani.

Potrivit alin. (4) din același articol faptele prevăzute la alin. (1)–(3) săvârșite: a) în proporții deosebit de mari; b) în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale se pedepsesc cu amendă în mărime de la 4350 la 6350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 10 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani.

Instanța de judecată reține că aplicarea la speță a principiilor jurisprudențiale și normelor legale citate la alineatele anterioare relevă că faptele reținute în sarcina lui Cojocaru Andrei, corespund tuturor elementelor și semnelor calificative obligatorii ale art. 333 alin. (2) lit. c) și d) CP în vigoare în perioada mai august 2017.

Astfel se reține că obiectul material al infrațiunii îl constituie remunerația ilicită, sub formă de bunuri extorcate de către inculpatul Cojocaru Andrei ***** în valoare de 10% din suma totală a lucrărilor suplimentare de reconstrucție și modernizare a „Centrul de Excelență în Transporturi”. Astfel suma extorcată de 10 % echivalează cu suma de 477 641,04 lei.

La fel, obiectul material îl constituie și remunerația ilicită, sub formă de bunuri și servicii primite de către inculpatul Cojocaru Andrei ***** , în contul celor 10% extorcate și anume materiale de construcție și servicii în valoare de 37219,97 lei.

Instanța de judecată reține că probele din dosar relevă că suma de 477 641,04 lei (10 % din volumul lucrărilor suplimentare) a fost extorcată, iar respectiv suma de 37219,97 lei a fost primită de către Cojocaru Andrei, pentru a îndeplini acțiuni care erau în exercițiul funcției inculpatului și anume pentru ca acesta să semneze actele de recepție finală a lucrărilor suplimentare, fără crearea unor probleme la etapele ulterioare ale ciclului de aprobare și recepționare a acestor lucrări, dar și pentru a nu acționa contrar atribuțiilor ce-i reveneau

conform funcției sale și anume pentru a nu împiedica realizarea altor lucrări suplimentare din volumul general de lucrări specificate în procesul verbal nr. 1 din 29.05.2017 (a se vedea proba nr. 18).

Se reține că potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1233 din 9 noiembrie 2016 „Privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017”, cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017, a fost de 5300 lei.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 572 din 19.07.2017 (Publicată la 21.07.2017 în Monitorul Oficial Nr. 253-264 art. 665), au fost operate modificări la Hotărârea Guvernului nr. 1233 din 9 noiembrie 2016 „Privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017”, și anume în partea dispozitivă, cifra „5300” s-a substituit cu cifra „5600”.

Având în vedere mărimea remunerației ilicite extorcate în sumă de 477 641,04 lei, se reține că această sumă depășește cuantumului a 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate (112 000 lei), stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, ceea ce constituie proporții mari. Instanța de judecată observă că raportată la alin. (1/1) din art. 126 CP această sumă depășește și cuantumului a 40 de salarii medii pe economie adică proporțiile deosebit de mari (224 000 lei). Totuși, instanța de judecată pornind de la prevederile art. 325 alin. (1) CPP, se consideră legată de acuzația formulată în rechizitoriu și va lua în calcul această circumstanță calificativă în felul în care aceasta a fost reținută în actul de acuzare.

În condițiile specificate, instanța de judecată constată că la caz, persistă circumstanța calificativă agravantă stabilită de lit. d) din alin. (2) al art. 333 CP în redacția în vigoare în luna mai 2017.

Se reține că acțiunea prejudiciabilă specificată la alin.(1) art.333 CP RM cunoaște următoarele patru modalități normative cu caracter alternativ: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin persoanei mituite; 2) acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin persoanei mituite; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin persoanei mituite; 4) acceptarea ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin persoanei mituite.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la lit.c) alin.(2) art.333 CP RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de extorcare, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei mituite, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

Latura obiectivă în acest caz este materializată prin acțiunea lui Cojocaru Andrei ***** de a fi extorcat în luna iunie 2017 de la administratorul „Verilarproiect” SA, Țoi Alexandru, 10% din suma totală a lucrărilor suplimentare, specificate global în procesul verbal nr. 1 din 29.05.2017 (a se vedea proba nr. 18), necesare de realizat la „Centrul de Excelență în Transporturi”, situat pe str. Sarmisegetusa nr. 31, mun. Chișinău, ce constituie suma de 477 641,04 lei. La fel, latura obiectivă în acest caz este materializată și prin acțiunea posterioară extorcării, exprimată prin primirea de către inculpat, în perioada lunilor iulie august 2017, a materialelor de construcție și a serviciilor de transport în sumă totală de 37219,97 lei, ce nu i se cuvineau, în vederea stingerii datoriilor acumulate de Țoi Alexandru ca urmare a realizării etapizate a lucrărilor suplimentare, de către Verilaproiect în perioada de referință. Suma primită făcea parte din suma globală extorcată de 477 641,04 lei.

La analiza probei 17.b.IV a fost reținut că la caz extorcarea a luat forma punerii victimei, în situația care o determina să-i transmită inculpatului remunerația ilicită, pentru a preîntîmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele acesteia. Ori, probele enunțate la pct. 17 din prezenta sentință relevă că Andrei Cojocaru, voalat, îl atenționa pe Țoi Alexandru cu ce poate să se întîmple dacă el nu va acționa în sensul cerut de el. În acest sens, acesta îi sugera care este rolul său și ce poate să se întîmple mai departe chiar și în cazul în care lucrările au fost aprobate, dacă el nu va realiza acțiunile la care s-a angajat. La fel, probele specificate la pct. 17 din prezenta sentință denotă că, în situația în care Țoi Alexandru a început să înregistreze "rețineri" în transmiterea materialelor și serviciilor care urmau să compenseze suma extorcată de 10% din valoarea lucrărilor suplimentare, la acesta începeau să apară diverse probleme și anume supunerea obiectivului construit de ultimul la diferite controale, invitarea lui Țoi Alexandru la diferite adunări unde se repunea în discuție oportunitatea și calitatea lucrărilor pentru care ultimul deja primise aprobare și implicit era confruntat cu riscul de a fi în imposibilitate de a-și obține mijloacele financiare investite în lucrările efectuate suplimentar din contul său.

Instanța de judecată mai reține că probele din dosar (a se vedea probele 1-4, 18-21) demonstrează că la momentul faptelor, Cojocaru Andrei deținea calitatea de persoană care lucra și în virtutea funcției și atribuțiilor exercitate, de facto reprezenta și în mod efectiv gestiona toate acțiunile companiei SRL Conseloc aferente obiectivului Centrul de Excelență în Transport. S-a mai reținut că organizația comercială SRL Conseloc, la care activa inculpatul Cojocaru Andrei și asupra căreia, în virtutea funcției și poziției sale, avea putere de decizie deplină, era responsabilă de supravegherea tehnică a lucrărilor efectuate de compania Verilaproiect.

Din aceleași motive, instanța de judecată a apreciat că în speță, inculpatul a realizat acțiunile enunțate (extorcarea a 10 % din lucrările suplimentare și primirea de materiale și servicii), fiind în exercițiul funcției sale. Ori, se constată că atât de jure cât și de facto, inculpatul folosea calitatea de consilier al administratorului SC Conseloc SRL, în vederea implicării sale directe și nemijlocite, în procesele de supraveghere tehnică a lucrărilor efectuate la Centrul de Excelență în Transporturi.

Instanța s-a expus detaliat asupra considerentelor pentru care a reținut constatarea expusă la alineatul precedent, la capitolul dedicat combaterii argumentului formulat de apărare, referitor la lipsa calității speciale a reclamantului. În condițiile respective, s-a considerat inoportun de a reitera aceste argumente și la acest capitol.

Se mai reține că probele din dosar demonstrează cu certitudine că suma de 477 641,04 lei adică cele 10 % din valoarea lucrărilor suplimentare, precum și materialele și serviciile primite de inculpat în contul stingerii unei părți din cuantumul sumei extorcate, erau solicitate de inculpat pentru sine și în același timp erau active (bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă), ce nu i se cuveneau.

Instanța de judecată reiterează că probele din dosar relevă că suma de 477 641,04 lei (10 % din volumul lucrărilor suplimentare) a fost extorcată, iar respectiv suma de 37219,97 lei a fost primită de către Cojocaru Andrei, pentru a îndeplini acțiuni care erau în exercițiul funcției inculpatului și anume pentru ca acesta, din perspectiva funcției de consilier al administratorului SC Conseloc SRL (care deținea atribuția de supraveghere tehnică a lucrărilor), precum și care în virtutea funcției și poziției sale, avea putere de decizie deplină asupra acțiunilor societății respective în acest proiect, să semneze actele de recepție finală a lucrărilor suplimentare, fără crearea unor probleme la etapele ulterioare ale ciclului de aprobare și recepționare a acestor

lucrări, dar și pentru a nu acționa contrar atribuțiilor ce-i reveneau conform funcției sale și anume pentru a nu împiedica realizarea altor lucrări suplimentare din volumul general de lucrări specificate în procesul verbal nr. 1 din 29.05.2017 (a se vedea proba nr. 18).

La același capitol, instanța de judecată a observat că pornind de la circumstanțele faptice reținute în speță, în sarcina lui Cojocaru Andrei nu poate fi identificat și implicit reținut elementul pretinderii și acceptării de bunuri și servicii.

Pentru a decide astfel, instanța de judecată a luat în calcul faptul că pretinderea presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei mituite. La rândul său, acceptarea se exprimă, după caz, în: 1) consimțirea dării de către mituitor de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei mituite; 2) aprobarea oferirii ori promisiunii de către mituitor de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei mituite. În fine, primirea se exprimă în luarea în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin persoanei mituite.

Instanța de judecată reține că modalitățile normative ale laturii obiective în cazul art. 333 CP pretinderea este înglobată de extorcare, în condițiile în care pretinderea presupune o cerere insistentă formulată din partea persoanei mituite, iar extorcarea se poate materializa în: 1) punerea victimei într-o situație care o impune să-i transmită persoanei mituite remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime ale victimei; 2) amenințarea cu lezarea intereselor legitime ale victimei (nu lezarea efectivă), în cazul în care aceasta nu-i transmite persoanei mituite remunerația ilicită; 3) nesatisfacerea solicitării victimei, astfel încât aceasta este nevoită să transmită remunerația ilicită către persoana mituită, pentru a evita lezarea intereselor sale legitime.

În această speță, instanța de judecată a reținut realizarea de către inculpat a modalități faptice de extorcare, care înglobează varianta tip a pretinderii.

În egală măsură, instanța de judecată nu a reținut în această speță modalitatea normativă „acceptarea” remunerației ilicite, din motiv că aceasta presupune întotdeauna că inițiativa ar aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, instanța nu a reținut în acest caz că materialele de construcție și serviciile de transport în cuantum de 37219,97 lei să fi fost transmise din inițiativa lui Țoi Alexandru. Din contra, probele din dosar denotă că aceste bunuri și servicii au fost transmise de Țoi Alexandru, în condițiile în care acestea erau percepute de inculpat și de Țoi Alexandru ca o datorie acumulată ca urmare a efectuării unor lucrări suplimentare de construcție, care făceau parte din suma globală din cele 10 % extorcate de inculpat. În raport cu serviciile și materialele de construcție enunțate inculpatul a realizat varianta normativă sub formă de primire.

În aceste condiții, instanța a conchis că, în acțiunile lui Cojocaru Andrei ***** nu pot fi identificate semnele pretinderii și acceptării bunurilor și serviciilor.

Astfel, instanța de judecată a conchis că faptele comise de inculpat conțin toate elementele laturii obiective a componenței de infracțiune stabilite de art. 333 alin. (2) lit. c) și d) CP în redacția anului 2017.

Din punct de vedere al laturii subiective a componenței de infracțiune stabilită la art. 333 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, luarea de mită poate fi comisă doar cu intenție directă, întrucât scopul infracțiunii este unul special. În cazul respectiv, scopul special al primirii bunurilor și serviciilor parte a 10% din valoarea lucrărilor suplimentare extorcate, a constat în îndeplinirea

acțiunilor care erau în exercițiul funcției inculpatului și anume pentru ca acesta, din perspectiva consilierului administratorului SC Conseloc SRL (care deținea atribuția de supravegere tehnică a lucrărilor), care efectiv gestiona societatea respectivă, să semneze actele de recepție finală a lucrărilor suplimentare, fără crearea unor probleme la etapele ulterioare ale ciclului de aprobare și recepționare a acestor lucrări, dar și pentru a nu acționa contrar atribuțiilor ce-i reveneau conform funcției sale și anume pentru a nu împiedica realizarea altor lucrări suplimentare din volumul general de lucrări specificate în procesul verbal nr. 1 din 29.05.2017 (a se vedea proba nr. 18).

Probele din dosar denotă cu prisosință că inculpatul a acționat cu intenție directă și anume că acesta înțelegea caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, și-a dorit realizarea acestora și a acționat în vederea realizării acestor acțiuni.

Subiectul infracțiunii stabilite de art. 333 alin. (2) Cod penal, este persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană care lucrează pentru o organizație comercială.

Instanța reiterează că inculpatul Cojocaru Andrei ***** , născut la ***** , prin ordinul nr. 13/p din 06 decembrie 2016, a fost numit în funcție de consilier al administratorului Conseloc SRL, entitate economică care în temeiul contractului nr. 26 din 22 martie 2017, era desemnată de către Ministerul Educației în calitate de responsabil de supravegherea tehnică a lucrărilor de reconstrucție a Centrului de excelență în transporturi, situat pe str. Sarmisegetusa nr. 31, mun. Chișinău.

Instanța de judecată mai reține că probele din dosar (a se vedea probele 1-4, 18-21) în special probele nr. 2 (Cerempei Radu) și 18 (procesele verbale nr. 1-5 din mai iunie 2017) relevă că la momentul faptelor, Cojocaru Andrei deținea calitatea de persoană care lucrează și în virtutea funcției și atribuțiilor exercitate, de facto reprezenta și în mod efectiv gestiona toate acțiunile companiei SRL Conseloc aferente obiectivului Centrul de Excelență în Transport. S-a mai reținut că organizația comercială SRL Conseloc, la care activa inculpatul Cojocaru Andrei și asupra căreia, în virtutea funcției și poziției sale, avea putere de decizie deplină, era responsabilă de supravegherea tehnică a lucrărilor efectuate de compania Verilaproiect.

În lumina celor enunțate la alineatele precedente, contrapunând faptele stabilite prin prezenta sentință, la componența de infracțiune stabilită de art. 333 alin. (2) lit. c) și d) CP (în vigoare în anul 2017), instanța de judecată a reținut că în faptele inculpatului Cojocaru Andrei ***** , născut la ***** , sunt întrunite toate elementele și semnele calificative obligatorii ale infracțiunii de luare de mită, adică extorcarea (în partea a 10% din valoarea lucrărilor suplimentare) precum și primirea (în partea materialelor și serviciilor), personal de către o persoană care lucrează pentru o organizație comercială, de bunuri și servicii, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni ce intrau în competența sa, conform funcției deținute (semnarea actelor de recepție finală a lucrărilor suplimentare, fără crearea unor probleme la etapele ulterioare ale ciclului de aprobare și recepționare a acestor lucrări) și pentru a nu acționa contrar atribuțiilor ce-i reveneau conform funcției sale (pentru a nu împiedica realizarea altor lucrări suplimentare din volumul general de lucrări specificate în procesul verbal nr. 1 din 29.05.2017), fiind în exercițiul funcției sale, acțiuni săvârșite cu extorcarea mitei și în proporții mari.

Instanța de judecată reține că după modificările operate la art. 333 CP prin legea nr. 136 din 06.06.2024, alin. (2) al acestui articol nu mai conține careva agravante și incriminează doar faptele prevăzute la alin.(1) săvârșite în proporții ce depășesc 100 de unități convenționale. Sancțiunea prevăzută de norma respectivă este amendă în mărime de la 1350 la 3350 de unități convenționale sau închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

În același timp se reține că alin. (3) al art. 333 în redacția legii noi, incriminează faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) săvârșite a) cu extorcarea mitei, b) în proporții mari. Sancțiunea stabilită de norma respectivă este amendă în mărime de la 2350 la 4350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani.

Se mai reține că alin. (1) din art. 333 în redacția legii vechi, incriminează printre altele pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească ori o altă organizație nestatală sau de către o persoană care lucrează pentru o astfel de organizație, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu, pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni fiind în exercițiul funcției sau contrar acesteia.

Instanța de judecată reține că în cauza *Ould Dah v. Franța* (dec. nr. 13113/03, CEDH 2009 par. 21), s-a analizat plîngere în temeiul art. 7 CEDO, formulată în situația în care un reclamant fusese acuzat de săvârșirea de acte de tortură și barbarie care, în versiunea codului penal în vigoare la momentul săvârșirii acestora, constituiau doar circumstanțe agravante a anumitor infracțiuni, în special ale infracțiunii de violență calificată, iar în noua versiune a codului penal, care a și fost aplicată la momentul condamnării reclamantului, actele de tortură constituiau deja o infracțiune separată.

Soluția dată de Curte în această speță, a fost că nu poate fi apreciat ca determinant faptul că norma de incriminare (de la momentul faptei) nu constituia o infracțiune distinctă, ci o circumstanță agravantă. Curtea a reținut că normele respective (circumstanța agravantă alături de norma tip) puteau, în orice caz, fi folosite în mod legal împotriva oricărei persoane care săvârșește o infracțiune și constituiau un text special cu elemente suplimentare și distincte ale infracțiunii principale, conducând la o pedeapsă mai mare decât cea prevăzută pentru infracțiunea principală.

La paragraful 22 din aceeași decizie Curtea a constatat că pe lângă cele menționate, pedeapsa aplicată reclamantului nu a depășit maximul suportat în temeiul dispozițiilor articolului 303 din Codul penal aplicabil la momentul faptelor. Astfel, curtea a declarat inadmisibilă cererea formulată de reclamant în temeiul art. 7.

Instanța de judecată, constată că definiția infracțiunii de luare de mită stabilită la alin. (1) al art. 333 CP (redacția în vigoare la momentul comiterii faptei) este identică cu definiția infracțiunii de luare de mită stabilită la alin. (1) al art. 333 CP (redacția contemporană pronunțării sentinței).

La fel, se constată că agravantele calificative a) cu extorcarea mitei și b) în proporții mari, nu se mai regăsesc la alin. (2) al art. 333 CP dar se regăsesc la alin. (3) din art. 333 CP (redacția legii în vigoare la momentul pronunțării).

În condițiile în care se constată lipsa cărorva diferențe, la definițiile infracțiunii de luare de mită stabilite de art. 333 alin. (1) CP (redacția veche) și art. 333 alin. (1) CP (redacția nouă), precum și folosirea aceluiași termen și sintagme (cu extorcarea mitei și în proporții mari) la identificarea circumstanțelor agravante calificative, atât la alin. 2 lit. c) și d) art. 333 CP (legea veche), cât și la alin. 3 lit. a) și b) art. 333 CP (legea nouă), instanța de judecată constată că operațiunea logico juridică de încadrare a faptelor inculpatului Cojocaru Andrei, la elementele și semnele componente de infracțiune stabilită de art. 333 alin. (3) lit. a) și b) CP, va releva că în faptele stabilite în cauză se regăsesc toate elementele și semnele componente de infracțiune stabilite de art. 333 alin. (3) lit. a) și b) CP.

În condițiile în care, acest exercițiu a fost făcut la alineatele anterioare (a se vedea compartimentul aferent calificării la art. 333 alin. (2) lit. c) și d) CP) (legea veche), iar din motivul similitudinii exacte dintre normele de la art. art. 333 alin. (2) lit. c) și d) CP (legea veche) și art. 333 alin. (3) lit. a) și b) CP (legea nouă), rezultatul nu poate fi altul decât cel enunțat la alineatul precedent, instanța de judecată nu a mai considerat necesar de a reitera analiza expusă anterior pe marginea sensului termenilor ce definesc infracțiunea și a modului în care aceste elemente și semne se regăsesc în faptele inculpatului Cojocaru Andrei.

În lumina celor enunțate, instanța de judecată a apreciat că în speță, între legea veche și legea nouă persistă o continuitate a incriminării.

În situația respectivă, luând în calcul jurisprudența CtEDO în cauza Ould Dah citată anterior, instanța de judecată a apreciat că la caz, Cojocaru Andrei urmează a fi recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii stabilite de art. 333 alin. (3) lit. a) și b) CP (legea în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe) care incriminează faptele prevăzute de art. 333 alin. (2) lit. c) și d) CP în vigoare în perioada mai august 2017.

În continuare, instanța de judecată urmează să stabilească care din sancțiunile prevăzute de cele două norme este mai blândă din perspectiva inculpatului.

Instanța de judecată reține că sancțiunea stabilită de alin. (3) din art. 333 CP (legea contemporană emiterii sentinței) este amendă în mărime de la 2350 la 4350 de unități convenționale sau închisoare de la 2 la 7 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani.

În altă ordine de idei se reține că sancțiunea stabilită de alin. (2) din art. 333 CP (legea contemporană comiterii faptelor) este amendă în mărime de la 2350 la 4350 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 7 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani.

Instanța de judecată constată o corespondență ideală și în partea categoriilor și cunștururilor pedepselor stabilite de legiuitor la cele două norme de referință. Prin urmare, la individualizarea pedepsei instanța de judecată a ținut cont de sancțiunea stabilită de art. 333 alin. (3) CP (în vigoare la momentul emiterii sentinței).

Circumstanțe care ar condiționa liberarea de răspundere penală sau de pedeapsă penală a inculpatului Cojocaru Andrei *****

, nu au fost stabilite.

Potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) – (2) CP pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea

condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) – (2) din CP persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Instanța de judecată reține în privința inculpatului Cojocaru Andrei ***** nu au fost stabilit circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal și nici circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal.

La individualizarea pedepsei în prezenta speță, instanța de judecată a luat în calcul reținerea la caz a două circumstanțe agravante calificative, extorcarea și proporțiile mari. Persistența ambelor circumstanțe calificative, demonstrează că pericolul social al faptei inculpatului este mai mare.

La fel, instanța de judecată a luat în calcul conduita inculpatului de la momentul și după comiterea infracțiunii. În acest sens, instanța de judecată la analiza probei nr. 17, a reținut conduita duplicitară adoptată de inculpat în majoritatea contactelor pe care acesta le avea cu Țoi Alexandru în perioada august septembrie 2017. Maniera de a acționa, în situațiile reflectate de probele din dosar, demonstrează cert că, acesta înțelegea caracterul ilegal al acțiunilor sale și inclusiv riscul că el poate fi investigat sau denunțat. Aceleași informații denotă că inculpatul a continuat conduita sa, în pofida percepției de către el a acestor riscuri și a întreprins acțiuni menite să inducă în eroare, sau să încurce eventuala investigare a faptelor sale. O atare conduită a inculpatului poate avea două explicații, sau faptul că tendința inculpatului de a obține mijloace financiare provenite din acte de corupție, prevalează nu dar obligației legale ce revenea acestuia de a nu se deda la astfel de acțiuni, dar chiar și instinctului său de autoconservare, sau, faptul că încrederea inculpatului în abilitățile sale intelectuale și capacitățile sale sunt suficient de dezvoltate pentru a induce în eroare OUP sau instanța de judecată.

Ambele din acțiunile enunțate la alineatul precedent denotă că pericolul social prezentat de inculpat este unul sporit, iar contracararea lui implică o sancțiune pe măsură.

La fel, s-a luat în calcul faptul că infracțiunea comisă de inculpat, este, potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) CP, o infracțiune gravă care atentează la relațiile sociale ce asigură buna desfășurare a activității în sfera privată.

Modalitatea de a acționa adoptată de inculpat și suma extorcată de acesta de la Țoi Alexandru, erau în măsură să afecteze fezabilitatea sau calitatea întregului proiect de reparații desfășurate la Centrul de Excelență în Transporturi. Această constatare la fel demonstrează că

pericolul social al faptelor realizate de inculpat a fost unul care a depășit o medie a pericolul social învederat de legiuitor la redactarea art. 333 alin. (3) CP.

Instanța de judecată ia în calcul faptul că infracțiunea comisă de inculpat este, potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) CP una gravă.

Instanța de judecată a apreciat că, în lumina circumstanțelor faptice relevate de prezenta speță, pornind de la concluziile expuse la alineatele precedente, stabilirea unei pedepse cu amendă ar fi insuficientă și nu va fi în măsură să restabilească echitatea socială perturbată prin infracțiune și nici să contribuie la reeducarea inculpatului. Din aceleași considerente, instanța de judecată a apreciat că la caz se impune stabilirea pedepsei cu închisoarea, aceasta fiind unica pedeapsă în măsură să asigure prevenția generală și specială.

Instanța de judecată a mai considerat că aspectele faptice și concluziile expuse la analiza comportamentului adoptat de inculpat la momentul și după comiterea infracțiunii (a se vedea argumentele expuse la alineatele anterioare), au determinat instanța de judecată să aprecieze că, la caz, aplicarea prevederilor art. 90 CP ar face neefectivă măsura de pedeapsă aplicată de instanță.

Având în vedere toate circumstanțele enunțate, cu referire la prevederile art. 333 alin. (3) CP (legea nouă), ținând cont de conduita inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii, având în vedere absența la speță a circumstanțelor atenuante și a circumstanțelor agravante, deoarece în speță au fost reținute două circumstanțe agravante calificative (extorcarea și proporții mari) instanța de judecată consideră necesar de a-i stabili lui Cojocaru Andrei ***** , pentru comiterea de către acesta în perioada iunie august 2017 a infracțiunii stabilite la momentul emiterii prezentei sentințe de art. 333 alin. (3) lit. a) și b) CP (componentă ce corespundea celei stabilite de art. 333 alin. (2) lit. c) și d) CP în redacția de la momentul comiterii faptei), o pedeapsă principală sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea acestui termen de la momentul devenirii definitive a sentinței, dar nu mai devreme de reținerea efectivă a inculpatului, cu includerea în acest termen, a perioadei în care inculpatul a fost privat de libertate de la 29 septembrie 2017, ora 11:50 (f.d. 231 vol. II) până la 28 noiembrie 2017, ora 11:50 (f.d. 5 vol. III), precum și o pedeapsă complementară obligatorie sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de supravegherea tehnică a lucrărilor de construcție, pe un termen de 6 ani

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) din CPP în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Instanța de judecată reține că în cadrul urmăririi penale inculpatul s-a aflat în stare de reținere potrivit procesului-verbal de reținere din 29 septembrie 2017, începând cu 29.09.2017, ora 11:50.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 01 octombrie 2017 (f.d. 242 vol. II), s-a aplicat învinuitului Cojocaru Andrei, măsura preventivă „arestarea preventivă” pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului din momentul reținerii, adică din data de 29.09.2017, ora 11:50, și până la data de 29 octombrie 2017, ora 11:50.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 27 octombrie 2017 (f.d. 5 vol. III), s-a prelungit cu 30 de zile măsura preventivă „arestarea preventivă” în privința învinuitului, cu calcularea termenului din 29 octombrie 2017, ora 11:50, până la data de 28 noiembrie 2017, ora 11:50.

La 28 noiembrie 2017, ora 11:50 măsura preventivă a expirat de drept. În aceste condiții, aflarea inculpatului în stare de libertate nu a determinat absența acestuia de la examinarea cauzei.

În asemenea circumstanțe instanța de judecată a considerat inoportună stabilirea unei măsuri preventive în privința condamnatului Cojocaru Andrei *****.

Instanța reține că potrivit art. 397 alin. 3) și 5) CPP dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 2) hotărârea cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă; 3) hotărârea cu privire la corpurile delictive.

Instanța de judecată reține că acuzatorul de stat la etapa dezbaterilor judiciare a solicitat confiscarea de la inculpat a sumei de 2000 euro transmise inculpatului în cadrul efectuării măsurii speciale de investigație la 25 august 2017 și 12 septembrie 2017 de către Țoi Alexandru, dar și a sumei de 37 219,97 lei, compuse din bunuri și servicii primite.

Instanța de judecată reiterează că prin prezenta sentință s-a reținut faptul că Cojocaru Andrei ***** , născut la ***** , în luna iunie a anului 2017, în timp ce se afla în mun. Chișinău, locul exact nefiind identificat, a extorcat de la administratorul „Verilarproiect” SA, Țoi Alexandru, 10% din suma totală a lucrărilor suplimentare de reconstrucție și modernizare ce se impuneau a fi făcute la „Centrul de excelență în Transporturi”, situat pe str. Sarmisegetusa nr. 31, mun. Chișinău, ce constituie suma de 477 641,04 lei, pentru a nu crea impedimente la efectuarea lucrărilor de reconstrucție și la semnarea actului de recepție finală a lucrărilor. În continuarea acțiunilor sale infracționale, Cojocaru Andrei, în perioada lunilor iunie - august a anului 2017, a primit de la administratorul „Verilarproiect” SA, Țoi Alexandru, 30 m3 de blocuri de calcar la preț de 16380 lei, 8 tone de pietriș la preț de 2239,97 lei, precum și servicii de transport în suma de 13200 lei, și respectiv în sumă de 5400 lei, iar în total bunuri materiale și servicii în sumă de 37219,97 lei, în contul sumei de 477 641,04 lei, extorcate anterior în luna iunie a anului 2017.

Se mai reține că potrivit ordonanței din 18 august 2017 (f.d. 40 vol. I), procurorul în Procuratura Anticorupție Balan Eugen a dispus controlul transiterii mijloacelor bănești, de către Țoi Alexandru lui Cojocaru Andrei, pe un termen de 30 de zile, începând cu data eliberării autorizației.

Potrivit procesului-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații de control a transiterii banilor din 06 octombrie 2017 (f.d. 43 vol. I), la 25.08.2017 și respectiv 12.09.2017, a fost efectuată măsura specială de investigație – controlul transiterii banilor, supraveghind și documentând transmiterea banilor cet. Cojocaru Andrei, reprezentant al SRL „Conseloc”, bani preținși de la cet. Țoi Alexandru, reprezentant al SA „Verilarproiect”. Se mai menționează că la 25.08.2017, aproximativ ora 11:20, cet. Chintea Gheorghe, la rugămintea prealabilă a cet. Cojocaru Andrei, s-a deplasat la oficiul SA „Verilarproiect”, situat în mun. Chișinău, str. Academiei nr. 17 unde în urma întâlnirii cu cet. Țoi Alexandru, a luat o mapă de culoarea albă în care se afla suma de 1000 de euro, ce constituia 2 bancnote cu nominalul 500 euro fiecare. La aceeași dată, aproximativ la ora 13:30, cet. Chintea Gheorghe s-a deplasat spre sediul Centrului de Excelență în Transporturi situat în mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa nr. 31, unde în urma întâlnirii cu cet. Cojocaru Andrei, i-a transmis ultimului mapă cu mijloacele bănești sus-menționate. La 12.09.2017, aproximativ la ora 09:30, s-a deplasat la oficiul SA „Verilarproiect”, situat în mun. Chișinău, str. Academiei nr. 17, unde în urma întâlnirii cu cet. Țoi Alexandru, a ieșit din sediul întrupinderii cu un set de file A4, în care se afla suma de 1000

euro, ce constituia 1 bancnotă cu nominalul a câte 500 euro, și 6 bancnote cu nominalul a câte 50 euro, și 10 bancnote cu nominalul a câte 20 euro.

Instanța de judecată reține că la materialele dosarului (f.d. 13-14 vol. III) se regăsește procesul verbal de audiere a lui Cojocaru Andrei dar și o cerere semnată de avocatul acestuia Cijicenco Radu, în care inculpatul menționează că este de acord să restituie suma de 2000 euro, respectiv avocatul său solicită ca suma enunțată să primită de procuror. La dosar nu este anexată o careva probă că suma de 2000 lei a fost efectiv transmisă și respectiv primită de către OUP.

Se mai reține că în cadrul percheziției, din automobilul inculpatului a fost ridicată suma de 10 000 lei (f.d. 20 vol. III). Potrivit conținutului procesului verbal enunțat respectivele mijloace bănești au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive și atașate la materialele cauzei. Acestea au fost cercetate la ședința din 11.01.2021 (f.d. 236 vol. III). Potrivit recipisei anexate la f.d. 234 vol. III, plicul cu bani în cuantum de 10 000 lei a fost transmis procurorului pentru a fi depus la camera de păstrare. O legătură dintre aceste mijloace bănești și infracțiunea stabilită în cauza de referință nu a fost stabilită.

Conform prevederilor art. 106 alin. (1) și (2) lit. a) CP, (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni.

În situația enunțată, instanța de judecată a considerat necesar de a dispune confiscarea specială și trecerea în proprietatea statului, a sumei de 37 219,97 lei, cu titlu de contravaloare a materialelor de construcție și serviciilor obținute prin infracțiune, precum și suma de 2 000 (două mii) euro cu titlu de mijloace bănești primite în cadrul efectuării măsurii speciale de investigație – controlul transiterii banilor.

Suma de 10 000 lei ridicată prin procesul verbal de percheziție în automobilul inculpatului Cojocaru Andrei (f.d. 20 vol. III), care a fost recunoscută în calitate de corp delict și atașată la materialele cauzei și care după cercetare în ședința din 11.01.2021 (f.d. 236 vol. III) a fost transmisă procurorului f.d. 234 vol. III, pentru depunere la camera de păstrare, de restituit inculpatului după rămînerea definitivă a prezentei sentințe.

Se mai reține că, cu referire la prevederile art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală, după rămînerea definitivă a prezentei sentințe, mijloacele materiale de probă urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

În temeiul celor expuse supra, examinînd sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. art. 341, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală RM, instanța de judecată,-

C O N D A M N Ă

Cojocaru Andrei ***** , născut la ***** , c.p. ***** , se recunoaște vinovat de comiterea, în perioada iunie august 2017, a infracțiunii stabilite de art. 333 alin. (3) lit. a) și b) CP (legea în vigoare la momentul emiterii prezentei sentințe și care corespunde normei stabilite de art. 333 alin. (2) lit. c) și d) CP în redacția de la momentul comiterii faptei) și în baza acestei norme i se aplică o pedeapsă principală sub formă de închisoarea pe un termen de 4 (patru) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în acest termen, a perioadei în care inculpatul a fost privat de libertate de la 29 septembrie 2017, ora 11:50 (f.d. 231 vol. II) până la 28 noiembrie

2017, ora 11:50 (f.d. 5 vol. III), precum și o pedeapsă complementară obligatorie sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de supravegherea tehnică a lucrărilor de construcție, pe un termen de 6 (șase) ani.

Calcularea termenului pedepsei stabilit de prezenta sentință se va face din momentul devenirii definitive a sentinței, dar nu mai devreme de reținerea efectivă a inculpatului.

Se confiscă de la Cojocaru Andrei ***** , născut la ***** , c/p ***** , cu trecerea în proprietatea statului a sumei de 37 219,97 lei (treizeci și șapte mii două sute nouăsprezece lei 97 bani), cu titlu de contravaloare a bunurilor obținute prin infracțiune.

Se confiscă de la Cojocaru Andrei ***** , născut la ***** , c/p ***** , cu trecerea în proprietatea statului suma de 2 000 (două mii) euro cu titlu de mijloace bănești primite în cadrul efectuării măsurii speciale de investigație – controlul transiterii banilor.

Suma de 10 000 (zece mii) lei ridicată prin procesul verbal de percheziție în automobilul inculpatului Cojocaru Andrei (f.d. 20 vol. III), care a fost recunoscută în calitate de corp delict și atașată la materialele cauzei și care după cercetare în ședința din 11.01.2021 (f.d. 236 vol. III) a fost transmisă procurorului f.d. 234 vol. III, pentru depunere la camera de păstrare, de restituit inculpatului după rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Conform art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijloacele materiale de probă de păstrat la materialele cauzei penale.

Sentința cu drept de atac în ordine de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul judecătoriei Chișinău .

Sentința pronunțată integral în mod public la data de 10 decembrie 2024.

Președintele ședinței
Judecător

Negru Alexandru